

10th December 1959]

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNORS' ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the discussion on the Governor's Address. To-day Sri M. Kalyanasundaram, Leader of the Communist Party and Sri C. N. Annadurai will participate in the debate. They will take half-an-hour each. Therefore, other hon. Members will be given only 10 minutes each. ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 10 நிமிஷத்திற்குள் முடித்துவிட வேண்டும். இன்று இரண்டு தலைவர்கள் பேசப் போகிறார்கள். முதலில் திரு. கல்யாணசுந்திரம் அவர்களுக்கு 20 நிமிஷம் ஒதுக்கி வைக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சாபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னருடைய பிரசங்கத்திற்குப் பொறுப்பு மந்திரிசபை, ஆகவே, நான் கூறப்போகும் விஷயங்கள் மந்திரிகளைச் சாருமே யொழிய கவர்னர் அவர்களைச் சாராது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கமானது ஏதோ திறமையற்ற மந்திரிகளால் தயாரிக்கப்பட்டு உப்புச்சப்பற்ற முறையிலே இருக்கிறதென்று ஒருசிலர் நினைக்கலாம். ஆனால் நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. உண்மையற்றவைகளைக்கூட உண்மை போல் தோன்றச் செய்யக் கூடிய திறமை சாலிகள் தயாரித்த உரையாகும். திறமையற்றவர்கள் தயாரித்த அறிக்கை என்று நான் இதைக் கருதவில்லை. நமது ராஜ்யம் பல விஷயங்களில் முதலிடம் வகிப்பதாக அமைச்சர்கள் கூறுகின்றார்கள். மத்திய நிர்வாகத்துக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர்களும் அதைப் பிரசங்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிக்கேள்விப்படுகிற சமயத்தில் எனக்குக்கூட ஓரளவு சந்தோஷந்தான் ஏற்படுகிறது. நம்முடைய ராஜ்யம் நிர்வாகத்திலும் மற்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலும் முன்னணியில் இருக்கிறது என்று கேள்விப்படும்போது எனக்குக்கூட சந்தோஷம் அளிக்கிறது. நிதி மந்திரி அவர்கள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 'எனக்குக் கூட' என்று கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்களே என்று யோசிக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: நான் எதிரிக் கட்சியில் இருந்தபோதிலும் என்பதற்காகச் சொன்னேன். நான் அடுத்து பேசப்போவதைக் கவனிப்பார்களானால், ஏன் அப்படிச் சொன்னேன் என்பதைத் தெரிந்துகொள்வார்கள். இந்தத் திறமைக்குப் பொறுப்பானவர்கள் மந்திரிமார்கள் என்று அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டால் அதில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. அந்த வித்தியாசத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்காகத்தான் "நான் கூட" என்று நான் சொன்னது. இதற்குப் பொறுப்பான நம்முடைய ராஜ்ய நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்தக்கூடிய கடைசி சிப்பந்தியிலிருந்து பெரிய அதிகாரிகள் வரையில் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து அவர்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். குறைபாடுகள் இல்லை; ஊழல்கள் இல்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. அவற்றில் பல இருக்கலாம், இருந்தாலும்,

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th December 1959]

மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்களில் ஏற்பட்ட குறைபாடுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நிர்வாகம் ஓரளவுக்குத் திறமையாக நடந்திருக்கிறது என்று அவர்கள் கூறிக் கொள்வதிலே அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆனால், அதற்குப் பொறுப்பாளிகள்—நான் முதலில் கூறியதுபோல்—சர்க்கார் ஊழியர்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நான் முன்னே சொல்லியிருக்கிறேன், இங்கேயிருக்கும் நல்லாட்சிக்கு, திறமையான ஆட்சிக்குக் காரணம், அதிகாரிகள் கூட அல்ல, நம்முடைய நாட்டு மக்கள் என்று. ஆகையால், அந்தப் பாராட்டு பூராவும், அதனுடைய பெருமை பூராவும் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குச் சேர்ந்தது என்று நான் அடிக்கடி கூறியிருக்கிறேன். அதையே இப்பொழுதும் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கருத்தை நான் தெரிந்துகொள்வதற்கு ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால், அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்று நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய விஷயத்தை வலியுறுத்திக்கூறுவது—சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பள விகிதம் பற்றி துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது. நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் தனியாக ஒரு சம்பளக் கமிஷன் நியமித்திருப்பதும், அவர்கள் விசாரணை நடத்துவதும் எனக்குத் தெரியாதது அல்ல. அந்தக் கமிஷனுக்கு நானும் சில அறிக்கைகள் என் கட்சியின் சார்பில் சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். நான் இங்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புவது—இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் மத்திய அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்டு, அந்தக் கமிஷனும் தங்களுடைய சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது. அந்த சிபார்சுகள், முதல் சம்பளக் கமிஷன்—வரதாச்சாரி கமிஷன்—செய்த சிபார்சுகளைவிட மிக அபிவிருத்தியானது அல்ல என்று மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் கருதுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் அதிருப்தி அடைந்திருக்கலாம். இருப்பினும், அந்தச் சிபார்சுகள், நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய நிலையைவிட அபிவிருத்தி அளிக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கின்றன. அந்த சிபார்சுகள் அளவுக்காவது ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதற்கான பொறுப்பை மத்திய சர்க்காரும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்தவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுவதற்காகத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிட்டது. ஆகவே, இந்த சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சு செய்ததே அந்த அளவுக்காவது ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பள விகிதங்களை அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்று கருதினால் மட்டும் போதாது. மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட சம்பளக் கமிஷனுடைய சிபார்சுகளை எப்படி அமுல் நடத்துவது என்பது தான் விசாரிக்கவேண்டிய விஷயமே தவிர, ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளை எந்த அளவுக்கு உயர்த்தலாம் என்பதை மட்டும் விசாரித்தால் போதாது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

10th December 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

நிலச் சீர்த்திருத்த விஷயம் இன்னும் சிந்தனையில் இருக்கும் விஷயமாகவே கருதப்பட்டு வருகிறது. நம்முடைய அமைச்சர் களுக்கு சிந்தனாசக்தி அவ்வளவு மெதுவாக இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. வெகு துரிதமாக சிந்திக்கக்கூடியவர்கள். ஆனால், சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் வித்தியாசம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். 1955-ம் வருஷம் சாகுபடியாளர் களுடைய பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்த சமயத்திலே, கவர்னர் உரையிலும் சரி, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பிரசங் கங்களிலும் சரி, 'மூன்று பிரிவாக நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டங் களைக் கொண்டுவரப்போகிறோம். முதல் இரண்டு பிரிவுகள் முடிவு அடைந்துவிட்டன; மூன்றாவது பிரிவு தயாராய்க்கொண்டிருக் கிறது' என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது நான்கு வருஷங் களாக அதைத் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிந்தனையில் இருந்துக்கொண்டிருப்பதாக கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதானது வருத்தத்தை அளிக்கிறது. அது சம்பந்த மாக துரிதமான முடிவு எடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால், நிலப் பரி வர்த்தனை வேகமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. காவேரி வட்டா சத்தில் பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் மோசடியாக பல பேரில் நிலத்தைப் பிரித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பணம் வாங்காமல்கூட கிரயம் செய்ததாக கிரயப் பத்திரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பத்திரம் கிடைப்பதுகூட கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று புகார்கள் திருச்சி, தஞ்சை முதலிய இடங்களிலிருந்து வந்துகொண்டிருக் கின்றன. ஆகவே, கால தாமதம் செய்வது இன்னும் சாகுபடி யாளர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அற்ப சொற்ப அனுசூலத்தையும் பறித்துவிடும் என்பதை நான் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டத்தில் நூற்றுக்கு மேலான பிளாக்குகள் அமைந்துவிட்டன. கிட்டத்தட்ட 12 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 12 கோடி ரூபாய் செலவுக்குத் தகுந்த என்ன என்ன வசதிகள் ஜனங்களுக்குக் கிடைத்திருக் கின்றன என்பதை இன்னும் நிச்சயமாக யாராலும் எடுத்துக்கூற முடியாது. அத்தகைய ஒரு பரிசீலனை அவசியம் வேண்டியிருக் கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து, அதனால் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா, விரயம் அதிகமாயிருக்கிறதா, அப்படியானால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் வீண் விரயத்தைத் தடுப்பதற்கு என்கிற பரிசீலனை செய்வது மிக அவசியமாகவும் அவசரமாகவும் இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

கைத்தறி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியை சர்க்கார் சிருஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நெச வாளர் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கு ரிபேட் கொடுத்து வந்தார்கள். ஏதோ ஒருசில இடங்களில் சொசைட்டிகள் ரிபேட்டை வாங்குவதில் தவறு செய்திருக்கலாம். தவறு செய்த சொசைட்டிகளைப்பற்றி நான்கூட சில சமயங்களில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், சர்க்கார் அதிகாரிகள் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை எப்படி இருக்கிறது? கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் நூற்றுக்கணக்கில்

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th December 1959]

(Sri T. S. Ramaswamy in the Chair.)

இருக்கின்றன என்று சொன்னால் மிகையாகாது. குறிப்பாக இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும், திருச்சி ஜில்லாவிலும், நூற்றுக்கணக்கில் சொசைட்டிகளை விசாரணை நடத்துவதாகச் சொல்லி, அவைகளுக்கு மத்திய பாங்கும் கடன் கொடுப்பதில்லை, ரிபேட் தொகையும் கடந்த இரண்டு வருஷ காலமாகக் கிடைக்கவேண்டிய தொகை பற்றி முடிவு செய்யப்படவில்லை. விசாரணை உத்தரவு போட்டு கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷம் ஆகிறது. இன்னும் விசாரணை முடிந்தபாடிಲ್ಲ. ஆகையால் இந்த சொசைட்டிகள் தாங்களாகவே முடிவிட்டுப்போகக்கூடிய நிலையும், ஆயிரக்கணக்கான கைத்தறி நெசவாளிகள் வேலை இழக்கக்கூடிய நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளது. விசாரணை அவசியமானால் விசாரணை செய்யட்டும். ஆனால், விசாரணை துரிதமாக முடிவு செய்து, தவறு செய்திருக்கும் சொசைட்டிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தண்டனையைக் கொடுத்து மற்ற சொசைட்டிகளை போல் விட்டு விட்டால், அவைகள் இயங்க முடியும். இயங்க முடியாத நிலைமை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறதனால் ஆயிரக்கணக்கான கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பாதித்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் இன்னும் தன்னுடைய உரையில் முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்தியிருப்பது உணவு நிலைமையைப் பற்றி. நாட்டில் மக்கள் மிகவும் கவலையோடு கவனித்துக் கொண்டிருக்கிற விஷயம் இது. விலைவாசி உயர்வையும் உணவு நிலைமையையும் அரசியல் பிரச்சனையாக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

வேண்டுமானால் தேர்தல் காலத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது எல்லாக் கட்சிகளுக்குமே பொறுப்பு இருக்கிறது. உழைக்கக்கூடிய விவசாயிகள், கிராம விவசாயத் தொழிலாளர்கள், நகரத்தில் இருக்கும் மக்கள், எல்லோருக்கும் மலிவான விலையில் அவசியமான உணவுப்பொருள் கிடைக்கவேண்டும் என்பதிலே அரசியல் கருத்து வித்தியாசத்திற்கே இடம் இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. இந்தப் பிரச்சனையைச் சரியாகத் தீர்க்காவிட்டால், பஞ்சப்படி உயர்வு, சம்பள உயர்வு என்ற கிளர்ச்சியும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களும் அதிகரிக்கும். உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்ற நோக்கம் உடையவர்கள் அனைவருமே விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். சம்பளம் உயரவேண்டும், பஞ்சப்படி உயரவேண்டும் என்பதைவிட விலைவாசி ஒரு நிலையில் கட்டுப்படுத்தப்படவேண்டும் என்ற கொள்கைதான் சரியான கொள்கை என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வதில் நம்முடைய அமைச்சர்களும் தயங்கமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், நம்முடைய ராஜ்யத்தினுடைய நிலை என்ன, நம்முடைய ராஜ்யத்திலே பிரத்யேகமாக சில காரணங்கள் உண்டா என்பதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனை இன்று நேற்று ஏற்பட்டது அல்ல. நமது அமைச்சர் அவர்கள் இந்த பொறுப்பை ஏற்றதற்கு முன்னாலும் இருந்தது.

10th December 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்கள் இந்த பொறுப்புக்கு வந்த பிறகும் தொடர்ந்து இருக்கிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறுகிறார்கள், விலைவாசி இறங்கிவிடும் என்று. அவர்கள் அம்மாதிரி சொல்லாமல் இருந்தால் தேவலை என்று தோன்றுகிறது. அவர்கள் அம்மாதிரி சொன்ன அதே மாதத்தில் உடனே ஒரு பத்து புள்ளி அதிகமாக ஏறிவிடுகிறது. அவர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுவதாக நினைக்க வேண்டாம். அவர்களுடைய ஜோஸ்யம் பவிக்காமல் போவது மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய வாக்குக்கு நேர் விரோதமாகப் போகிறது நிலைமை. (ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: அப்படியென்றால் விலை ஏறும் என்று சொல்லட்டுமா?) அப்படிச் சொன்னால் ஒரு வேளை விலை இறங்குமோ என்னவோ தெரியாது. அவர்களுடைய வாக்குக்கு நேர் விரோதமாக நிகழ்ச்சி நடக்கிறது. உதாரணமாக, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சமீபத்தில் நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். விலைவாசி இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்று ஒரு இடத்திலே சொன்னார்கள். செப்டம்பர் மாதத்தில் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த மாதத்தில் சர்க்கார் புள்ளி விவரம் என்ன காட்டுகிறது என்றால்—இந்தப் புள்ளி விவரத்தை நாங்கள் எதிர்க்கட்சியினர் ஒன்றும் வெளியே தயார் செய்யவில்லை. கோட்டைக்குள்ளேயே இருக்கக்கூடிய புள்ளிவிவரம் சேகரிக்கும் நிபுணர்கள் தயார் செய்த புள்ளிவிவரம், அது நமது அமைச்சர் கவனத்திற்கு வருகிறதோ அல்லது அவருடைய இலாகாவின் கவனத்திற்கு வருகிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை—434 புள்ளியிலிருந்து 441 புள்ளிக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. விலைவாசியில் 7 புள்ளி உயர்வு. இந்த 7 புள்ளி உயர்வுக்கு அவர்களே காரணம் சொல்லுகிறார்கள். மற்ற பொருள்களின் விலை உயர்ந்திருப்பது மட்டுமல்ல. குறிப்பாக உணவுப் பண்டங்கள், அதுவும் அரிசி, புளி, காய்கறிகள், மிளகாய் ஆகிய நான்கு இனங்களிலும் விலை 17, 18 புள்ளி உயர்ந்திருப்பதால், மொத்த விலைவாசி 7 புள்ளி உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்களின் முதல் ஜோஸ்யம் தவறிவிட்டது.

இரண்டாவது தடவை அமைச்சர் அவர்கள் ஜோஸ்யமும் சொன்னார். அது சட்டசபையிலே என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது நவம்பர் மாத புள்ளி விவரம் என்ன காட்டுகிறது என்றால், ஏற்கனவே 7 புள்ளி உயர்ந்தது இப்பொழுது 8 புள்ளி உயர்ந்திருக்கிறது. நவம்பர் மாதத்தில் 441-லிருந்து 449-க்கு ஏறியிருக்கிறது. டிசம்பர் இந்த 10 நாட்களுக்குள் என்ன நடந்திருக்கிறதோ என்னவோ தெரியாது. நவம்பர் மாதம் வரையில் 449 புள்ளி உயர்வு. மிக சோசமான காலத்தில் இருந்தது 453 புள்ளி. ரொம்ப மோசமான புள்ளியை எட்டிப் பிடிப்பதற்கு இன்னும் 4 புள்ளிதான் பாக்கி. புள்ளி விலைவாசி இருந்த காலத்தில் உணவு பற்றுக்குறை இருந்தது. தேசம் ஒட்டுமொத்தமாகவும் உற்பத்தி குறைவாக இருந்தது. சமீபத்தில் 5 வருஷ காலத்தில் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறதா, இல்லை. திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா, நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய இலாகா மட்டும் திட்டம் போட்டதைவிட கிட்டத்தட்ட 7 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறது. நான்கு வருஷங்களில் 7 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஓரளவு

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th December 1959]

விலைவாசி உயர்வு காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால், செலவு திட்டத் திற்குமேல் அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. பெரிய பாசன திட்டங்க ளெல்லாம் அநேகமாக நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டன. ஒன்பது திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டன. இன்னும் ஒரு திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களுக் காக 12 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி 4 வருஷங்களில் 19 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டு அதனால் பலன் என்ன கிடைத்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் விலை ஏறி யிருக்கிறது. வருமானம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ராஜ்ய மக்கள் பணம் கொடுக்கவில்லை என்று நினைத்துவிடக்கூடாது. பணம் அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்டங்களை நிறைவேற்ற வதற்கு எவ்வளவு அதிகமாக செலவழித்திருப்பதாகச் சொல்லு கிறார்களோ, அதேபோல வருமானம் எவ்வளவு வந்திருக்கிறது என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதிக வரி மூலம் சர்க்கார் எதிர்பாராத வருமானம் ரூபாய் 1,26,00,000 ஆனால், இந்த 4 வருஷங்களில் மட்டும் வரியின் மூலம் அதிகமாக வருமானம் கிடைத்தது 20 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் அதிக மாக வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது, செலவும் அதிகமாக ஆகி யிருக்கிறது. உற்பத்தி எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் 12 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் போட் டோம். ஒன்பது லட்சம் டன் நிச்சயமாக கிடைக்கும் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1958-59-ல் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டும் உத்தேசமாக கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடிய உணவுப்பொருள் 50 லட்சம் டன். சர்க்கார் அறிக்கையிலே இருக்கக்கூடிய புள்ளிவிவரத்தைத் தான் நான் கொடுக்கிறேன். அது நம்முடைய தேவைக்கு கிட்டத் தட்ட போதுமானது. ஒரு மனிதனுக்கு 16 அவுன்ஸ் உணவுப் பொருள் தேவை என்று வைத்துக்கொண்டால், 50 லட்சம் டன் கிட்டத்தட்ட நமது தேவைக்குப் போதுமானது. ஓரளவுக்கு கேரளாவுக்குப் போகலாம். வேறு ஏதாவது எதிர்பார்த்ததிலே வராமல் போகலாம். இதைச் சரிகட்டுவதற்கு கொஞ்சம் அதிக மாக தேவையாக இருக்கலாம். ஆனால் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற்றும், கேரளாவுக்கு போவதைக் கழித்தாலுங்கூட, விலைவாசி இவ்வளவு ஏறக்கூடிய அளவுக்கு நமது பற்றாக்குறை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், பற்றாக்குறை அந்த அளவுக்கு இல்லை. ஆனால், விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த உண்மையைத்தான் நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கவர்னர் உரையில் கூட நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்கு வதுதான் நல்ல வழி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 'இண்டர்நெல் ப்ரொடக்ஷன்' வேண்டும். மத்திய சர்க்காரையோ, வெளி நாட்டு இறக்குமதியையோ எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்று சொல்லுவது ஆதரிக்கக்கூடிய விஷயம்தான். ஆனால், உற்பத்தி பெருகியும் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் ஒருவேளை வாக்களித்துக் கொடுக்காமல் இருக்கலாம்.

10th December 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

கேளாவுக்குப் போகிறதே என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு கவலை இருக்கலாம். நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குத் தேவையான உணவை முதலில் கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. கேளாவுக்குப் போவதைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினால் அதுபற்றி கவலை இல்லை. கேளாவுக்குப் போவதினால்தான் இந்த பற்றாக்குறை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதினால், கேளாவுக்குப் போவதைக் கட்டுப்படுத்தலாம். ஆனால், இன்னொரு சமயம் கேளாவுக்கு போகக்கூடிய அரிசியை நாம் கொள்முதல் செய்வதில் பிரயோசனம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்களே சொல்லுகிறார். ஏனென்றால் குறுவை அரிசியை நம் ராஜ்ய மக்கள் அதிகமாக உண்பதில்லை. அம்மாதிரி செய்தால் காவேரி வட்டாரத்திலுள்ள விவசாயிகளை பெரும் அளவுக்கு பாதிக்கும் என்று சொல்லுகிறார். ஆகையினால் குறுவை அரிசி போவதைத் தடை செய்வதாயிருந்தால், காவேரி வட்டாரத்தில் சாகுபடி முறையையே, மாற்றி அமைக்க சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கும். கேளாவும் நம்முடைய தேசத்தில் ஒரு ராஜ்யம்தான். நாம் தடை செய்துவிட்டால் அதனால் கேளா மக்கள் செத்துப் போய்விடமாட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான அரிசியை அவர்கள் வேறு எங்கிருந்தாவது பெற்றுக்கொண்டு விடுவார்கள். தாங்கள் செய்திருக்கக்கூடிய தவறுகளை, எடுக்க தவறியிருக்கக்கூடிய அல்லது எடுத்த தவறான நடவடிக்கைகளை மறைப்பதற்காக வேண்டி கேளா ராஜ்யத்தைக் காட்டுவதோ அல்லது ஸோன் பிரிப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லுகிறதோ பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிடாது. ஸோன் பிரிப்பது அவசியமாக இருந்தால் பிரித்துக்கொள்ளட்டும். ஆனால், தென் உணவு மண்டலம் அடிப்படை பிரச்சனை அல்ல. உணவு மண்டலம் இருந்தாலும், சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கலாம். எல்லா ராஜ்யங்களும் இந்தியாவுக்கு உட்பட்டவை தான். பக்கத்து ராஜ்யத்திற்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டால், அது நம்மை பாதிக்காமல் இருந்துவிடாது. தனி மண்டலம் பிரித்துவிட்டால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நினைத்தால், அம்மாதிரி செய்யட்டும். அதற்கு ஆதரவு உண்டு. ஆனால், பிரச்சனை அதுவல்ல. கேளாவுக்குப் போவதைத் தடுப்பதோ, அல்லது உணவு மண்டலம் பிரிப்பதோ அடிப்படை பிரச்சனை அல்ல. அடிப்படை பிரச்சனை என்னவென்றால், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகக்கூடிய உணவுப் பொருள்கள் ராஜ்யத்தில் அதை உபயோகிக்கக்கூடியவர்களுக்கு தேவைப்பட்டபோது கிடைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்திருக்கிறார்களா என்பதைத்தான் கவனிக்க வேண்டும். அதைத்தான் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்கள் சம்பந்தமாக பற்றாக்குறை இல்லை என்று பார்த்துவிட்டோம். அப்பொழுது ஏன் விலை ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது? உபயோகப்படுத்துகிறவர்களுக்கு ஏன் கிடைக்கவில்லை என்பதைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்கிறபொழுதுதான் நில உடைமைப் பிரச்சனை முக்கியமாக ஆகிறது. உற்பத்தியாகக்கூடிய நெல் என்கே போகிறது? அதற்கு புள்ளிவிவரம் சர்க்காருடைய தஸ்தாவேஜியிலிருந்தே எடுத்துக் காட்டுகிறேன். பெரிய அளவு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் கணிசமாக அளவு நெல் உடனே மார்க்கெட்டுக்கு

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th December 1959]

விற்பனைக்கு வருவதில்லை. அது அவர்களுடைய பெரிய கிட்டங்கிகளில் முடக்கப்படுகிறது. அவர்கள் இடத்தில் கைவைக்கர்மல் உணவுப் பிரச்னை தீர்ந்துவிடும் என்று நினைத்தால், மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எத்தனை லட்சம் டன் வாங்கினாலும் போதாது. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும் வாங்கட்டும். வாங்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. வாங்குவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. கோரளாவுக்குப் போவதை தடை செய்வதால் மட்டும் பிரச்னை தீர்ந்து விடாது. உள் நாட்டில் உற்பத்தியாகக்கூடிய கணிசமான அளவு நெல் பதுக்கி வைக்கப்படுவதை தடுக்கவேண்டும். பண்பலம் படைத்தவர்கள் பதுக்கிவைக்கிறார்கள். நாம் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு பரிந்து பேசுகிறோம். உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு விலை வாசி ஏறியிருப்பது ஓரளவுக்கு அனுகூலம் என்று கவர்னர் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையான உற்பத்தியாளர் யார் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். வயலில் இறங்கி வேலை செய்யக்கூடியவர்கள்தான் உண்மையான உற்பத்தியாளர்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், மக்கள் உதவி வேண்டுமானால், உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் உழைப்பாளனுக்கு சரியான பங்கு வேண்டும். விவசாயிகளில், 1, 2 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்கள்தான் அதிகம். 15, 20 ஏக்கர் உள்ள சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் கொஞ்சபேர். அவர்களுக்கெல்லாம் அனுகூலம் வேண்டும். ஜனத்தொகையில், 54 சதவீதத்திற்கு மேல், சிறு சிறு விவசாயத் தொழிலாளர்கள். ஒரு செண்டு நிலம் கூட இல்லாதவர்கள். கூலி பெற்று ஜீவனம் செய்யக்கூடியவர்கள். விலைவாசி ஏற்றத்தினால், ரூபாய் 1, ரூபாய் 2 கூலி பெற்று வாழ்க்கை நடத்துகிறவர்களுக்கு அதிகக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. 1, 2 ஏக்கர் வைத்திருக்கும் சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு, சாகுபடிச் செலவு அதிகமாக இருப்பதால், அடுத்த சாலுக்கு சாகுபடி செய்யவும், குடும்பத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதிக உற்பத்தியின் பயனை அவர்கள் அடைய முடியவில்லை. விலைவாசி உயர்வினால் ஒரு சிலர், 30 ஏக்கருக்கு அதிகமாக வைத்திருக்கிறவர்கள், லாபமடைகிறார்கள். நானாகச் சொல்லவில்லை, இரண்டாவது ஜந்தாண்டுத் திட்ட புத்தகத்திலிருந்து படிக்கிறேன். இது ராஜ்ய சர்க்கார் கொடுத்த தகவல்களிலிருந்து, பிளானிங் கமிஷன் அறிக்கையிலிருந்து படிக்கிறேன். (குறுக்கீடு).

முப்பத்து ஒன்று சதவிகித உற்பத்தியாகும் நிலப் பரப்பில், 2.8 சதவிகிதம்தான் பெரிய ஹோட்டிங்காக இருக்கிறது. அதிகக் குறைவானவர்களிடம்தான் 30 ஏக்கருக்கு அதிகமான நிலம் இருக்கிறது. உற்பத்தியாகக் கூடிய நிலத்திலே கணிசமான பகுதி அவர்களிடம்தான் இருக்கிறது. அதே ரீதியில், மற்ற பயிர் சாகுபடிகளை ஒதுக்கிவிட்டுப் பார்த்தாலும்கூட (குறுக்கீடு), சரி, குத்தகையைக் கழித்துப் பார்த்தாலும்கூட, 33 லட்சம் டன் அவர்களிடம் தேவைக்கு போக மிச்சமாக இருக்கிறது. அதை நாம் லெவி போட்டு கொள்முதல் செய்யச் சரியான கொள்கையிருந்தால்தான், கணிசமான அளவில் கொள்முதல் செய்ய முடியும். அப்படிச் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். இன்னும்

10th December 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

தேவைப்பட்டால், அப்பொழுது, மத்திய சர்க்காரிலிருந்தும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். அப்பொழுதுதான் விலைவாசியும் குறையும். நகரத்திலுள்ள மக்களுக்கும், கிராமத்தில் உள்ள மக்களுக்கும், உழைக்கும் உழைப்பாளிகளுக்கும், நிரந்தரமான அனுசூலம் ஏற்படுமே ஒழிய, வேறு வழியில் இல்லை. ஆதலால்தான் ஸ்டேட் டிரேடிங் இன் புட்கிரெயின்ஸ் என்று நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கௌன்சிலிலே முடிவு எடுத்தார்கள். உணவு பொருள் உற்பத்தி செய்தால் மட்டும் போதாது. விநியோகம் செய்யும் முறையைப் பொருத்திருக்கிறது அதன் பயன். இந்த விலைவாசிப் பிரச்சனையை ஒரு அரசியல் பிரச்சனையாக்காமல் இருக்கவேண்டும். கவர்னரவர்கள், எதிர்க்கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், உண்மைக்குப் புறம்பான, ஜனங்களுக்கு சாதகமற்ற, உழைப்பாளிகளுக்கு நன்மையற்ற திட்டத்திற்கு, ஒத்துழைப்பு எங்களிடமிருந்து எதிர் பார்க்க முடியாது. தனி நபர் சுதந்திரம், தர்மம் என்று பேசப் படுகிறது. யாருடைய தருமம்? (கனம் ஸ்ரீ காமராஜ்: எது தருமம்?) பொறுங்கள். சொல்லுகிறேன். நில உடமையை வைத்து, 3 பர்சென்ட் நபர்களுக்காக, மூன்று கோடி மக்களின் உரிமையை விடுவதா? எது தனி நபர் சுதந்திரம்? உழைக்கக் கூடிய மக்கள், அவர்களுக்கு உண்ண உணவு, உடுக்கத் துணி, இருக்க வீடு, கிடைக்கச் செய்வது அவர்களின் தனி நபர் சுதந்திரமில்லையா? எது சரியான தருமம்? அதுவல்லவா தருமம். அதில்லையென்றால், அவர்கள் தருமத்தைச் சொல்ல அருகதையற்றவர்கள். இதைத்தான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(Mr. Speaker rang the bell.)

SRI M. KALYANASUNDARAM: Two minutes, Sir.

MR. SPEAKER: I have already given the hon. Member seven minutes more. Let him please finish his speech in two minutes.

SRI M. KALYANASUNDARAM: சர்க்கார் எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் எதற்குச் சாதகமாக இருக்கிறது? இந்தப் பிரச்சினையை மக்களுக்குச் சாதகமாகத் தீர்க்க வேண்டுமானால், எதிர்க்கட்சிகள், கம்யூனிஸ்ட், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்தப் பக்கத்தில் ஸ்ரீ பக்கிரிசாமி பிள்ளை, எல்லோரும், அதற்குச் சாதகமான சூழ் நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால், அமைச்சர்கள் செய்யும் காரியங்கள் எப்படி இருக்கிறது? (குறுக்கீடு) அதற்கு நன்றி செலுத்தாமல், ஏசுகிறார்கள். ஏசட்டும், பரவாயில்லை. இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சனையாக்காமல், மக்களின் நலத்திற்காகக் கேட்டால், எங்கள் ஒத்துழைப்பு எப்பொழுதும் கிடைக்கும். ஆனால், மக்களில் சிலரைக் கொழுக்க வைக்க ஒத்துழைப்பைக் கேட்டால், அது கிடைக்காது என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

* SRI A. VEDARATHNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தம்முடைய ராஷ்ட்ர பாலகர் அவர்களுடைய (சில குரல்கள்: என்ன, என்ன?) ராஜ்யம், ராஷ்ட்ரம், இரண்டும் ஒன்றுதான், ஒரு

[Sri A. Vedarathnam]

[10th December 1959]

சிறந்த ரத்தினச் சுருக்கமான உரையை நிகழ்த்தியதற்காக, அவர்களைப் பாராட்டக் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன். கடந்த மூன்று, நான்கு தினங்களாக, அந்த உரையைப் பற்றிய விவாதம் இங்கே மிக ஊக்கத்தோடு, உற்சாகத்தோடு நடைபெற்று வருகிறது. அந்த உரையைப் பற்றி இங்கே, பலர், நம் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள், “உப்பு, சப்பு இல்லாத” ஒரு உரை யென்றும் “அதை குறிப்பிடவில்லை, இதைக் குறிப்பிடவில்லை” என்றும், அதையெல்லாம் குறிப்பிடாததற்கு வருந்துவதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் குறிப்பிடும் விஷயங்களெல்லாம் அந்த உரையிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்குமானால், அது ஒரு பிரசங்கமாக இருந்திருக்குமே ஒழிய, ஒரு கவர்னர் நிகழ்த்தும் உரையாக இருந்திருக்காது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். நன்றாக நடைபெறும் ஒரு ராஜ்யத்திலே கவர்னர் ஸ்தானத்திலே இருக்கும் ஒருவர், நிகழ்த்தக்கூடிய உரை எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அந்த முறையில் இந்த உரை அமைந்திருக்கிறது. சொல்லுக்கு இலக்கணம் கூறும்போது, வள்ளுவப் பெருந்தகை சொல்கிறார்:

“பல சொல்லக் காழுறுவர் மன்ற மாசு அற்ற,
சில சொல்லல் தேற்ற தவர்.”

அந்த உரையைப் பற்றி குறை கூறுகிறவர்கள் சொல்லும் அத்தனை விஷயங்களும் குறிப்பிட்டால், இந்த இலக்கணத்திற்கு முற்றிலும் முரணாக இருக்கும். சில வார்த்தைகளிலே நடைபெற்றிருக்கிற, நடைபெறவில்லை எல்லா விஷயங்களையும், ரத்தினச் சுருக்கமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த உரையை விட சிறப்பாக ஒரு உரையை ஆற்றியிருக்க முடியாது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், சுருக்கமாக. எனக்குக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய நேரம் பத்து நிமிஷமானதால் நான் அதற்குள் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. நமது மாகாணத்திலுள்ள பெரிய பிரச்சனையைக் காட்டிலும் நம்முடைய நாடு முழுவதிலும், அதிலும் அகில இந்தியாவுக்கும் உள்ள பிரச்சனை, அதாவது இந்தியாவுக்கு வெளியிலிருந்து வரக்கூடிய ஒரு பிரச்சனை இந்நாட்டு மக்கள் மனதை வாட்டி வருகிறது.

(Sri T. S. Ramaswamy in the Chair.)

இப்படிப்பட்ட ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையைப்பற்றி இந்த அவையில் முன் பேசியவர்கள் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். நம் முடைய இந்திய எல்லையில், இது வரையிலும் நமக்கு நண்பராக இருந்து வந்த சைனாவின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி. இந்த ஆக்கிரமிப்பு எப்படி இருந்த போதிலும் அது என்னவாகப் போகிறது என்ற விஷயம் இந்த அவையிலேயும் இந்த நிர்வாகத்திலுள்ளவர்கள் கையிலும் இல்லை என்பது நாம் எல்லோரும் அறிவோம். ஆனால் இதன் மூலம் நாம் அறிந்துக்கொண்ட ஒரு உண்மை என்றைக்கும் மறப்பதற்கு இல்லை. மந்திரி சபையிலுள்ளவர்கள் இதை என்றைக்கும் வைத்துக்கொள்ளுவார்கள். நமது சென் நாபுலவர் கூறியது போல் கூறியதை குறிப்பிட்டாலும் சான்று இராது;

10th December 1959] [Sri A. Vedarathnam]

“கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை
நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.”

அபாயம் வருகிறது. அது ஒரு நன்மைக்காகத்தான் என்றார்கள். அதனால் இதுகாரும் நண்பரை இருந்த சைன இப்பொழுது விரோதியாக மாறியிருப்பதைப் பற்றி ஒன்றும் ஆச்சரியம் இல்லை. நம்முடைய நண்பன் என்று இதுவரை உடன் இருந்தவர்கள், யார் யார் நம்மிடத்து உண்மையான நண்பர் என்று உடன் இருந்து இருந்து இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவு பட்டிருக்கிறது என்ற விஷயத்தை அறிந்துக் கொள்வதற்கு இந்த அருமையான சந்தர்ப்பத்தை இந்த சம்பவம் நமக்கு உண்டாக்கி இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாம் மறந்துவிடக்கூடியது அல்ல இந்த விஷயத்தை. இப்பொழுது நாம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நம்முடைய அரசாங்கம் என்ன முறையை அனுஷ்டிக்கவேண்டும், எதைக் கையாளவேண்டும், இந்த நோயை பரவ விடாமல் செய்வதற்கு என்ன செய்வது என்ற விஷயங்களை எல்லாம் நம்முடைய அமைச்சர்கள் அறிவார்கள். இதற்கு அதிகமாக இதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் கூற விரும்பவில்லை. முக்கியமாக இவர்கள் எல்லாம் கையாள நினைப்பது இன்றைக்கு இந் நாட்டு மக்கள் இந்த ராஜ்யத்திலிருக்கிறவர்களுடைய மனதை இது வாட்டி வருகிறதே, இந்த விஷயத்தின் மூலமாக இந்த அரசாங்கத்தினிடத்தில் அவர்கள் ஓர் அதிருப்தியை விலைவாசி அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அதற்காக என்ன வழிகளை அனுஷ்டிப்பது என்று ஆலோசனை செய்து அதற்கு விழாக்கள் என்று ஒரு தினமும் கொண்டாடப்பட்டது. இந்த மாநிலம் முழுவதும் இந்த விலைவாசி ஏற்றம் என்ற பூதத்தைக் காண்பித்து பயமுறுத்தலாம் என்பது அவர்களுடைய அந்தரங்க நோக்கம். அவர்களை நான் ஒரு விஷயம் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்தில் உற்பத்தி அதிகரிக்காத காரணமாக விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று எல்லாம் கூறுகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அண்மையில் இருக்கிற ஆந்தா மாகாணம் அவர்களுடைய தேவைக்குப்போக 6 அல்லது 7 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி பண்ணுகிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலைக்காவது கொடுக்க நம்முடைய நாட்டின் தேவைக்குக் கொடுக்க முன் வந்தார்களா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு மாத்திரம் அல்ல இந்தியாவிலேயே ஒரு சில இடங்களைத் தவிர அகில உலகத்திலேயேகூட சொல்லுவேன் விலைவாசி இந்த ராஜ்யத்தை விட எந்த ராஜ்யத்திலாவது இன்றைக்கு இதை விட விலை குறைந்து இருக்கிறதா என்ற விஷயத்தையும் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கங்கை நதி, சிந்து நதி பாயக்கூடிய இடங்களில் கூட, இன்றைக்கு அதிகப்படியான வளப்பமாக இருக்கக்கூடிய இடங்களில்கூட, விலைவாசிகள் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. அங்கு விற்கக்கூடியவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்தால் நாம் விற்கிற இந்த விலையைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள். அதனால் இந்த ராஜ்யங்களிலிருந்து அந்த ராஜ்யங்களுக்கு கள்ளக்கடத்தல் கூட நடந்து வருகிறது. அப்படி கள்ளக்கடத்தல் மூலமாகக் கொண்டு போய் அங்கு இங்கு விற்கக்கூடிய விலையைக்

[Sri A. Vedarathnam]

[10th December 1959]

காட்டிலும் அதிகமாக விற்கிறார்கள். அந்த நிலையில் இருக்கிறது இப்பொழுதுள்ள நிலைமை. அங்கேயெல்லாம் நம்முடைய நாட்டில் விற்கக்கூடிய விலையைக் காட்டிலும் ஐந்து மடங்கு விலைக்கு விற்கப் படுகிறது. விவசாயத் துறையில் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைந்திருக்கிற, விஞ்ஞான முறையில் விவசாயம் செய்யக் கூடிய இடங்களாகிய அமெரிக்கா போன்ற இடங்களில்கூட, விவசாயத் துறையில் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளில்கூட, நம்முடைய நாட்டிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை வாங்கக்கூடிய நிலை இல்லை. அந்த நாட்டிலிருந்து நமது நாட்டிற்கு உணவுப் பொருள்களை வரவழைத்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய் குறைத்து நஷ்டப்பட்டு நம்முடைய விலைக்கு விற்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். அங்கேயெல்லாம் சராசரி நபர் ஒன்றுக்கு 17 ஏக்கர் என்று சொன்னால் இங்கே அரையே மூன்று வீசம் ஏக்கர் என்று வருகிறது. அந்த நிலைமையில்கூட அங்கேயிருந்து தானியங்களைக் இங்கே கொண்டுவந்து கொடுத்து 40 அல்லது 50 கோடி ரூபாய் நஷ்டப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. உலக நாடுகளில் இந்த விலைவாசி எப்படி இருக்கிறது என்பதையும் கொஞ்சம் உணர வேண்டும். இங்கே இருக்கிற மிளகாயை வாங்கிக்கொண்டு போய், கொண்டு போகக்கூடிய செலவு எல்லாம் கொடுத்து அங்கே அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்றால் அங்கு எந்த விலைக்கு விற்கப்படும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இன்றைக்கு விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு உற்பத்தி மாத்திரம் காரணம் அல்ல. தேவைக்கு பன் மடங்கு அதிகமாக வேண்டியதாக தான் உற்பத்தியாகியும்கூட அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலைக்குக் கூட அங்கு தானியங்கள் கிடைக்கவில்லை. அதைக் காட்டிலும் அதிகப் படியான விலைக்குத்தான் விற்கப்படுகிறது. இதற்கு உற்பத்தி மட்டும் காரணம் இல்லை என்பதையும் நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஆந்திர மாகாணத்தில் 6 அல்லது 7 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள். இந்த மாநிலத்தில் நிர்ணயிக்கிற விலைக்கு அவர்கள் கொடுப்பது இல்லை, அந்த விலைக்கு அவர்கள் அங்கே விற்பதும் இல்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட விலைவாசி உயர்வு இந்த மாகாணத்தில் மட்டும் அல்ல உலக நாடுகளிலேயே இருப்பதை நாம் அறிவோம். சமீபத்தில் பிரிந்து போன அண்டை ராஜ்யங்களில் ஒரு பல் துலக்கும் டீப் ப்ரஷ் விலையைப் பார்த்தால் இங்கு ஒரு ரூபாய் அல்லது ஒன்றேகால் ரூபாய் என்றால் பாகிஸ்தானில் அதன் விலை ஏழு அல்லது எட்டு ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. அதே போன்று இங்கே பத்து அல்லது பதினைந்து ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிற ஒரு ஜதை பாதரசை ரஷ்யாவில் 250 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே இப்பொழுது குறை கூறுகிற நண்பர்கள் இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தை ஒரு வியாஜ்யமாக வைத்துக்கொண்டு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள் பேரில் ஒரு அதிருப்தியை வளர்க்க முன் வர மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எதைச் சொன்னாலும் மக்கள் நம்புகிறார்கள்

10th December 1959] [Sri A. Vedarathnam]

என்பதற்காக இனி இப்படிச் சொல்ல வரமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எதைச் செய்தாலும் சொன்னாலும் அதை நம்புகிற மக்கள் இருக்கிற காரணத்தால் இந்த மாதிரியான பிரசாரம் வேண்டியதில்லை.

அடுத்தபடியாக இங்கே கவர்னர் பெருமானுடைய உரையைப் பற்றிப் பேசிய அத்தனை அங்கத்தினர்களும் மற்ற எத்தனையோ விஷயங்களைப்பற்றி கூறியபோதிலும் ஒரு விஷயத்தை அநேகமாக ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது என்ன விஷயம் என்று சொல்லி கூர்ந்து பார்த்தால் அது நீர்ப்பாசன விஷயம்தான். அதைத்தான் அநேகமாக நான் கவனித்த வரையில் இந்த அவையில் எல்லோரும் கூறியிருக்கிறார்கள். எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களும் சரி, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சரி எல்லோரும் நடை முறையில் குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயம் என்ன என்பதை எடுத்துக்கொண்டால் அது நீர்ப்பாசன விஷயமாகத்தான் இருக்கும். அவர்வர்கள் தங்களுடைய தொகுதியைப் 10-30 பொறுத்த வரையில் ஒருசில யோசனையைச் சொல்லி அதற்கான a.m. வசதிகள் எல்லாம் இருக்கிற காரணத்தினால் அவற்றைக்கொண்டு விரைவில் பாசனவசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாம் செய்த ஒரு தவறு என்னவென்றால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பூர்த்தியானவுடன் 2 லட்சம் டன் உணவு தானியத்தை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, அப்படி ஏற்று மதி செய்துவிட்டோம் என்ற நம்பிக்கையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதற்காக போதிய பணம் ஒதுக்காது போனதுதான். அதனால்தான் திட்டத்தை மறு பரிசீலனை செய்து திருத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. மற்ற எந்த இனத்திற்கு நிதி ஒதுக்கினாலும், ஒதுக்காவிட்டாலும் வேறு எந்த துறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டாலும் எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் அவர்கள் முழு கவனம் செலுத்தி, அங்கத்தினர்கள் கூறிய யோசனைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்குக் கொஞ்சம்கூடத் தயங்காது அரசாங்கம் முன்வரும் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு அதிகம் பேச அவகாசம் இல்லாததால் இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கூறிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அவையில் அது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இல்லாமல் போனாலும் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் முக்கிய பிரச்சனையாக இருப்பது உச்ச வரம்பு. அதைப்பற்றி இந்தச் சபையில் ஒரு மசோதா ஆலோசனைக்கு வர இருந்தது. இப்போது கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ப்ரீதிங் டைம்—மூச்சுவிடுகின்ற அவகாசம் கிடைத்திருக்கிறது. அதனால் இந்தச் சபையில் அந்த பில்லைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற அவசியம் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் நமது மாகாணவாசிகள் மிக்க அறிவாளிகள், புத்திசாலிகள். நிலச்சுவாந்தார்கள் என்றால் அதிலும் கெட்டிக்காரர்கள். சொத்து உடையவர்கள் என்று சொன்னாலே அவர்களுக்கு ஒரு தனித் திறன் இருக்கிறது. மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொல்லி

[Sri A. Vedarathnam]

[10th December 1959]

யிருக்கிறது போல் “அவர்களை அழித்துவிடக்கூடாது. அவர்களுடைய திறன் சக்தி எல்லாம் மனித சமுதாயத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில், அவர்கள் தர்மகர்த்தர்களாக இருந்து நாட்டுக்கு தங்கள் சொத்தை நல்லவழியில் செலவழிப்பதற்கு மார்க்கம் தேட வேண்டும்” என்று சொல்வார்கள். ஆகவே நாம் இன்னும் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுப்போமேயானால் நில உச்ச வரம்பு சட்டம் என்று ஒன்று ஏற்படுத்துவதற்கே அவசியம் இல்லாதபடி அவர்கள் செய்து கொள்வார்கள். எப்படி சுதேச சமஸ்தான மன்னர்கள் ஒரு கூப்பாடும் இல்லாமல் தங்கள் ராஜ்யத்தைத் துறந்தார்களோ அப்படி இந்தப் பிரச்சனைக்கும் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டுவிடும். ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு மசோதா கொண்டு வந்தபோது காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே பத்துப் பதினைந்து ஜமீன்தார்கள் இருந்தார்கள். மந்திரி சபையில் மூன்று ஜமீன்தார்கள் இருந்தார்கள். அப்படி இருந்தும் ஜமீன் அபாலிஷன் பில் இந்தச் சபையில் நிறைவேறி இருக்கிறது என்றால் அதேமாதிரியாக நில உச்சவரம்பு மசோதாக்கூட இங்கே எவ்வித எதிர்ப்பும் இல்லாமல் கொண்டுவர முடியும். ஆனால் மந்திரி அவர்கள் ஒரு காரியம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது ஒரு டிரஷரியிலாவது ஸ்டாம்பு கிடையாது. அங்கு எல்லா வற்றிலும் ஸ்டாம்பு கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மேலும் தர்ம ஸ்தாபனங்களுடைய நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கொண்டுவரப்படுமா படாதா என்பதைப் பற்றி ஒரு குழப்பமான நிலையில் ஆலோசனையில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. நில உச்ச வரம்பு என்று கட்டுவதாக இருந்தாலும் தர்ம ஸ்தாபனங்களுடைய சொத்துக்கு நிலத்திற்கு வரம்பு என்று இருக்கக் கூடாது. எத்தனையோ ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக முதல் குலோத்துங்கனால் அளிக்கப்பட்ட மானியம், இரண்டாவது குலோத்துங்கனால் அளிக்கப்பட்ட மானியம் என்று அந்த நிலங்கள் எல்லாம் கோயிலுக்கு எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வெட்டுக்களிலே அவற்றைப் பார்க்கலாம். எத்தனையோ ஆண்டு காலமாக மொகலாய ஆட்சி காலத்தில்கூட அந்த நிலங்கள் பறிமுதல் செய்யப்படாமல் இருந்து வந்திருக்கின்றன. நாம் இன்றைக்குச் சொல்லலாம். அந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு நஷ்ட ஈடாக வேறு ஏதாவது கொடுக்கலாம் என்று. அந்தக் கோவில்களுக்கு பழைய மன்னர்கள் காலத்தில் நிலத்தைத் தவிர நகைகளாகவும், இதர பொருள்களாகவும் கொடுக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் எல்லாம் என்றோ இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால் நிலமாக இருந்த ஒரு காரணத்தினால் பூமி மட்டும் இன்றுவரை இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆகையால் நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு என்று கொண்டுவரும்போது தர்ம ஸ்தாபனங்களின் சொத்தில் கைவைக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவும் அந்த சொத்துக்களில் இருந்து வரும் பணம் எங்கும் போவதில்லை. எத்தனையோ கலை நிபுணர்களுக்கு, கோயில் கைங்கர்யம் செய்கிற ஏழைகளுக்கு, கூட்டுகிறவர்களுக்குத்தான் போய்ச்சேருகிறது. ஆகையால் உச்ச வரம்பு கட்டுமபோது தர்ம ஸ்தாபனங்களுடைய சொத்துக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்பதற்குக் கேட்டுக் கொண்டு இந்த உரையை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

10th December 1959]

* SRIMATHI SAVITHRI SHANMUGHAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய பேருரையைப் பாராட்டி, அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த உரையின் பேரிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த நான்கு நாட்களாக இந்த உரையின் பேரிலே பல அங்கத்தினர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டியும், அரசாங்க நிர்வாகத்தில் உள்ள குற்றங்களுகையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய கருத்து கவர்னர் பெருமானின் உரை சுருக்கமாக இருந்தபோதிலும், அந்த உரையிலேயே நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இன்று வரையில் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நன்மைகளையும், அதேசமயத்தில் இன்னும் இருக்கக் கூடிய பல குறைபாடுகளையும் அவர்கள் தெள்ளத் தெளிய நமக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே அதுவும் முக்கியமாக மற்ற ராஜ்யங்களைவிட சிறப்பான பல திட்டங்களை வகுத்தும், நிறைவேற்றியும் வருகிறோம் என்றால் நம் ராஜ்யம் எல்லாவற்றுக்கும் முன் அணியில் இருக்கிறதென்றால் அதற்காக நாம் சந்தோஷப்படாமல் இருக்கமுடியாது. அதற்காக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கும் அமைச்சர்களையும், அதிகாரிகளையும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. சிறந்த இரு பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். பல்பல நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும், மின்சார திட்டங்களையும் அதிக விரைவில் ஏற்படுத்தி பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் இன்றைய தினம் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதைக் கண்குளிரக் காண்கிறோம்.

கவர்னர் பெருமான் நம்முடைய உரையின் ஆரம்பத்திலேயே நமக்கு இவ்வாண்டு பருவ மழை சாதகமாக இருந்ததாய் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்திருக்கிறார். அதன் காரணமாக இன்றைய தினம் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே பலவிடங்களில் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அதே சமயத்தில் உற்பத்தி அதிகரித்து இருக்கிறது என்று பெருமை கொண்டாலும் இன்று நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டும் இல்லாமல் நம்முடைய நாட்டிலேயே விலைவாசிகள் விஷம் போல ஏறிக் கொண்டிருக்கிறதென்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். இதனால் பொதுமக்கள் மிகவும் கவலைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பிரச்சனையை நாம் தீர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடுதான் நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து நல்ல கருத்துக்களை அவ்வப்போது ஆளும் கட்சிக்குச் சொல்ல வேண்டும். எதிர்தரப்பில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லி ஒத்துழைத்தால்தான் இந்தப் பிரச்சனையைச் சரியான முறையில் தீர்க்க முடியும். இது நம்முடைய நாடு என்கிற பற்றை நாம் ஒவ்வொருவரும் வளர்த்துக் கொண்டு நாட்டின் நலனுக்குப் பாடுபடவேண்டும். இதை விட்டுவிட்டு சமீபத்தில் நடந்தது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும்—விலைவாசிகளைக் குறைக்கவேண்டும் என்று பல கட்சித் தலைவர்கள் சேர்ந்து கண்டனக் கூட்டங்களை நடத்தினார்கள். ஆனால் இதனால் நாம் அடைந்த பயன் என்ன என்பதை நாம் நன்கு உணர்ந்து இருக்கிறோம். விலைவாசிகள் இறங்கிவிடவில்லை. அதற்கு மாறாக

[Srimathi Savithri Shanmugham] [10th December 1959]

பொருள்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்கிற பிரதிமக்கள் உள்ளத்திலும், இதைச் சந்தர்ப்பமாகக் கொண்டு ஏறாத பொருள்களின் விலையைக்கூட ஏற்றுகிற மனப்பான்மை வியாபாரிகளின் உள்ளத்திலும்தான் ஏற்பட வசதி உண்டாயிற்று. அதை விட்டுவிட்டு விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு உருப்படியான யோசனைகளை ஆளும் கட்சியினருக்கு நாம் எல்லாம் சொல்லியிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டியதுதான் நம்முடைய கடமை என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்று பலபல பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் எல்லாம் முடிந்து இருக்கின்றன. இன்னும் பல திட்டங்கள் நம்மை எதிர்போக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக எங்கள் கோவை ஜில்லாவில் வர இருக்கும் பரம்பிக்குளத் திட்டம் நல்லதொரு முறையில் அந்தப் பகுதியில் விவசாயம் பெருகுவதற்கும், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்வதற்கும் வாய்ப்பாக எதிர்போக்கப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்வதற்கு மிகவும் முக்கியமானது மின்சாரம். இன்று எல்லா இடங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரித்து, கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் வைத்து அதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு கூட்டுறவு முறையில் கடன் கொடுக்கும் திட்டம் மிகவும் சாதகமாக இருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் உர விநியோகம் செய்யப்படாமல் தவறிவிடுகிறார்கள்.

அந்தமாதிரி ஏற்படாமல் தேவையானபோது தகுந்த காலங்களில் அவர்களுக்கு அந்த உரம் கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல் இன்று விவசாயத்திற்கு முக்கியமான பல உப்புகள் கூட விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய அளவில் கிடைக்காததினால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உணவு உற்பத்தி அதிகமாகியிருந்தும் கூட விலைவாசிகள் உயர்ந்திருப்பதை நமது அரசாங்கமும், அமைச்சர்களும் உணர்ந்து உடனடியாக எல்லா இடங்களிலும் ஆங்காங்கு நியாயவிலைக் கடைகள் ஆரம்பித்து நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் உணவுப் பொருள்களைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் பல அங்கத்தினர்கள், இன்னும் சில காலத்திற்குள்ளாக இந்த நியாயவிலைக் கடைகளை நிறுத்தி விட வேண்டுமென்று சொல்வதைக் கேட்டு வருந்துகிறேன். ஆனால் நான் செல்லச் செல்ல வியாபாரிகளும் மக்களும் உணர்ந்து நியாயமான விலையில் உணவுப் பொருள்களை மக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை ஏற்பட்டு நியாயவிலைக் கடைகளின் அவசியமே இல்லாமல் போகும் என்றுதான் எனது சொந்தக் கருத்து. சமீபத்தில் சர்க்கரைக்கு திடீரென்று கஷ்டம் ஏற்பட்ட போது நமது அரசாங்கம் உடனடியாக அந்தந்த ஜில்லாக்களிலே இதற்கென்று தனிப்பட்ட அதிகாரிகளை நியமிக்காமல் கலெக்டரும் அவரது சிப்பந்திகளும் சேர்ந்து நல்ல முறையில் ஆங்காங்கு மக்களுக்கு விநியோகம் செய்து வருகிறார்கள். அதற்காக நான் அதிகாரிகளையும் அவர்களது சிப்பந்திகளையும் பாராட்டிக் கொள்ள

10th December 1959] [Srimathi Savithri Shanmugham]

விரும்புகிறேன். முக்கியமாக நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியது சுகாதாரம். கோவை நகரைப் பொறுத்த அளவில் முக்கியமாக குடிதண்ணீர் பிரச்சனை இன்று - நேற்றல்ல - பல வருட காலமாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. போன நவம்பர் 18-ம் தேதி கோவை நகரசபையிலும் கூட ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். புதிதாக இனிமேல் கட்டப் போகும் வீடுகளுக்கு பைப் கலெக்டர் கொடுக்க முடியாது என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே குடிதண்ணீர் விஷயத்தில் முக்கியமான கவனம் செலுத்தி கூடிய சீக்கிரம் இதற்காகவுள்ள திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கு நல்ல உதவியைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கோவை நகரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சாக்கடைத் திட்டம் நல்லமுறையில் நிறைவேற்றப் படாமலிருக்கிறது. கோவை நகரில் இன்னும் பல பாகங்களில் அண்டர் கிரௌண்ட் ட்ரேனேஜ் இன்னும் முடிவடையவில்லை. இதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் தவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இதற்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் ஜில்லாக்களிலுமே ஆஸ்பத்திரிகளில் நெருக்கடி மிக அதிகமாகயிருக்கிறது. பொதுவாக ஒரு ஆஸ்பத்திரியில் 500 படுக்கைகள் தான் இருக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு இருந்தால் அங்கு போய்ப்பார்த்தால் ஆயிரம் நோயாளிகள் அங்கு வந்து சேர்ந்து விடுவதால் அவர்களை வெளியே அனுப்ப முடியாத காரணத்தினால் நெருக்கமாக திண்ணைகளில் கூட, அதாவது வராண்டாக்களில் கூட பாயைக் கொடுத்துப் போட்டு விடுகிறார்கள். அதோடு அதிகப் படியான நோயாளிகள் வரும்போது நர்ஸ்களும், மற்ற சிப்பந்திகளும் குறைவாகயிருக்கிறார்கள். அவர்களை நாம் நம் சுகோதர சுகோதரிகளாக நினைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஆறுவது பாரம் படித்த பெண்களுக்கு வேலை கிடைப்பது கஷ்டமாகயிருக்கிறது. அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆசிரியர் பயிற்சியைத்தான் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே வேலையில்லா நிலையைத் தவிர்ப்பதற்காகவும் இன்னும் அதிகப்படியான பெண்கள் நர்ஸ் பயிற்சி பெறுவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இன்று பல ஜில்லா போர்ட் பள்ளிகளிலும் ஆளும் வகுப்பு தொடங்க அனுமதி கொடுத்து பல மாதங்களாகியும் ஆசிரியர்கள் அங்கு நியமிக்கப் படாமல் இருப்பதுபற்றி இந்த இடத்தில் கூறிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. KARUNANITHI : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு உயர்திருவாளர் மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றியுள்ள உரையின்மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கவர்னர் அவர்களது உரையின் இறுதிப் பகுதியில் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் “கடமையுணர்ச்சியுடனும் கண்ணியத்துடனும் செயலாற்றுவீர்கள்” என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவருடைய உரையின் மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில், விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க வேண்டு

[Sri M. Karunanithi] [10th December 1959]

மென்று, குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு யாராவது என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்தால் அவர்களுடைய விரல்களை வெட்டி விடுவோம் என்று சொல்கிற அளவுக்கு காங்கிரஸ் நண்பர்கள் தங்களது விவாத உரையில் தங்கள் கண்யத்தைக் காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள். காந்தியாரின் உருவப்படத்தை மாட்டி வைத்துக் கொண்டு அஹிம்சையைப் பற்றி இங்கு மிக அழகாக எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். பிரான்ஸ் நாட்டில் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று பாட்டாளி மக்கள் குழுவி எழுந்து “எங்களுக்கு ரொட்டி வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில் பிரான்ஸ் நாட்டு இராணி ரொட்டி கிடைக்கவில்லையா என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டு விட்டு ரொட்டி கிடைக்கவில்லை என்றால் கேக் சாப்பிடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அவள் தெரியாததனமாக அப்படிச் சொன்னாள். ஆனால் “பௌலான்” என்ற ஒரு கவர்னர் அதே பிரான்ஸ் நாட்டில், ரொட்டி கிடைக்கவில்லை என்றால் புல்லைச் சாப்பிடுங்கள் என்று சொன்னாள். அவள் ஆணவத்தோடு பதில் சொன்னாள். ஆனால் தெரியாததனமாக சொன்ன அரசிக்கும், ஆணவத்தோடு பதிலளித்த கவர்னருக்கும் அளித்த தீர்ப்பு ஒன்றுதான் என்பதை நான் இங்கே மிக மிக வருத்தத்தோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விலைவாசிகள் ஏற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற தொல்லை சீரவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சர்க்காரோடு ஒத்துழைப்பதற்கு தயாராகயிருக்கிறோம், நல்ல திட்டங்களை சர்க்கார் அறிக்குமானால் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கண்டனக் கூட்டங்கள் நடத்தினார்களே தவிர சர்க்காரைக் கவிழ்ந்துவிட வேண்டுமென்றோ அல்லது சர்க்காரைக் குற்றம் சாட்டவேண்டுமென்பதற்காகவோ அல்ல என்பது அந்த சர்வகட்சி கண்டனக் கூட்டங்களில் நன்கு விளக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் மக்கள் சர்க்காருக்கு எதிராக நடத்துகிற பொதுஜன் கிளர்ச்சியை, இன்னும் சொல்லப் போனால் புரட்சியை கொஞ்சம் அடக்கி வைப்பதற்குக்கூட சர்வகட்சியின் அணிவகுப்பு, சர்வகட்சியின் ஒற்றுமை பயன்படும் என்றுதான் அந்தக் கண்டனக் கூட்டங்களில் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த சட்டசபையில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உணவுப் பிரச்சனை என்பது ஒரு நாட்டு மக்களின், சாதாரண பிரஜையின் உரிய கோரிக்கைகளில் ஒன்று. உணவு, உடை, உறையுள் என்ற சாதாரண பிரச்சனைகளுக்குக் கூட ஏறத்தாழ 12 ஆண்டு காலமாக நடைபெறுகிற சுதந்திர சர்க்கார் என்று சொல்லப்படுகிற இந்த சர்க்காரினால் தீர்வு காணப்படவில்லை என்பதை யாராவது கண்டிக்காமலோ அல்லது குறிப்பிட்டுச் சொல்லாமலோ இருக்க முடியாது. கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் 4-2-1959-ல், “உணவுப் பற்றாக்குறை நீடித்து வருவது, வேளாண்மைப் பொருள்களின் விலையை நாம் இன்னும் பன்மடங்கு பெருக்கும் வகையிலே தொடர்ந்து முயல்வேண்டும் என்னும் படிப்பினையைத்தான் வலியுறுத்துகிறது” - என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதே கவர்னர் 5-12-1959-ல் ஆற்றிய உரையில், “வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதின் மூலம்தான் நமது உணவுப் பிரச்சனைக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண முடியும்” என்று அதையே திருப்பிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

10th December 1959] [Sri M. Karunanithi]

4—2—1959-ல் எதைச் சொன்னாரோ அதையே 5—12—1959-லும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 4—12—1959-ல் பெற்ற படிப்பிணையை ஏறத்தாழ 10 மாதங்கள் சுமந்த பின்னரும் அப்படியே இருக்குமானால் முயற்சி என்கிற குழந்தை பிறக்கவில்லை என்பதோடு உள்ள படியே சர்க்கார் கர்ப்பத்தடைப் பிரசாரம் அதற்குத்தான் பயன்பட்டதோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். உற்பத்தி ஏன் பெருகவில்லை, உற்பத்தி பெருகினாலும் ஏன் நாட்டிலே இத்தகைய தொல்லை இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எடுத்துக் கூறுகிற நேரத்தில் நிலவுடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டுமென்கிற ஒரு பிரச்சினையை கவர்னர் அவரது உரையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல ஆண்டு காலமாகவே நிலவுடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டுமென்ற கொள்கையை இந்த சர்க்கார் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறது. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எடுகள் மூலம் எழுதுகிறார்கள், மேடைகளில் கராசாரமாக பேசுகிறார்கள், ஆனால் உச்சவரம்பு கட்டப்பட்டதா? அதற்கான முயற்சிகள் எத்தனை வருட காலமாக எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது.

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் 58-வது ஆண்டில் ஆற்றிய உரையில் குறிப்பிட்டார், “நில உடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டுவது பற்றி அரசாங்கம் இப்போது தீவிரமாக ஆலோசனை செய்து வருகிறது, இதில் ஒரு முடிவு ஏற்படுமென் நிலைமை மேலும் சிக்கலாகாமல் தடுக்க வேண்டும். உத்தேச வரம்புக்கு மீறி நிலத்தைச் சொந்தமாக்க விரும்பும் போக்கை உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். எனவே, தற்காலிகமாக நில உடமைக்கு ஒரு உச்சவரம்பு கட்டி, அந்த வரம்புக்கு மேற்பட்டு, நிலத்தைச் சொந்தமாக்குவதைத் தடை செய்யும் வகையில் ஓர் இடைக்கால சட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசாங்கம் எண்ணியுள்ளது.” என்று 8—2—1958-ல் பேசியிருக்கிறார். அதன் பின்னால் 4—2—1959-ல் இதே கவர்னர் அவர்கள் பேசும்பொழுது “நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டும் வகையிலே மிக விரைவில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதன் பின்னால் சமீபத்தில் 5—2—1959-ல் நிகழ்த்திய உரையில் “நில உடமைக்கு மேல் வரம்பு நிர்ணயிக்கும் மசோதாவின் விவரங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன” என்று குறிப்பிடுகிறார். இதை யெல்லாம் சேர்த்து கவனிக்கும் நேரத்தில் பயமேற்படுகிறது, காரணம் நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும் என்கின்ற தூய எண்ணம் இவர்களுக்கு கொஞ்சமும் இல்லை என்று தான் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. எலியை பிடிப்பதற்காக, பூனையை வளர்த்து, அந்தப் பூனைக்கு மணியையும் கட்டி அது வரும் நேரத்தையும் அறிவிப்பது போலுள்ள புத்திசாலித்தனம் தான் இருக்கிறது இதில் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்று சொல்லி நிலப் பிரபுக்கள் அனைவரும் ஷாராகிவிடுங்கள் என்று கூறி, அவர்கள் தங்கள் உற்றார் உறவினருக்கும், நெருங்கிய நண்பர்களுக்கும் தங்கள் நிலத்தை எல்லாம் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தையும் அளித்துக்கொண்டிருக்கிற அலங்கோலமான நிலை தான் இருந்து வருகிறது என்பதை குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

[Sri M. Karunanithi] [10th December 1959]

கவர்னர் அவர்களது உரையில், இதே சட்டமன்றத்தில் பல தடவைகளிலும் வலியுறுத்தி சொல்லப்பட்டுவந்த—பஸ் போக்கு வரத்தை எல்லாம் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி— எந்தவிதமான வாசகமும் காணப்படவில்லை. பஸ் தொழில் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று முற்போக்கு கட்சிகள் எல்லாம் சொல்லுகிற நேரத்தில் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எதிர்க்கத்தான் செய்கிறார்கள். பஸ் முதலாளிகள் இல்லாவிட்டால் காங்கிரஸ் இல்லை என்ற நிலைதான் இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஸ் முதலாளிகளால்தான் இன்று காங்கிரஸ் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மிக மிக, வற்புறுத்திக் கூறுவதோடு மட்டுமல்ல, அதற்கான ஆதாரங்களை எங்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஸ் முதலாளிகளால்தான் காங்கிரஸ் காப்பாற்றப் படுகிறது, இன்னும் சொல்லப்போனால் காங்கிரஸின் உயிர் இன்று பஸ் முதலாளிகளின் கையில்தான் இருக்கிறது என்று குறிப்பிடலாம். புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல் மயில் ராவணனின் உயிர் எங்கே இருக்கிறது என்று அனுமான் தேடிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் அது ஏதோ பத்து காதத்திற்கு அப்பால் உள் மலைச்சாரவில் ஒரு தடாகமிருக்கிறது, அதையும் தாண்டிப் போனால் ஒரு சரங்கம் இருக்கிறது, அதற்குள்ளில் ஒரு குகை இருக்கிறது, அதன் மத்தியில் இருக்கும் டப்பாவில் ஒரு வண்டு இருக்கும், அதைப் பிடித்து நசுக்கினால் தான் மயில் ராவணனைக் கொல்ல முடியும் என்று புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதில் எவ்வளவு உண்மை இருக்கிறதோ, அந்த உண்மைதான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சிறிது முன்னால் சொன்ன காரியத்திலும் இருக்கும் இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். (கைதட்டல்.)

SRI M. KARUNANITHI: அந்தக் கதைப்படி டப்பாவில் இருக்கும் வண்டைப் பிடித்து நசுக்கினால் எப்படி மயில்ராவணனுடைய உயிரைப் போக்கடிக்க முடியுமோ, அதே போன்று பஸ் தொழிலை தேசியமயமாக்கவிட்டால் காங்கிரஸின் நிலையும் ஆகிவிடும் என்பதை எடுத்துக்காட்டவே விரும்பினேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அப்படியானால் பஸ் தொழிலை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று சொல்வது காங்கிரஸ் கட்சியை ஒழிப்பதற்காகத்தானா? அல்லது நடட்டினுடைய நன்மையைக் கருதியா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

SRI M. KARUNANITHI: நாட்டினுடைய நன்மைக்காகத்தான் பஸ் தொழில் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றோம். ஆனால் பஸ் தொழில் தேசியமயமாக்கப்பட்டு விட்டால் ஒழிக்கப்பட வேண்டியவை எல்லாம் தானாகவே ஒழிந்து போய்விடும்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: ஸார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சட்டமன்றத்தில் சட்டமன்றத்தின் முன்னால் இருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி பேசவேண்டும் என்று இருக்கும்போது குறிப்பிட்ட கட்சிகளை நசுக்குவதைப் பற்றியும், அவற்றை ஒழிப்பதைப் பற்றியும் பேசுவது கட்சிகளுக்கு அவமானம் ஏற்படுவதாக இருக்காதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

10th Decem̄ber 1959]

MR. SPEAKER : இதில் ஒழுங்குப் பிரச்னைக்கு ஒன்றுமில்லை.

SRI M. KARUNANITHI : ஆகவே கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் மிக மிக முக்கியமாக இருக்கின்ற பிரச்னைகளைப்பற்றி யெல்லாம் குறிப்பிடவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக சுயமரியாதைத் திருமணங்களை சட்டப்படி செல்லுபடியாக்க செய்ய வேண்டும் என்று பல்தடவை இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று நாட்டில் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள், முறைப்படி பதிவு செய்யப்பட்ட திருமணங்கள் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லக்கூடிய நிலை வளர்ந்து வருகின்றது. நாஸ்தீகர்கள் என்று வினாக மற்றவர்களால் குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறவர்கள் மட்டுமல்ல, ஆஸ்தீகர்களாக இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ளுகின்ற வாழ்க்கை ஒப்பந்தங்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அவர்களுடைய ஊரில் இருக்கின்ற அறிவு இயக்கங்களின் மூலமாக நடத்தப்படுகின்ற சுயமரியாதைத் திருமணங்களாக இருந்தாலும் சரி அவைகள் எல்லாம் செல்லுபடியாகாது என்கின்ற நிலை இன்று நாட்டில் வளர்ந்து வருகின்றது. இதற்கு இந்த மன்றத்தில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம் என்பதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிடவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் அரியலூரில் ஒரு நீதிபதி முறைப்படி வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருந்தவர் போட்டிருந்த ஜீவனம்ச வழக்கில் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார், சப்-ரஜிஸ்ட்ரார் முன்னிலையில் முறைப்படி திருமணம் செய்து கொண்டிருந்தாலும் அந்த திருமணம் செல்லுபடியாகாது என்று தீர்ப்பளித்திருக்கிறார். இந்த அளவுக்குத்தான் நாட்டில் சுயமரியாதைத் திருமணங்களின் நிலை இருந்து வருகிறது. குறள் கூறும் வாழ்க்கைத்துணை நலம் கொள்ளுவதை கூடாது என்று சொல்லலாமா?

“யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ,
எந்தையும் துந்தையும் எம்முறை கேளீர்,
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்,
செம்புலப் பெயல் நீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே”

என்று சங்ககால இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற தன்மையை அனுசரித்து நடைபெறுகின்ற திருமணங்கள் மீண்டும் தொடரலாகாது என்று நினைக்கின்றார்களா என்று தெரியவில்லை. இதை நாங்கள் சொல்லுகின்றோம் என்ற காரணத்திற்காக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றாலும் பச்சைத் தமிழருடைய ஆட்சித்தான் இந்த நாட்டில் வேருன்றி நிந்த வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற பெரியார் ராமசாமி அவர்களை திருப்தி செய்கின்ற முறையிலாவது சுயமரியாதைத் திருமணத்தை செல்லுபடியாக்குவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்க மாட்டார்களா என்று நான் ஏக்கத்தோடு, ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் சட்டப்படி செல்லுபடியாகும் என்கின்ற ஒரு சட்டம், நிச்சயமாக இந்த மன்றத்தில் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

§Sri M. Karunanithi] [10th December 1959]

இறுதியாக, நாட்டிலுள்ள உணவுப் பிரச்சனைக்கு பரிகாரம் தேடப்படவில்லை, அதற்கான நடவடிக்கைகள் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. பஸ் தொழிலை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை, சுயமரியாதைத் திருமணத்தை சட்டப்படி செல்லுபடியாக்குவதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி இதில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்ற காரணங்களுக்காக நான் எனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு கவர்னர் அவர்களது உரை நாட்டிலுள்ள மக்களை திருப்தி செய்யக் கூடிய வகையில் அமையவில்லை, இங்கு சட்டமன்றத்தில் இருக்கின்ற எங்களுக்கும் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய வகையில் அமையவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கவர்னர் உரையின் போது சபையில் வந்திருந்தவர்களுக்காகத்தான் உரை நிகழ்த்தினார்கள். வராதவர்களுக்காக அல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. KARUNANITHI : அன்றைய தினம் சபைக்கு வராதவர்கள் நாங்கள் மட்டுமல்ல, அமைச்சர்களில் கூட இரண்டு மூன்று பேர்கள் வரவில்லை. அவர்களும் எங்களுோடு சேர்ந்து, வடநாட்டு கவர்னருக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்ததற்காக நாங்கள் அவர்களையும் பாராட்டுகிறோம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இவ்வளவு தூரத்திற்கு நீங்கள் ஏமாந்தவர்களாக இருக்க மாட்டீர்கள் என்று நம்பினேன். எல்லா விஷயங்களிலும் நீங்கள் இப்படித்தான் ஏமாந்து கொண்டிருப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். மற்றவர்களைப்பற்றி நீங்கள் என்ன நினைத்துக்கொள்வீர்கள் என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. (கைத்தட்டல்.)

V.—ANNOUNCEMENT.

DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டி கூடி ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அதாவது இப்போது கூடியிருக்கும் இந்த சபை இன்று மத்தியானம் 1 மணிக்கு எழுந்து பிற்பகல் 3 மணிக்கு திரும்பவும் கூடும், அப்போது கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசுவார்கள். மாலை ஐந்து அல்லது ஆறு மணி வரைக்கும் சபையை வைத்திருக்கலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். நாளை காலை திரும்பவும் 9 மணிக்கு கூடும், அப்போது கேள்வி நேரத்திற்கு பின்னால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அமைச்சர் அவர்களும் பேசுவார்கள். 12, 13 இந்த தேதிகளில் சபை கூடாது. 14-ந் தேதி காலையில் சப்ளிமெண்டரி கிரான்ட் பற்றிய விவாதம் நடைபெறும். 15-ந் தேதி உத்தியோகப்பற்றற்ற விஷயங்கள், தீர்மானங்கள் விவாதிக்கப்படும். அதற்கு பின்னால் 16, 17 இந்த தேதிகளில் அரசாங்க விஷயங்கள் விவாதிக்கப்படும். இதற்கு எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதனால் பிற்பகல் சபை கூடும்போது எல்லோரும் வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10th December 1959]

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

SRI N. MAHALINGAM: சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நம்முடைய நாட்டில் விவசாயத்துறையில் அதிகமான வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியதாக இருக்கிறது. விவசாயத் துறையில் நல்ல முறையில் உழுது பாடிபட்டு விவசாயத்தை முன்னேற்ற மடைய செய்ததற்காக விவசாய சமூகத்திற்கு நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நன்றி செலுத்துவதற்குப் பதிலாக இங்கு பேசப்படும் சில பேச்சுகள் விவசாய சமூகத்தை பழிப்பதாக இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் வருத்தத்தை அளிக்கின்றது. விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிட்டன என்று கூறப்படுகிறது. விலை வாதிகள் மட்டும் தான் உயர்ந்திருக்கின்றன? இன்று தேசத்தில் கூலிகள் (வேஜெஸ்) உயர்ந்திருக்கின்றன. தொழில் துறையில், உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் விலைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய பொருள்களின் விலைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. விலைவாசிகள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் மிகவும் உயர்ந்திருக்கின்றன என்பதை பல கனம் அங்கத்தினர்கள் மறந்து விட்டார்கள் போலும். இப்போது, விவசாயத்துறையில், கூலி ஓரளவு உயர்ந்திருந்தாலும் அது இன்னும் ஆலைத் தொழிலிலுள்ள கூலிக்குச் சமமாக உயரவில்லை. ஜவுளித் தொழிலில், ஆலையில் தினந்தோறும் எட்டு மணி நேரம் வீதம் வேலை செய்பவர்களுக்கு மாதம் 70-80 ரூபாய் சம்பளம் கிடைக்கிறது. ஆனால், பருத்தி உற்பத்தி செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு தினசரிக் கூலி 1½ ரூபாய் அல்லது 1¼ ரூபாய்தான்; அதுவும் பெண்களுக்கு ¾ ரூபாய் அல்லது 14 அணுதான். பருத்தியை 'ப்போஸஸ்' செய்யும் ஜின்னின் பாக்கிரியில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு தினசரிக் கூலி குறைந்தபட்சம் 1¼ ரூபாயாக இருக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அது இன்னும் அமல் நடத்தப்படவில்லை. பருத்தி உற்பத்தியாகும் இடத்திலிருந்து துணி உற்பத்தியாகும் இடம் வரையில் உள்ள தொழிலாளர்களின் கூலி விகிதங்கள் ஏறுமாறாக இருக்கின்றன. ஒரு இடத்தில் 8 மணி நேர வேலைக்கு மிக அதிகமான கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றொரு இடத்தில் மிகக் குறைந்த கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மிகக் குறைவாகக் கூலி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது விவசாயப் பொருள்களின் விலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று சொல்லுவது நியாயமல்ல. எனவே விவசாயப் பொருள்களுக்கு நியாயமான குறைந்தபட்ச விலையை சர்க்கார் நிர்ணயிக்க வேண்டும். விவசாயப் பொருள்களின் விலைகள் ஒருபோதும் குறையாமல் ஒரு குறைந்தபட்ச விலையில் இருக்க வேண்டும். விவசாயிகளின் நன்மைக்காக, விவசாயப் பொருள்களுக்குத் தகுந்த குறைந்த பட்ச விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். விவசாயப் பொருள்களின் விலைகள் கொஞ்சம் அதிகமானவுடன் 'விலை அதிகம், விலை அதிகம்' என்று சொல்லுவார்கள்

[Sri N. Mahalingam] [10th December 1959]

அவைகளுடைய விலைகள் குறைந்தபோதெல்லாம் என்ன செய் தார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்காக எவ் வளவோ செய்ய வேண்டியிருக்கும்போது விவசாயப் பொருள் களின் விலைகள் அதிகமாகி விட்டன என்று பல அரசியல் கட்சிகள் கூக்குரல் எழுப்புவது நியாயமற்றது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ தியாகராஜன் அவர்கள் இதைத்தான் ஒரு உத்தேகத்துடன் குறிப்பிட்டார்கள். கிராமப்புற மக்களுடன் பழக்கம் இல்லாதவர் கள்தான், கிராம மக்களின் உணர்ச்சியை அறியாதவர்கள்தான், விவசாயப் பொருள்களின் விலைகள் அதிகமாகிவிட்டன என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காகவே, தேர்தலில் தம்முடன் யார் வேண்டுமானாலும் போட்டியிட்டிடும் என்று அவர் குறிப்பிட்டார். எனவே அவர் அவ்வாறு பேசியதில் கண்ணியக் குறைவான தாகவோ பலாத்காரத்தைத் தூண்டக்கூடியதாகவோ எதுவும் இல்லை. அவர் அவ்வாறு பேசியதில் கிராமப்புற மக்களின் உணர்ச்சியை ஒரு உத்தேகத்துடன் வெளிப்படுத்தினாரே தவிர, அதில் கண்ணியக் குறைவான வார்த்தையோ பலாத்காரத்தைத் தூண்டக்கூடிய வார்த்தையோ காந்தி மகானின் தத்துவங்களுக்கு விரோதமான வார்த்தையோ எதுவும் இல்லை என்று கூற விரும்பு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது மாநில சர்க்காரின் சிப்பந்திகளின் சம்பள விகிதங்களை நமது சம்பளக் கமிஷன் ஆராய்ந்துகொண் டிருக்கிறது. ஆனால் இதற்குள் மத்திய சர்க்காரின் சிப்பந்தி களுக்கு கூடுதலாக 5 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். மத்திய சர்க்காரின் நிதி வசதி சாதகமாக இருப் பதால் அவர்கள் தங்கள் சிப்பந்திகளின் சம்பளங்களை அடிக்கடி அதிகப்படுத்திக்கொண்டே போகிறார்கள். ஆனால் இது மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்திற்கும் மாநில சர்க்கார் சிப்பந் திகளின் சம்பளத்திற்கும் இடையேயுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை அதிகப்படுத்திக்கொண்டே போகிறது. இந்த விஷயத்தில் நமது மாநில சர்க்கார் அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் மாநில சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் இடையேயுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இப்போ துள்ள நிலையில் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தைக் குறைக்கவும் முடியாது. ஆனால் நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் இனிமேல் நேரிடையாக வெளியிலிருந்து சிப்பந்திகளை தெரிந்தெடுத்து நியமிக்காமல் மாநில சர்க்காரிலிருந்தே 5-6 வருட அனுபவமுள்ள திறமை யானவர்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு செய்தால் அனுபவம் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் பல வருடங்களாக உத்தியோக உயர்வு கிடைக்காமல் இருக்கும் பல மாநில சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் உத்தியோகம் கிடைத்து அதிகச் சம்பளம் கிடைக்கவும் கூடும். இந்த யோசனையை நம் மாநில அரசாங்கம் மற்ற மாநில அரசாங்கங்களுடன் சேர்ந்து மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்த வேண்டும். இந்த யோசனைப்படி செய்தால் நம் மாநில சர்க்காருக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் கஷ்டம் ஏற்படாது.

10th December 1959] [Sri N. Mahalingam]

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாக 10,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டுவிடும் என்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் கண்டிருக்கிறது. இப்போது கிராமங்களில் கிணறுகளில் வைக்கும் பம்பு செட்டுகளுக்குத் தான் மின்சாரம் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கிராமங்களில் புதிதாகத் தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால் 3-பேஸ் மின்சார ஸப்ளை வேண்டியிருக்கிறது. அது போதுமான அளவு சில இடங்களில் கிடைப்பதில்லை. பொள்ளாச்சியில் 16 கதிர் சர்க்கா 1 h. p. மோட்டாருடன் வைத்து இயக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அத்தகைய மோட்டார்கள் அனேக கிராமங்களில் போதுமான மின்சார ஸப்ளை இல்லாததால் எரிந்துபோயின. கிராமங்களில் கைத்தொழில்கள் பெருக வேண்டுமானால், 3-பேஸ் மின்சார சப்ளையை சரியானபடி, வோல்டேஜ் குறையாமல், கிடைக்கச் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், கவர்னர் அவர்கள் நமது உரையில் தேச மக்கள் எல்லோரும் கவலைப்பட்டிருக்கிற ஒரு மிக முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, அவர் நமது நாட்டில் எல்லையில் ஏற்பட்டுள்ள அபாயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நம் இந்தியா தேசத்தின் ஒரு எல்லையில் பக்கத்திலுள்ள ஒரு தேசம் தன் படைகளைக் கொண்டுவந்து வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய அப்பிரதேசத்தை தன்னுடையது என்று அது சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, நம் தேசத்திற்கு அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்நிலையில் தேசப் பாதுகாப்புக்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் நமது சர்க்காருக்குச் சிறந்த ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்க வேண்டியது, நம் தேச சுதந்திரத்தில் பற்றுள்ளவர்களின் கடமையும் தேச பக்தியுள்ளவர்கள் எல்லோருடைய கடமையும் ஆகும். இவ்விஷயத்தில் நமது சர்க்காருக்கு நம்முடைய சிறந்த ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்க வேண்டியது நம் கடமை. இந்நிலையில், இந்நாட்டில் எந்த ஒரு சிலர் 1942-ம் ஆண்டில் தேசத்தரோகமான காரியங்களைச் செய்தார்களோ அதே ஒரு சிலர் இன்றும் தேசத்தரோகமான காரியங்களைச் செய்யத் தயாராக இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்கள், நம் நாட்டின் எல்லையை நம் எல்லை என்று சொல்லக்கூடத் தயாராக இல்லை. இதை நாம் பார்வீமெண்ட் விவகாரங்களிலும் அவர்களுடைய கட்சிகளின் விவகாரங்களிலும் காண்கிறோம். சர்க்கார் இந்த ஐந்தாம் படை ஆட்களை கவனித்து தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் சுதந்திரமாக இயங்குவதற்கு இந்தக் கட்சியாருக்கு இடம் கொடுத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும், அவர்கள் சமயத்தில் 'க்விஸ்லிங்குகளாக' மாறிவிடாதபடி சர்க்கார் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: On a point of order, Sir. The hon. Member is using all sorts of words like quislings, traitors, etc. Are these words parliamentary?

[10th December 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If the hon. Member has followed the speech of the hon. Member Sri Mahalingam, he would have found that he (Mr. Mahalingam) was only saying that proper safeguards should be taken to see that such things did not happen and that they were not allowed to turn into quislings. I do not think he was referring to any party.

MR. SPEAKER : I am closely following his speech. He has not mentioned any individual names. The moment he mentions any individual name, I will rule him out of order.

*** SRI N. MAHALINGAM :** தேசத் துரோகிகளும் 'க்விஸ்லிங்குகளும்' நம் தேசத்திற்கு விரோதமான காரியங்கள் செய்யாதபடி பார்த்துக்கொள்வதற்கான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மூன் எச்சரிக்கையாக மேற்கொள்ள வேண்டும். அவசியமானால் நம் போலீஸ் இலாகாவை அதற்கு வேண்டிய அளவிற்கு பலப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசத்தின்பால் எல்லோருக்கும் பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக சிரமப்பட்டு தியாகங்கள் செய்து பெற்றுள்ள சுதந்திரத்தை நாம் இழக்க முடியாது. ஒரு சிலர் அதை இழக்கத் தயாராக இருந்தாலும் அதை நாம் அனுமதிக்க முடியாது. —

(Sri T. S. Ramaswamy in the Chair.)

மேலும், நம் மாநிலத்தில் சட்டமும் ஒழுங்கும் அமைதியும் சரியானபடி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக கனம் போலீஸ் இலாகா அமைச்சரையும் போலீஸ் இலாகாவின் ரையும் நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன். போலீஸார் சில ஆயிரக்கானவர்கள். அவர்கள் கோடிக்கணக்கான மக்களிடையே சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பல குற்றவாளிகளை விசாரணை செய்யும்போது, அவர்களைப் பிடிப்பதில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து ஆபத்தான இடங்களில் போய் அங்கிருந்து அவர்களைப் பிடித்துகொண்டுவந்து விசாரணை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சில சமயங்களில் அவர்கள் "ஓவர் ஜெலெஸ்" என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் தங்கள் கடமைகளைச் செய்யும்போது ஏதாவது தவறுகள் ஏற்பட்டால், போலீஸ் இலாகாவில் உள்ளவர்களை ஏதோ கடுமீ குற்றம் செய்தவர்களைப் போல கோர்ட்டில் கொண்டுவந்து நிறுத்தி விசாரணை செய்வது நியாயமல்ல. அவ்வாறு செய்தால், போலீஸ் இலாகாவில் உள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் மனம் குன்றி வேலையைச் சரியானபடி செய்ய முடியாமல் போகும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி தவறுகள் போலீஸ் இலாகாவில் ஏற்பட்டால், கிரிமினல் குற்றவாளிகளைப் போல அவர்களைக் கோர்ட்டில் விசாரிப்பது நியாயமல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களை போலீஸ் இலாகாவிலேயே விசாரிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக போலீஸ் இலாகாவில் விசாரணை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில்—குற்றவாளிகளை விசாரிப்பதில்—தற்கால விஞ்ஞான முறையில் உள்ள ஏற்பாடுகளைப் புகுத்தவேண்டும்.

10th December 1959] [Sri N. Mahalingam]

அமெரிக்காவில் குற்றவாளிகளை விசாரிப்பதில், விசாரணைக்கு முன்பாக ஸோடியம் பெண்டலால் ஊசி போடுகிறார்கள். இந்த ஊசி போட்டால் குற்றவாளிகள் உண்மைதான் பேச முடியும். பொய் பேசுவதற்கு முனைக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்கிறது. இதைப்போல அமெரிக்கா போன்ற தேசங்களில் குற்றவாளிகளை உண்மை பேச வைப்பதற்கு பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள். அதைப்போன்று நம் போலீஸ் இலாகாவில் உள்ள வர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுத்தால் அநாவசியமாக குற்றவாளிகளை உண்மையைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக வேண்டி அடிக்கப் பிரமேயம் ஏற்படாது. தற்கால முறைகளில் அவர்களுக்குத் தகுந்த பயிற்சி அளிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று நான் குறிப்பிட்டு விரும்புகிறேன்.

மறுபடியும், நம்முடைய கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் பல விஷயங்களைக் குறிப்பிடவில்லை என்பதைப்பற்றி சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினார்கள். கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் உச்ச வரம்பு குறித்து உடனடியாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை, உச்சவரம்பு சட்டம் வருவதற்குள், வரம்பு வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமலேயே போய்விடுமோ என்று குறிப்பிட்டார்கள். உச்ச வரம்புச் சட்டம் வருவது பூமி ஓரளவுக்கு இருந்தால்தான் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும், அதிகமாக இருந்தால் நல்ல முறையில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்ய முடியாது என்பதுதான் முக்கிய காரணம். ஆகையால் விவசாயியாக பூமியை விற்றுவிட்டாலோ அல்லது பூமி இல்லாதவருக்குக் கொடுத்துவிட்டாலோ அதனால் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் கிடையாது. அவ்வாறு செய்வதை ஏதோ ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள் என்று குறிப்பிடுவது நியாயமற்றது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் இந்த வரம்பு கட்டும்போது, அந்த வரம்பிற்கு அதிகமாக உள்ள பூமியை சர்க்கார் சும்மா எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அரசியல் சட்டப்படி நியாயமான நஷ்ட ஈடு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியா போன்ற பெரிய பாங்குகளையும், இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகளையும் சர்க்கார் தேசியமயமாக ஆக்கியபோது அதற்கு ஷேர் மார்க் கெட்டில் அன்றைய தேதியில் என்ன விலை இருந்ததோ அதைக் கொடுத்தார்கள். அதைக் கொடுத்துத்தான் தேசியமயமாக்கினார்கள். அதைப் போல் மாகாண சர்க்கார் அதிகப்படியாக உள்ள நிலங்களை அக்விஸிஷன் செய்யும்போது எந்த முறையில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்களோ அந்த முறையில் எடுத்துக்கொள்ளும்படியான முறையை வகுக்கலாம். அப்போதும் நஷ்ட ஈடு கொடுத்தே ஆகவேண்டும். அவர்களே விற்பனைக் கொண்டால், நஷ்ட ஈடு ஏதுமில்லாமல் சர்க்காருக்கு வேலை இல்லாமல் போகிறது. நம் எண்ணம், உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம் நடந்துவிடுகிறது. அதைத்தான் கனம் அங்கத்தினர் சர்தார் வேதரத்னம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகையால் நாம் எண்ணிய எண்ணங்கள் சட்டம் முல்மாக இல்லாமல் தானாக நடக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்களோ தவிர அதில் ஒன்றும் யாரும் ஏமாற்றம் அடைய வேண்டியதில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[Sri N. Mahalingam] [10th December 1959]

மறுபடியும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே பஸ் தொழிலை தேசியமயமாக்குவதைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். பல காலத்திற்கு முன்னாலேயே இது சர்க்கார் கொள்கையாக இருக்கிறது. எப்போது அதைச் செய்யப் போகிறார்கள் என்பது குறித்து மந்திரி சபை முடிவு செய்ய வேண்டுமே தவிர அதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் புதியதாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. அதன் காரணமாகவும் கனம் அங்கத்தினர்கள் யாரும் எமாற்றம் அடையவேண்டியதில்லை.

இப்படி நம் மாகாணத்தில் உள்ள பல பிரச்சனைகளைப் பற்றி நமது கவர்னர் அவர்கள் முன்வந்து எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், ஸார், பார்லிமெண்டிலே சின-இந்திய எல்லை சம்பந்தமாக விவாதம் நடந்த நேரத்தில் அங்கே பேசிய பாதுகாப்பு மந்திரி கிருஷ்ண மேனன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக்கிரமிப்பு என்றால் என்ன என்று அமெரிக்காவிற்கே கூட அர்த்தம் புரியாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திட்டவாட்டமாக சின படையெடுத்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது என்று பிரதமர் நேருஜியே கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகளே சொல்லும்போதுகூட இம்மாதிரி யுத்த பீதியை மேலும் மேலும் உண்டாக்கக்கூடிய முறையில் பேசுவது இதுதான் காட்டிக்கொடுக்கும் நிலைமையாகும், ஐந்தாம் படை நிலைமையாகும் அல்லவா என்று அமைச்சர் அவர்களிடம்கூட விளக்கம் கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் ஆக்கிரமிப்பு இருக்கிறதா இல்லையா என்பது இப்போது விவாதம் இல்லை. நம் நாட்டிற்குள் இன்னொரு அந்நியர் இருக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி கனம் கோதண்டராமன் அவர்களாவது அவர்களுடைய கட்சி யாவது மறுக்க முடியாது. அதை நீக்க வேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய கொள்கை. அதை நீக்கும்போது அதன் காரணமாக ஏதாவது ஏற்படுமானால் அப்போது துரோகிகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் எல்லோருடைய கருத்தும். அதிலே “துரோகி” என்று சொன்னால் உடனே எங்களுக்குத்தான் அந்தக்குல்லா பொருந்தும் என்று குறிக்க வேண்டியதில்லை. நம் தேசத்தைப் பொருத்த மட்டில், நம் சபையைப் பொருத்த மட்டில், நம் தமிழ் நாட்டைப் பொருத்த மட்டில் எல்லோரும் உறுதியாக தேசிய சர்க்கார் பக்கம் இருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இது பொதுவாகக் கூறப்பட்ட கருத்தே யொழிய யாரும் இதைக் கொண்டு மனதைக் கஷ்டப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

10th December 1959]

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்படி தேசத்திற்கு ஏற்பட்ட கஷ்டத்தை அரசியல் லாபத்திற்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நானும் இதைத்தான் திரும்ப திரும்ப கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குச் சொல்லி வருகிறேன். உணவுப்பிரச்சனையாலும், நாட்டுப் பாதுகாப்பு விஷயமானாலும், அல்லது பஞ்ச நிலைமையானாலும், அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்களுடைய கொள்கையைப் பரப்பிக்கொள்ள பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாமென்று திரும்பத் திரும்ப கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் காரர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI T. S. RAMASWAMY) : Order, Order.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : On a point of order, அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் ஏதோ குல்லாப் போட்டுக்கொண்ட மாதிரி கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு குல்லா பொருந்துமென்று குதிக்க வேண்டியதில்லை என்று பெரு முதலாளிகளால் நடத்தப்படும் பத்திரிகைகள்தான் மக்கள் மனதை குழப்பும் முறையில் தவறான பிரசாரம் செய்கிறது. ஆகையால் அவைகளையும் பெரு முதலாளிகளையும் கண்காணிக்க வேண்டுமென்றால், அவர்கள்தான் துரோகிகள் என்றால், அந்தக் குல்லா எனக்குத்தான் பொருந்தும் என்று நிதி அமைச்சர் ஏன் குதிகிறார் என்று தெரியவில்லை. இதை விளக்குவாரா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is not a point of order.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI T. S. RAMASWAMY) : Order, Order. This is not a point of order.

* **SRI S. SAMIKKANNU PADAYACHI :** கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையின் மீது சென்ற நான்கு தினங்களாக பல அங்கத்தினர்கள் கலந்து கொண்டு விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் முக்கியமாக பருவ மழை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். அது வாஸ்தவம் என்று ஏற்படுகிறது. சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாக சில ஜில்லாக்களில் புஞ்சை மகசூல் செய்யும் இடங்களில் பருவ மழை இல்லாமல் வரி வஜா கூடச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஏற்படாமல் இந்த வருஷம் ஏற்பட்டுள்ள பருவ மழையால் வரி வஜா செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படாது என்றே நான் எண்ணுகிறேன். அதோடு சமீபத்தில் பெய்த மழையினால் சில ஜில்லாக்களில், முக்கியமாக தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில், அதிலும் குறிப்பாக சிதம்பரம், விருத்தாசலம் என்ற இரண்டு தாலுக்காக்களில் கொஞ்சம் அதிகமாக மழை பெய்து வாய்க்கால்கள், குளங்கள், குட்டைகள் எல்லாம் உடைப்பு எடுத்துக்கொண்டும், சில குடியிருப்பு இடங்களும் கட்டிடங்களும் வெள்ளத்தால் சேதப்பட்டன. சேதப்பட்ட இடங்களில் ஏற்கெனவே

[Sri S. Samikkannu Padayachi] [10th December 1959]

30 ரூபாய் வீதம் குடிசைகளுக்குக் கொடுத்து வந்தார்கள். 30 ரூபாய் கொடுத்தால் இப்போது அவைகளைத் திரும்பக் கட்டிக் கொள்ள முடியாது. ஆகையால் கொஞ்சம் அதிகப்படியாக 50 ரூபாய் வீதமாவது கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு ரூபகமூட்டுகிறேன்.

உணவுப் பொருளின் விலை ஏறிக்கொண்டே பேரவதைப்பற்றிக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் மிக வருத்தத்துடன் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்பதற்காக கடந்த 10 ஆண்டுகளாக அநேக விதமான பெரிய நீர்த் தேக்கங்களையும், அணைக்கடிகளையும் அரசாங்கம் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். மற்றும் ரசாயன உரம் கொடுப்பது போன்ற செளகரியங்களையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான டன் உணவு உற்பத்தியாகி இருந்தும் உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. விலைவாசி ஏறுமுகமாக இருப்பதற்குக் காரணம் அடுத்த கேரளாவுக்கு உணவுப் பொருள்கள் போவது தான் காரணம் என்று சொல்ல முடியாது. அதோடு, கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் எவருமே விலை கொடுத்து உணவுப் பொருளை வாங்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்க மாட்டார்கள். நகரப் புறங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள் மட்டுந்தான் விலை கொடுத்து உணவுத் தானியங்களை வாங்கியாகவேண்டும். அவர்களுக்கு நியாய விலைக் கடைகள் தேவைதான். ஆனால் கிராமப் புறங்களில் நியாய விலைக் கடைகள் அவ்வளவு அவசியமில்லை. நகரப் புற மக்களுக்காக மட்டும் நியாய விலைக் கடைகளை வைத்துக் கொடுத்தால் போதும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது விவசாயிகளுக்கு உற்பத்திச் சிலவு முன்பைவிட எவ்வளவோ அதிகமாகி இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய 300 ரூபாய், 400 ரூபாய் ஆகிறது. விலைக்கு வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடியவர்கள் நகரப் புறங்களில் கொஞ்சந்தான் இருப்பார்கள். கிராமங்களில் பொதுவாக யாரும் விலை கொடுத்து உணவுப்பொருள் வாங்கமாட்டார்கள்.

மானுவாரிப் பிரதேசங்களில் விவசாயம் செய்ய மின்சாரம் அதிகம் தேவைப்படுகிறது. விவசாய மக்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் உணவுப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து கொடுக்க ஏதுவாக இருக்கும். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதாக 4 வருஷ காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அநேக பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் எல்லாம் கூடுமான வரையில் தங்களுடைய நிலங்களை எந்தெந்த வகையில் பங்கிடவேண்டுமோ அந்த வகையில் பங்கீடு செய்து கொண்டார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்கே தெரியும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் “நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வரவில்லையே. நிலங்களை எல்லாம் சொந்தக்காரர்களுக்குள்ளேயே பிரித்துக்கொண்டார்களே” என்று கூறுகிறார்கள். அதுவும் நியாயந்தான். ஆனால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கூடுமான வரை அவர்களே நல்ல முறையில் பங்கீடு செய்துவிட்டார்கள். அரசாங்கமும் அதைத்தான் செய்யப்போகிறது. அரசாங்கத்திற்கு வேலை இல்லாமல் நிலச் சொந்தக்காரர்களே அந்த வேலையைச் செய்து விட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஆனாலும்

10th December 1959] [Sri S. Samikkannu Padayachi]

அந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் கொண்டுவர முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சில இடங்களில் கூடுமான வரையில் பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பது மக்களுக்கும் தெரியும்; அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். கிருஷ்ண-பெண்ணா திட்டம் ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்படுவதாக இருந்தது. ஆந்திர சர்க்கார் அப்போது மறுத்ததால் நின்றுவிட்டது. ஆனால் இப்போது ஆந்திர அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்திற்கு ஒத்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் ஆந்திர சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் செங்கல் பட்டு, தென்னாற்காடு, வடாற்காடு ஜில்லாக்களில் உணவு உற்பத்தி பெருக வழி ஏற்படும். பற்றாக்குறை நீங்கும். நம்முடைய நாடு நல்ல செழிப்புறம். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காவேரி, கொள்ளிடத்தில் சமார் இரண்டு மாத காலமாக அதிக வெள்ளம் வந்து கடலிலேபோய் எல்லாம் சேர்ந்துவிட்டது. அந்த மாதிரி வெள்ள சமயங்களில் வரும் அதிகத் தண்ணீரை வெள்ளாறு, பெண்ணையாறு மூலமாக திருப்பி விட்டால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு வசதி ஏற்படும். அதையும் இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது வெள்ளத்தினால் தென்னாற்காடு, விருத்தாசலம், சிதம்பரம் ஆகிய பகுதிகளில் பெருத்த சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வாய்க்கால்கள், ஏரிகளில் எல்லாம் உடைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் கூடுமான வரையில் சீக்கிரத்தில் பழுது பார்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். அங்கு வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. SOWDI SUNDARA BHARATHI : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையின் மீது நானும் ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்வது கடமை என்று நினைத்துப் பேச முன்வந்திருக்கிறேன். 11-30 a.m.

விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக “காஸ்ட் ஆப் லிவிங்” அதிகமாகியிருப்பதால், மிகவும் குறிப்பிட்ட ஒரு வருவாய் பெறக்கூடிய மக்கள், என்.ஜி.ஓ. போன்றவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமை கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே நாம் தற்போது இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை முடித்துவிட்டு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் நிலையில் இருக்கிறோம். அரசாங்கத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே முக்கியமாக உதவக்கூடியவர்கள் என்.ஜி.ஓ.க்கள் தான். எனினன்றால் அவர்கள் நாட்டு மக்களுடன் அதிக தொடர்பு கொண்டிருப்பதோடு அரசாங்கத்தோடும் அதிக தொடர்பு

[Sri S. Sowdi Sundara Bharathi] [10th December 1959]

கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் நல்ல நிலையில் இருந்தால் நிச்சயமாக அரசாங்கம் வகுக்கக்கூடிய திட்டங்களை நன்றாக அமுல் செய்ய முடியும்.

இப்பொழுது என்.ஜி.ஓக்களுக்கு இருக்கும் குறைகளை உடனடியாக அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டிவது அவசியம். நம் மாகாணத்தில் இருக்கும் என்.ஜி.ஓக்கள் மிகவும் திறம்பட வேலை செய்கிறார்கள் என்று நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். திறம்பட வேலை செய்யக்கூடிய என்.ஜி.ஓக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அவர்களுடைய குறைகளை நாம் உடனடியாகக் கவனிப்பது மிகவும் அவசியமாகும். அவர்களுக்கு இருக்கும் குறைகள் பிரமாதமானவை அல்ல. மிகவும் சாதாரணமான சில குறைகள்தான் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. உணவுப் பொருள்கள் விலை எல்லாம் அதிகமாக இருக்கும்போது, அவர்களுக்கும் அதுசம்பந்தமாக குறை இருக்கத்தான் செய்கிறது. அந்த அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். ரயில்வே உத்தியோகஸ்தர்கள், போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலமாக உணவுப் பண்டங்களை வாங்கி, கண்ட்ரோல் விலையில் அரிசி, மிளகு இம்மாதிரி பதார்த்தங்களை வழங்குகிறார்கள். அதுபோல் கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலமாக இத்தகைய பதார்த்தங்களை என்.ஜி.ஓக்களுக்கும் இந்த அரசாங்கம் கொடுக்க வகை செய்தால், அவர்கள் வாழ்க்கையை சரிவர நடத்துவதற்கு முடியும், அதை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய மற்றொரு முக்கியமான கிரீவன்ஸ், உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய குறைபாடு இருக்கிறது. அதாவது, நகரங்களில் இருக்கும் என்.ஜி.ஓக்களுக்கு மாதம் ஐந்து ரூபாய் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுவது போல் தாலுகாவில் மூன்று ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த அலவன்ஸ் அவர்களுக்கு மிகவும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. என்.ஜி.ஓக்கள், பார்பர், வண்ணார்களுக்குக் கொடுக்கக்கூட இந்த அலவன்ஸ் போதுமானதாக இல்லை. இந்த அலவன்னை வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் என்று சொல்வதைவிட பார்பர்ஸ் அலவன்ஸ், டோபி அலவன்ஸ் என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு அரசாங்கம் மிகவும் கிரமப்பட்டு அவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. புறம்போக்கு நிலங்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக ஆங்காங்கு அபரிமிதமாக இருக்கின்றன. போலீசாருக்கு ஹவுசிங் காலனி கட்டிக்கொடுத்திருப்பதுபோல், அவர்களுக்குக் க்வார்ட்டர்ஸ் ஏற்பாடு செய்திருப்பதுபோல், என்.ஜி.ஓக்களுக்கும் பல வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்து, குறைந்த அளவு வாடகை வசூலிக்கலாம். ஐந்து ரூபாய், மூன்று ரூபாய் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கிறார்களே, அந்த வாடகையை அவர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம். இது அரசாங்கத்திற்குப் பெரிய கஷ்டமான வேலை அல்ல. தாங்க முடியாத பளுவும் இல்லை.

அடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓக்களுக்கு இருக்கும் முக்கியமான பெரிய குறை அவர்கள் ஊழிய காலத்தில், சர்வீஸில் இருக்கும் போது திடீரென்று இறந்துவிட்டால் அவர்களுடைய குடும்ப நிலை

10th December 1959] [Sri S. Sowdi Sundara Bharathi]

கவனிக்கப்படுவதேயில்லை. ஒருவிதமான உத்தரவாதமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் நிலை மோசமாகிவிடுகிறது. தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்பவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்குச் சில ஒத்தாசை செய்ய அந்த ஸ்தாபனங்கள் முன்வருகின்றன. ஆனால், அரசாங்கத்தில் வேலை செய்பவர்கள் திடீரென்று இறந்து விட்டால், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருவது இல்லை. மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள் யாராவது திடீரென்று இறந்துபோனால், அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு ஐந்து வருஷம் வரையில் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த அளவு நம்முடைய அரசாங்கம் கொடுக்காவிட்டாலும், அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையையாவது கலெக்டர் மூலமாக அல்லது அந்த ஊழியர் வேலை பார்த்த ஸ்தாபனத்தின் முக்கிய தலைமை அதிகாரி மூலமாக கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். அதையும் செய்ய இந்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி யான் ஒருசில வார்த்தைகள் அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதி கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிக அதிகமாக இருக்கும் தொகுதியாகும். அந்த தொகுதி மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், கைத்தறி ஜவுளித் தொழில் ஒரு பெரிய தொழில் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும் இந்த நிலையிலே கைத்தறித் தொழில் மிகவும் கடினநிசையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய ஒத்தாசையை சாதாரணமாக இந்த அரசாங்கம் செய்யலாம். அருப்புக்கோட்டைப் பகுதியில் ஒரு வருஷ காலமாக ரிபேட் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் இரண்டு வருஷ காலமாக ரிபேட் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர் தவறுதல் காரணமாக இது நடந்தால், அதை உடனடியாகக் கவனித்து ஆவனசெய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, அருப்புக்கோட்டை தொகுதியிலே தண்ணீர் கஷ்டம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அருப்புக்கோட்டை முனிசிபாலிட்டியைப் பொருத்த அளவிலே மக்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி மிகவும் நன்றாக இப்போதே கிடைக்கக்கூடிய வசதி செய்ய வேண்டுமென்று பல வருஷங்களாக முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த அரசாங்கத்திடம் அதற்காக ஏதாவது ஒரு அளவுத் தொகை உதவி வேண்டுமென்று பல முறை விண்ணப்பங்கள் செய்யப்பட்டு இதுவரை அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்ற மாபெரும் குறை இந்த மக்களிடையே நிலவி இருக்கிறது. அதைப் போக்க இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நிச்சயமாக ஒரு பரிகாரம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri S. Sowdi Sundara Bharathi] [10th December 1959]

என்னுடைய அருப்புக்கோட்டைத் தொகுதியைப் பொறுத்த அளவிலே, அது மிகவும் 'பாக்வார்டு ஏரியா' என்று சொல்வார்கள். கல்வியைப் பொறுத்த அளவிலே மூன்று தரமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பார்வார்டு, பாக்வார்டு, மோஸ்ட் பாக்வார்டு என்று பிரிக்கப்பட்டிருப்பது போல, நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கும் பல பகுதிகளையும் பார்வார்டு ஏரியாஸ், பாக்வார்டு ஏரியாஸ், மோஸ்ட் பாக்வார்டு ஏரியாஸ் என்று பிரிக்கலாம். அதைப்போல் அருப்புக்கோட்டை தொகுதியை இராமனாதபுரம் ஜில்லாவிலேயே மோஸ்ட் பாக்வார்டு ஏரியா என்று குறிப்பிட வேண்டும். கல்வியைப் பொறுத்த அளவிலே எப்படி மோஸ்ட் பாக்வார்டு க்ளாஸாக இருக்கிறவர்களுக்கு சலுகை அதிகமான அளவிலே அளிக்கிறார்களோ, அதைப் போல, மோஸ்ட் பாக்வார்டு தொகுதியாக இருக்கும் அருப்புக்கோட்டை தொகுதிக்கு முதன் முதலில் வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் மற்ற பகுதிகளைவிட இந்தப் பகுதியை முதன் முதல் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எடுத்துக்கொண்டு, வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மிகப் பணிவாக இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் சீக்கிரம் செய்யவேண்டும். அது மிகவும் முக்கியமானது. மற்ற முற்போக்கு ஏரியாக்களுக்கு அதிகமான வசதிகள் செய்வதைவிட, பிற்போக்கு ஏரியாக்களை அவர்கள் சீக்கிரமாக கவனிக்கவேண்டும். அதற்குப் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் போன்றதை நமது அரசாங்கம் சீக்கிரமாக இந்தத் தொகுதிக்கு அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன் இந்தச் சட்டசபையிலே அங்கத்தினராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. எம்.டி.ஆர். அவர்கள் பல முறை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார், அருப்புக்கோட்டைக்கு ரயில் வசதி செய்ய வேண்டும் என்பதாக. அதற்காக அவர் எம்.பி. யாக இருந்த காலத்தொட்டு பல முயற்சிகள் எடுத்து வந்திருக்கிறார். திரு. ஓ. வி. அளகேசன் மத்திய அரசாங்கத்தில் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அவரிடம் பல முறை இந்த விஷயத்தை சொல்லி, அதற்கு ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவரும் அப்பொழுது ஆவன செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். சமீபத்தில் மத்திய ரயில்வே மந்திரி அருப்புக்கோட்டைக்கு வந்த காலத்தில், அருப்புக்கோட்டைக்கு ரயில் வசதி கொண்டு வருவது மிகவும் சாத்தியம் என்று சொன்னார்கள். அவர் பிரசாரத்திற்காக அதைச் சொல்லியிருந்தாலுங்கூட, கொள்கை அளவிலே அருப்புக்கோட்டைக்கு ரயில் வசதி கொண்டுவருவது சாத்தியம் என்று அவர்கள் மிக வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார். எனவே இதை அரசாங்கம் மனதில் கொண்டு, அருப்புக்கோட்டைக்கு மாநில மதுரையிலிருந்து விருதுநகரை இணைக்கும் ஒரு ரயில் பாதையை ஏற்படுத்த முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10th December 1959] [Sri S. Sowdi Sundara Bharathi]

உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அரசாங்கம் உணவு விலையைப் பொறுத்த அளவிலே சற்று ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. என்ன காரணத்திற்காக அம்மாதிரி சரியான நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. உணவு பற்றாக்குறையாக இல்லை. போதிய அளவு உணவு இருக்கிறது. ஆனால், சில இடங்களில் அது பதுங்கிக் கிடக்கிறது. அதை நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முயற்சியை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். நாம் மிகவும் பெருமைப் படக்கூடிய முறையில் ஸி.ஐ.டி. இலாகாவினரை நம்முடைய மாகாணத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களை வைத்து, ஆங்காங்கே பதுங்கியிருக்கும் உணவு வகைகளைக் கண்டுபிடித்து அவைகளைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்தால், ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக வேண்டிய உணவைக் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிடுவார்கள். அதை வைத்து கண்ட்ரோல் விலையில் நம்முடைய மக்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வழிவகுத்துக்கொள்ளலாம். என்ன காரணத்திற்காக இந்த வழியைக் கையாள் அரசாங்கம் தயங்குகிறது என்பது எனக்கு புரியவில்லை. உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கத்திற்கு மக்கள் மீது அன்பாகவும் பிரியமாகவும் நல்ல எண்ணமாகவும் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கருத்து இருந்தால் இதைச் செய்ய வேண்டுவது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதோடு எனக்குக் குறிப்பிட்ட காலவறை முடிவடைந்துவிட்டதால் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Sir, I rise to speak in support of the motion moved by my esteemed colleague thanking His Excellency the Governor for his Address given to us. Sir, he is the constitutional head and is really a great man. Because at the very outset he has stated "I beseech you all to extend to the Government your whole-hearted co-operation towards maintaining a progressive administration." This appeal he has made not only to one or the other Party but to one and all Members of this House. I do not know how the Members of a particular party had absented themselves when the Governor delivered his Address. I wonder whether it will be in order for them to participate in the discussion on the Address when they were not here when the Governor delivered his Address. I leave it to the Members to judge whether their behaviour is in order or consistent with the dignity of the constitutional Head.

We are all glad, at any rate that a large majority of the Members are happy that His Excellency has said that the Law and Order situation in the State is satisfactory. Unless, this position is maintained I am afraid the society will not be happy. We are really grateful to the Hon. the Home Minister for the satisfactory position. On this occasion, I would like to mention that another very important matter which the Government should take note is that just like Law and Order is important to the welfare of the

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [10th December 1959]

society, traffic in the principal City or in the towns should be fairly satisfactory and that there should be no congestion or trouble with regard to the free movement of any kind of vehicular traffic. This traffic problem is assuming a very important and difficult situation in the metropolitan city and I understand this is the case in the other big towns in the State also. Our roads or our streets were laid out some 50 or 60 years ago not apparently with the thought that this problem would assume such importance today. In Madras City alone I understand there are about 20 thousand power driven vehicles besides others. This is creating such a serious situation putting all concerned into difficulties. Unless the Government take steps to solve it immediately, I am afraid, it will have to be done at a colossal cost at a future date. I would like to commend to this Government the Master Plan submitted recently by the Commissioner of Police to tackle this situation. I understand that the revenue collected by the Government in the City from the vehicles—all included such as cars, lorries, buses, etc.—and from the sale of petrol is to the tune of Rs. 3 crores. I do not know what amount is being spent for the maintenance of these roads and maintaining easy flow of traffic. I am sure not all the amount, not even an appreciable part of it is being spent on the maintenance of these roads. Every year, Mayor after Mayor has been giving a long statement that this will receive their attention. But unfortunately nothing is receiving their attention. I would appeal to the Government with all the earnestness, that I can command, that they must look into this problem immediately. Otherwise, they would have to spend a colossal amount at a distant date.

Another thing I find is this. The Government have not tackled the slum improvement especially in the metropolitan city. It is a source of annoyance, and what shall I say, it is a very bad eye-sore for any person to see in what condition they are. We are in a Welfare State and we profess to work for the welfare of the people. I do not know why these slums should not be removed at all. Unless it is tackled on an emergency basis, I am afraid, we shall all have to put our heads down in shame at a later date when it would be pointed out by everyone that the slums are a living hell. This city is being visited by people coming from almost every corner of the world and the people who come are unavoidably taken to these slums. The anxiety which they express about the condition in these slums is a matter of very great regret. I would, therefore, appeal to the Government, that they must tackle the slum problem on an emergency basis and see that at least a substantial amount is diverted for the eradication of these slums and the improvements of slums. If this is not done, I think any party which goes to these slums to get votes from the people there, will have a difficult time irrespective of the fact whether it is Congress or Communist or the D.M.K. or any other party.

Sir, His Excellency has said that there should be more production and all efforts should be made in this direction. I wonder whether I can give a suggestion to the Government in this regard.

10th December 1959] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

We have still lakhs of acres of land which could be reclaimed and cultivated and thus production could be increased. Why should we not raise a land army and then also made a sumptuous provision for tackling this problem in addition to our trying to improve production in all other possible manner? This is a suggestion I am giving to the Government for their serious consideration.

Thank you, Sir.

* SRI M. KANDASAMY PADAYACHI : தலைவர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் உரையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நமது ராஜ்யத்திலே 2,000 நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப் பட்டிருப்பதாக கவர்னர் அவர்களின் உரையிலிருந்து அறிகிறோம். இருந்தாலும், நமது அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின் பொழுது 2,243 கடைகள் திறக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிவித்தார்கள். நமது விவசாய மக்களை நல்ல முறையிலே நடத்தி யிருந்தால், அதிலும் முக்கியமாக அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுத்திருந்தால், இந்த உணவு பற்றாக்குறை வந்திருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, அவர்களுக்கு தேவையான வசதிகளை உடனடியாகச் செய்துகொடுக்க வேண்டும். வசதிகளில் முக்கியமானது ஜலம். எல்லா நீர் தேக்கங் களும் அநேகமாக கட்டி முடிந்துவிட்டது. இன்னும் ஓரிரண்டு கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். நமது நண்பர்கள் சிலர் குறிப் பிட்டதுபோல், வினாக சமுத்திரத்தில் போய் விழும் ஜலத்தை நல்ல முறையிலே அணைக்கட்டுகளின் மூலம் வேறு பற்றாக்குறையாக இருக்கும் ஆறுகளுக்கு திருப்பிவிட்டு, அதைக் கிடைக்காத நதிகளாக மற்ற நீர்தேக்கங்கள் மூலம் பிரித்து ஜல வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது சாத்தனார் நீர்தேக்கத்திலிருந்து அநேகமாக வட பிரிவு ஒன்று பிரித்திருக்கிறார்கள். மைசூர் அணையிலிருந்து கிட்டே காவேரியானது பிரிகிறது.

பெண்ணையாற்றுக்கு வரும் தூரம் 10 அல்லது 12 மைல் இருக்கும். ஆகவே, பெண்ணையாற்றில் வரும் தண்ணீருக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் காலத்தில், அந்த சாத்தனார் அணைக் கட்டில் நல்ல ஜலம் நிரம்பும். வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, முதலிய மாவட்டங்களுக்கு சாதகமாக இருக்கும். அந்த மாதிரி ஜலம் தேங்கினால், தென்னாற்காடு, சங்கராபுரம், உளுந்தூர் பேட்டை வரை அது போகும். இதையே தான் வேண்டும் என்று சாமிகண்ணு படையாச்சி அவர்கள் மிக முக்கிய கவனம் செலுத்தி சொன்னார்கள்.

நமது ஆறு குளங்களிலெல்லாம், மழை இல்லாத காலங்களில் காய்ந்து கிடக்கும். ஆனால், கடந்த நவம்பர் 28-ம் தேதி பருவ மழை திடீரென்று அதிகமாகப் பெய்ததால், வெள்ளக்காடு அதிகமாகி விட்டது. ஏரிகளும், குளங்களும் உடைத்துக் கொண்டு வெள்ளமும் சேதமும் ஏற்பட்டன. நான்கு, ஐந்து வருஷங்களாக ரிப்பேர் செய்யாமல், மண் மேடு இட்டிருந்தன அவைகள்.

[Sri M. Kandasamy Padayachi]

[10th December 1959]

கொஞ்சம் தண்ணீர் நிறைந்ததும் உடைப்பு எடுத்துக் கொண்டன. ஆகவே அந்த மாதிரி ஏரி, குளங்களை செப்பணிட்டு, மண் எடுக்க வேண்டும். லிட்ட ரிமுவல் செய்தால் உடைப்புகளுக்கு வழி இருக்காது. ஆகவே இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலே, பிளாக்கிலே எதை எடுத்தாலும், ஜனங்கள் கண்டிரிப்பூஷன் வேண்டும் என்கிறார்கள். விவசாய மக்களிடம் பணம் இல்லாதது தெரிந்ததே. ஆதலால், அதைச் சர்க்காரே திட்டமிட்டு லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலை போல், செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு ரோடு என்று எடுத்துக் கொண்டால், அதை முதலில் நீங்கள் செய்யுங்கள், பின்னர், சர்க்காரில் நாங்கள் செய்கிறோம் என்கிறார்கள். அது சரியல்ல. மக்களிடம், பசிப்பிணி இருந்தாலும் கூட, திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் போட்டு, Local Development வேலை போல், நாலில் ஒரு பங்கு, பணமாகவோ, வேலையாகவோ பெற்றுச் செய்தால்தான் நலமாக இருக்கும். எங்கள் பிரக்காவிலே, ரோட் வசதியைப் பெருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான், விலை பொருள்களை வியாபாரத்திற்கு கொண்டு போக வசதி ஏற்படும்.

சிதம்பரம் ஏரியாவிலே, ஆர்டிஷன் கிணறுகள் கிளம்புகின்றன. ஊற்றுக் குழிகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்கும் திட்டம் என்று நினைக்கிறேன். குழாய் மூலம் சப்-ஆர்டிஷன் கிணறுகள் அமைக்க மாணியம் கொடுத்தால், பயிர் உற்பத்தியை பெருக்க தக்க வசதி ஏற்படும். தண்ணீர் இறைப்பதற்கு அதிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றத்தாலும், எட்டு மணி வேலைத்திட்டத்தாலும், இறை கூலி ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் ஆகி கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கத்திலே, சப்-ஆர்டிஷன் கிணறுகளுக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும். குழாய் போடுவதற்கும், மின்சார வசதி யிருந்தாலும், பம்பு செட்டுகள் கொடுத்து உதவவும் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு மூலமாக முக்கியமாகப் பண உதவி செய்கிறார்கள். கூட்டுறவு மூலமாக, வித்து விதை, ரசாயன உரம், பிண்ணாக்கு இவைகளைக் கொடுப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், இவை சரியான காலத்தில் கொடுப்பதில்லை. தக்க காலத்தில் உதவி புரிய வேண்டும். பருவ மழை சரியாக இருந்தால், ரசாயன உரம், பிண்ணாக்கு இவற்றோடு, பசுந்தாள் உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கும் அவர்களுக்கு விதை முதலியன கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நெய்வேலி திட்டத்திற்காக, எங்கள் பிராந்தியத்தில், எடைக்கல் காடு, பாண்டேர் காடு, முதலிய பாரஸ்டுகளை அழித்து விட்டார்கள். ஆனால் அங்கு மக்கள் யாரும் வாழவில்லை. மூவாயிரம், நாலாயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிறது. காடெல்லாம் அழித்தாகி விட்டது. ஆனால் அது நல்ல முறையிலே பயன் படவில்லை. விறகு வெட்டக் கூட காடில்லாமல் போய் விட்டது. அதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். காடு, மழைக்கு முக்கியமானது;

10th December 1959] [Sri M. Kandasamy Padayachi]

காடு வளர்ந்தால் தான் நல்ல மழை வரும், திட்டங்களெல்லாம் நல்ல முறையிலே நிறைவேறும், பற்றாக்குறை அகற்றப் படும். ஆகவே, அந்தக் காடுகளை வளர்க்க திட்டம் இடவேண்டும்.

(மணியடித்து அடுத்த மெம்பர் அழைக்கப்பட்டார்.)

* SRI T. IRUSAPPAN : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம், கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை மீது, என்னுடைய சில வார்த்தைகளை சொல்வதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். கவர்னர் உரையில், நாட்டில் சட்டமும், ஒழுங்கும், அமைதியும் நல்ல முறையிலே இருந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே, பஞ்சமும், திண்டாட்டமும், ஜாதிக் கொடுமையும் ஆக இப்பேர்ப்பட்ட அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத்தான் நாங்கள் பல முறைகள் வெளியிட்டு இருக்கிறோம். எங்களை விவசாயம் தெரியாதவர்கள் என்று சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள். நாங்கள் விவசாயத்திலே பிறந்தவர்கள், அதிலே வளர்கிறவர்கள், மக்களிடத்திலே உழைக்கக் கூடியவர்கள். விவசாயத்தில் இருக்கும் நாங்கள், விலை ஏறியிருந்தாலும், அதன் பலனை அனுபவிக்க முடியவில்லை. அந்த லாபம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது கிடையாது. உழைத்து, உழைத்து, ஊதியத்தை யாரோ சாப்பிடுகிறார்கள். அவர்களால் அனுபவிக்க முடியவில்லை. பதுக்கல் காரர்கள், பணக்காரர்கள், இவர்களிடத்தில் கடனை வாங்கி, அறுவடைக்கும் முன்பே அது பணயமாகி விடுகிறது. அறுவடையான பிறகு, உழைத்த விவசாயி அப்படியே தானியத்தைக் கொடுத்து விடும் நிலையில் இருக்கிறான். பணம் கொடுத்தவர்கள், பணக்காரர்கள், பெரிய முதலாளிகள் அந்த லாபத்தை அடைகிறார்கள், அனுபவிக்கிறார்கள். விவசாயம் செய்யக்கூடிய ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய இனம் கடன் வசதிகள் கிடைப்பது கிடையாது. ஆனால் சட்டம் ஒழுங்கு நாட்டில் நன்றாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முன் பேசியவர்கள் சொன்னதைப் போன்று பெரிய பணக்காரர்களுக்கும் சட்டைக்காரர்களுக்கும் தான் அதிகாரிகள் சலுகைகள் காட்டுகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்குக் காட்டுவதாகவே இல்லை. இது நான் சொல்லக்கூடிய ஒரு குற்றச்சாட்டு. நிரங்குகத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் ஏழை விவசாயிகளை மதிப்பதற்குக் கிடையாது. இரக்கம் காட்டுவதே கிடையாது. அதுவும் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட ஆதி திராவிட மக்களைக் கண்டால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான சலுகைகளும் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. அதுவும் என்னுடைய தாலாகாவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு உண்மை.

12
noon.

அடுத்தபடியாக பூச்சி மருந்துகள். பயிர்கள் எல்லாம் அழிந்து போகக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. ஆனால் சர்க்கார் நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற மாதம் 23-ம் தேதி ஜில்லா கலெக்டர் மூலமாக ஒரு ஆலோசனைக் குழு கூட்டத்தில் நான் வலியுறுத்தியதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய மாவட்டமாகிய ஆத்தூரில் ஏனைய விவசாயிகளும் தங்களுடைய பயிர்கள் கதிர்

[Sri T. Irusappan] [10th December 1959]

விடக்கூடிய நேரத்தில் பூச்சி விழுந்து பயிர்கள் தரை மட்டமாகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. முக்கால்வாசி பயிர்களும் அழிந்து போய் விட்டன. அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் கேட்டுக்கொண்டும் தேடித் தரவில்லை. பூச்சி மருந்துகள் கிடைக்காமல் இருந்தது. மருந்துகளை அடிக்கக்கூடிய கருவிகள் கூட இல்லாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டார்கள். திருச்சி, சேலம் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்தும் அங்கேயும் அந்தக் கருவிகள் கிடைக்கவே இல்லை. இந்த நிலைமையில் அந்தக் கூட்டத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டேன். இது வரைக்கும் பரிகாரம் தேடிக் கொடுத்ததாக தெரியவில்லை.

இந்த நிலைமையில் விவசாயப் பொருள்களுடைய விலை ஏற்றத்தைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய பொருள்களின் விலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கலலைத்தோல், ரசாயனப் பொருள்கள், மண்வெட்டி, கலப்பை விவசாயக் கருவிகளுடைய விலைகள் எல்லாம் அதிகப்படியாக உயர்ந்திருக்கின்றன. அதன் விலைகளையும் ரசாயன உரம், பின்னாக்கு போன்றவைகளின் விலையையும் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு விலையை நிர்ணயம் செய்யும்போது அவர்கள் வாங்கக்கூடிய பொருள்களுக்கும் விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி குறைந்த விலைக்கு கொடுக்காமல் இருப்பது என்பது சர்க்காருடைய கருத்தாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் உரையில் இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய, ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய, ஆறில் ஒரு பங்காக இருக்கக்கூடிய ஆதி திராவிட சமுதாயம் இருக்கிறதே அந்த சமுதாயத்தைப்பற்றி ஒரு வரி கூட குறிப்பிடாமல் இருப்பது மிக மிக வருந்தக் கூடியது. அந்த சமுதாயம் இன்றைக்கும் தீண்டப்படாதவர்களாகவும், தொடப்படாதவர்களாகவும், எட்டி நிற்கக்கூடியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அந்த சமுதாயத்தை இந்தச் சட்டங்களும் ஒழுங்கும் சரிவர நடத்தவில்லை என்ற குற்றத்தை நான் சாட்டுகிறேன். இது என்னுடைய கருத்து.

என்னுடைய தொகுதியாகிய ஆத்தூர் தொகுதியில் எவ்வளவோ சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ள நிலங்கள் அவைகள் தரிசாகவும் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கக்கூடிய சிறிய நீர்பாசன திட்டங்களை எடுத்து முடித்தாலும் சிறிய சிறிய ஏரிகளுக்கு வரக் கூடிய கால்வாய்களுக்கு அணைகளைக் கட்டினால் பெரும்பாலான நிலங்களை அதிலும் தரிசாக இருக்கிற நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். இப்படி அணைகளைக் கட்டிக்கொடுத்து அங்குள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கும் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சட்ட மன்றத்தின் மூலமாக அமைச்சர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10th December 1959]

[Sri T. Irusappan]

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் கூட்டுறவு நாணய சங்கங்கள் 100-க்கு 90 வீதம் இந்த ஆண்டில் உயர்த்தப் போவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமப்புரங்களில் இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு நாணய சங்கங்கள் யாருக்கு இருக்கிறது என்பதை பார்க்க வேண்டும். இதைப்பற்றி அமைச்சர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு நாணய சங்கங்களும், மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளும் ஏழை எளியவர்களுக்குக் கிடையாது. அங்கே இருக்கக்கூடிய பணக்காரர்களுக்கும் பதுக்கல்காரர்களுக்கும் தான் அவைகள் இருக்கின்றன. மற்றவர்களுக்குக் கிடையாது. அங்கே இருக்கக் கூடிய பணக்காரர்கள் பாமர மக்களுடைய பெயர்களைச் சொல்லிக் கொண்டு, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் இருப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு பணத்தை வாங்கி கையாடல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தனிட்டு மூட்டையைக் காண்பித்து நெல் மூட்டை என்று சொல்லியும், புளியங்கொட்டை மூட்டையைக் காண்பித்து கடலைக் கொட்டை மூட்டை என்று சொல்லியும் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் கூட்டுறவு சங்கங்களில் இடம் இருக்கிறது. என்னைப்போன்ற எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு அதில் இடம் கிடையாது. கடன் கிடைப்பது கிடையாது. மற்ற எந்த விதமான வசதியும் கிடையாது. இந்த முறையில்தான் கிராமங்களில் கூட்டுறவு இயக்கம் நடந்து வருகிறது. கூட்டுறவு சங்கம் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டுமானால் கட்சி பேதம் இல்லாமல் மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு பாடுபட வேண்டும். கட்சி பேதத்தில் அது வாழக்கூடாது. கூட்டுறவு பொருத்த வரைக்கும் நான் சொல்லுகிறேன் கட்சி பேதம் இருக்கக்கூடாது, பணக்காரர்கள் ஏழைகள் என்று இருக்கக்கூடாது. எல்லோரையும் ஒன்றாகத்தான் பாவிக்க வேண்டும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கும், நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் ராமநாயக்கன் பாளையம், பெரிய ஏரி நத்தக்கரை, அம்மம்பாளையம், நாவனூர், தம்மம்பட்டி, மம்மளை இப்படி பல இடங்களில் நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல வாழ்வை அளிக்க அவர்கள் நல்ல வாழ்வு வாழ்வதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்தச் சட்ட மன்றம் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுப் பண்ணை முறையில் விவசாயத்தை ஏற்படுத்தினால் அதனால் ஏழை எளிய விவசாயிகள் நல்ல வாழ்க்கை நடத்தி அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரமும் உயரும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நில உச்ச வரம்பு வரப்போகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் போன தடவையே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இனிமேல் அது வந்தாலும் ஏழை எளிய விவசாயிகள் அதனால் நல்ல

[Sri T. Irusappan] [10th December 1959]

பயனடையக்கூடிய அளவில் செய்யவேண்டும். இதையே பல முறை பல அங்கத்தினர்களும் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு வருவதால் நிலம் படைத்தவர்கள் அவரவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதனால் பின்னால் நிலம் இல்லாமல் போய் விடும். அந்த நிலை வருவதற்குள் இந்த சட்டத்தை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கும், நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கவும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் உடனடியாக அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRI K. N. PALANISWAMI GOUNDER : கனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, இன்றையதினம் கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது பேசும்போது சென்ற வருஷம் சொன்னதைப் போலவே இந்த வருஷமும் நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இன்றைய தினம் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் முக்கியமாக இருப்பது நிலச் சீர்திருத்தம். அதைப்பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்நாட்டில் நிலச் சீர்திருத்தம் என்று சொன்னவுடனேயே விவசாயிகளிடத்திலும் நிலமுள்ளவர்களிடத்திலேயும் ஒருவித பரபரப்பையும், வியப்பையும், சந்தேகத்தையும் அளித்திருக்கிறது. அப்படி நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதாக இருந்தால், அதிலும் நில உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம் கொண்டு வருவதாக இருந்தால் முன் கூட்டியே எல்லா காரியங்களையும் செய்துவிட்டு தகுந்த சட்டத்தை இயற்றி எவ்வளவு ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று நிர்ணயம் செய்து, மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் ஆதரவு பெற்று அதன் பிறகு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாக இருந்திருந்தால் நாட்டில் இப்படிப்பட்ட பரபரப்பும் சந்தேகமும் ஏற்பட்டிருக்காது. மந்திரிகள் பேசும் கூட்டங்களில் எல்லாம் பேசும்போதும் பேசுபவர்களும் சொல்லி வருவதால், சட்டசபையிலும் அதைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்லி வருவதாலும் இப்படிப்பட்ட ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பதினைந்து தினங்களுக்கு முன்னதாகவே இப்படிப்பட்ட சட்டம் வரப்போகிறது என்று சொன்னவுடனேயே சுமார் பதினைந்து தினங்களாக எங்கு சென்றாலும் சப் ரிஜிஸ்தரார் ஆபீஸ்களில் அதிகப்படியான பத்திரங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சாதாரணமாக ஒரு நாளைக்கு பதினைந்து அல்லது பனிரெண்டு பத்திரங்களுக்கு மேல் பதிவாகாத இடங்களிலெல்லாம் இன்றைக்கு 150-க்குக் குறையாத பத்திரங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். மற்ற இடங்களைப்பற்றி எனக்கு தெரியாவிட்டாலும் கோயம்புத்தூரை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே ஒரு நாளைக்கு சுமார் 150 பத்திரங்கள் வரை பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். மற்ற இடங்களில் என்ன நடக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. கோயம்புத்தூர் சப் ரிஜிஸ்தரார் ஆபீசை எடுத்துக்கொண்டால் பல லட்ச ரூபாய் சப் ரிஜிஸ்தரார் ஆபீசில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை

10th December 1959] [Sri K. N. Palaniswami Gounder]

சர்க்காருக்கு நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்வதால்தான் மக்களிடத்தில் இப்படிப்பட்ட பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் தயாரித்து வைத்துக் கொண்டு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் இப்படிப்பட்ட பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்காது. ஆகவே, இனிமேலாவது இந்த மாதம் கொண்டு வரப்படும் என்று அறிவித்து அந்தப்படி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து சட்டசபையில் நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக, நிலச் சீர்திருத்தம் என்று சொன்னால் நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருக்கிறவர்கள் விவசாயிகள். மற்ற சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை வளர்ச்சி பெற்றாலும் அதைச் சர்க்கார் கவனிப்பது இல்லை. தொழில் முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் இதுபோன்ற பலவகை சமூகத்தினர் எத்தனை வளர்ச்சி பெற்றாலும் அதை யாரும் கவனிப்பது இல்லை. ஆனால் இன்றையதினம் நிலம் உடையவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். நில உச்ச வரம்பு 30 ஏக்கர் என்று சொன்னால் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் ஏக்கருக்கு 150 ரூபாய், 200 ரூபாய் கூட வருமானம் வராத நிலங்கள் இருக்கின்றன. வருஷத்திற்கு மூவாயிரம் ரூபாய் வருமானத்தைக் கொண்டு ஒரு குடும்பம் எப்படி ஜீவனம் செய்ய முடியும்?

இன்றையதினம் ஈரோடு, கொடுமுடி பக்கத்தில் என்றால் ஏக்கர் பதினைந்தாயிரம் ரூபாய்க்குப் போகிறது. திருப்பூர் பகுதியில், தாராபுரம் பகுதியில் தண்ணீர் பாய்வதற்கு வசதி உள்ள பூமிகளே ஏக்கர் ஒன்றுக்கு அவ்வளவு ரூபாய்க்குப் போவதில்லை. காடுகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அப்படி இருக்க ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று அந்த பூமி ஒன்றுக்கு இரண்டு பங்கு என்று வைப்பது எவ்வளவு பொருத்தம் என்று தெரியவில்லை. இன்றையதினம் கொடுமுடி பக்கத்தில் கரும்பு சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஏக்கருக்கு 3 ஆயிரம் ரூபாய் வருஷத்திற்கு வருமானம் வருகிறது. அந்த இடத்தில் 30 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்றால் கிட்டத்தட்ட அந்த குடும்பத்திற்கு ஒரு லட்ச ரூபாய் வருமானம் வருஷம் கிடைக்கும். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாப் பகுதியிலும் அப்படி என்றால் அவ்வளவு வருமானம் கிடைக்குமா என்று பார்க்க வேண்டும். நிச்சயமாகக் கிடைக்காது. ஆகவே இன்றைக்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய கணக்கை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு பங்கு, மூன்று பங்கு என்று நிர்ணயிப்பது சரியானதாக இருக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் அப்படிச் சொல்வது வியப்பாகவும் இருக்கிறது. அதுவும் கவர்னர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், இவ்வாண்டு பருவ மழை சரியாக, நன்றாகப் பெய்திருக்கிறது என்று. இன்றையதினம் கோயம்பத்தூர் ஜில்லா திருப்பூர் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் 15 முறைகூடப் பெய்யவில்லை. அறுவடை ஆகுமா, வெள்ளாமை எடுக்க முடியுமா முடியாதா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது. இவை எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வரும்போது நியாயமான முறை

[Sri K. N. Palaniswami Gounder] [10th December 1959]

யில் நஞ்சை எவ்வளவு, புஞ்சை எவ்வளவு, தோட்டம் என்றால் எவ்வளவு என்பதை எல்லாம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். இன்றையதினம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நல்ல மாறுதல்கள் ஏற்படச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இன்னும் அவசரமாகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. நிலம் சம்பந்தமாக நாம் செய்கிற காரியங்களை எல்லாம் அதிகாரிகளின் யோசனைப்படி மட்டும் நடந்துவிடாமல் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் கலந்து செய்தால் தான் நன்றாக இருக்கும். குறிப்பாக விவசாய மக்களை பாதிக்காமல் இருக்கும்.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது சம்பந்தமாக என் போன்ற வர்களின் அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் ரெவின்யூ கிஸ்தியின் அடிப்படையில் இதை நிர்ணயம் செய்யலாம். எங்கள் பக்கத்தில் நிலத்தின் தரத்திற்கு ஏற்ப பதினான்கு, பனிரெண்டனா கூட கிஸ்தி கட்டக்கூடிய பூமி இருக்கிறது. இருநூறு, முந்நூறு ரூபாய் கிஸ்தி கட்டக்கூடிய பூமிகளும் சில பகுதிகளில் இருக்கிறது. உச்ச வரம்பு கட்டும்போது இந்த கிஸ்தியை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு 300 ரூபாய், 400 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டக்கூடிய நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். கிஸ்தி அவ்வளவு ரூபாய் கட்டுகிற வரையில் பூமி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று செய்தால் சரியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிக் கொண்டுவந்து விட்டால் சல்லிசாக இருக்கும். இன்னொன்று நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்று கட்டும்போது பெண்களுக்கு என்று சொத்துக்கள் வைத்துக்கொள்ள உரிமை கிடையாது என்று சொன்னார்கள். பெண்களுக்கு நாம் எல்லா வகையிலும் சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கும்போது நிலம் மாத்திரம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று ஏன் சொல்லுகிறார்கள் என்பது எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. 30 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்றால் ஒருவன் நான்கைந்து பெண் குழந்தைகள், பிள்ளைகளோடு கூடிய குடும்பத்தை வைத்துக்கொண்டு எப்படி சமாளிக்க முடியும்? அதுவும் நான்கைந்து பிள்ளைகளுக்கு அதைப் பிரித்துக் கொடுப்பது என்றால் அடுத்த தலைமுறையில் அவன் பிள்ளைகள் தெருவில் பிச்சை எடுக்கும்படியாக ஆகிவிடும். இன்றையதினம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மேய்ச்சல் தரை என்பது கிடையாது. ஆனால் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் மேய்ச்சல் பூமி என்று இருக்கிறது. அதுவும் பழைய கோட்டைப் பண்ணையில்தான் கால்நடை சரியான முறையில் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. கால்நடை வளர்ப்புக்காக மத்திய அரசாங்கமும் சரி, நம் அரசாங்கமும் சரி பல திட்டங்களைப் போட்டு நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அதற்காக அதிகப் பணமும் ஒதுக்கி வைத்துச் செலவிட்டு வருகிறார்கள். இந்த மாதிரி கால்நடைப் பண்ணைக்காக மேய்ச்சல் தரை ஒதுக்குகிறபோது அந்த நிலத்திற்கும் உச்ச வரம்பு என்று 30 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்றால் ஒருசில ஆண்டு மந்தைகளைக் கூட வளர்க்க முடியாது. கால்நடைப் பண்ணை என்றால் அதற்காக நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கரா பூமிகள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

10th December 1959] [Sri N. K. Palaniswami Gounder]

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருப்பது போலவே விவசாய வருமான வரி போடுவதும் ஒரு பிரச்சனையாகிவிட்டது. தூறு ரூபாய் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்கள் கூட 250 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று இன்று வரி கட்டுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி என்று போடும்போது வரி கட்டுவது கூட விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமாக இல்லை, அந்தக் கணக்குகளை சரியாக வைத்திருந்து அதிகாரிகளுக்குக் காட்டுவதற்குள் அவர்கள் படுகிற கஷ்டம் அதிகம். அதுவும் முன்பு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது 6 கோடி ரூபாய் ரெவின்யூ கிஸ்தி என்றால் அதில் 1 கோடி ரூபாய் இதனால் வரும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஒவ்வொரு பொருள்களின் விலையும் பத்து ஆண்டு களுக்கு முன்பாக இருந்ததைவிட 6 பங்கு வளர்ந்திருக்கிறது. சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இருந்த கிஸ்தி இருக்கிறது. விவசாய வருமான வரி என்று போடுவதற்குப் பதிலாக, இதனால் அவர்கள் பல தொந்தரவுகளுக்கு உள்ளாகும்படியாகச் செய்வதைவிட இந்த கிஸ்தியில் ஏதாவது வருமானத்தை அதிகப் படுத்தி இதை விட்டுவிடலாம் என்று சொன்னேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த முறையும் சரி, இதற்கு முன்பாக பல தடவைகளிலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கவர்னர் பெருமான் இந்தச் சபையில் உரையாற்றுகிற நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்வதில்லை. அப்போதெல்லாம் நான் கொஞ்சம் வியப்பு அடைவது உண்டு. ஆனால் பின்னால் நடக்கிற விவாதத்தில் அவர்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள். முகூர்த்தத்தில் கலந்து கொள்ளாது விருந்திலும், இன்னிசையிலும் கூட கலந்துகொள்வதில்லை என்று அறிஞர் அண்ணா சொன்னார்கள். உரை நிகழ்ச்சி விழாவில் கலந்து கொள்வதில்லை என்றால் விவாதத்திலும் அவர்கள் கலந்துகொள்ளாமல் இருந்தால் ஒருவகையில் பொருந்தும். எப்போது விவாதத்தில் கலந்துகொள்வது என்கிற முறையைப் பின்பற்றுகிறார்களோ அப்போது இனி அவர் இந்தச் சபையில் உரையாற்றுகிற விழாவிலும் கலந்து கொள்வது நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. MAYANDI NADAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது நான் கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தம் முடைய உரையில் இன்று நமது மாகாணத்தில் நடக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு காரியங்களையும் தெளிவாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். மற்ற பேர்கள் பேசியது போல சுருக்கமாக நம்முடைய தேவைகளை எல்லாம் அதில் கூறியிருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் உணவுப் பிரச்சனை மிகவும் சிக்கலானதாக இருந்தாலும் நமது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் பலனாக இப்போது அந்தப் பிரச்சனை கொஞ்சம் இறங்கியிருக்கிறது. 43 ரூபாய்க்கு விற்பனை அரிசியானது இப்போது 38½ ரூபாய்க்குக் குறைந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் தக்க சமயத்தில் பல நடவடிக்கைகளை

[Sri M. Mayandi Nadar] [10th December 1959]

மேற்கொண்டதன் காரணமாக நமக்கு உணவு தானியம் குறைந்த விலையில் கிடைக்க வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது.

ஆந்திராவிலிருந்து வரக்கூடிய நெல்கள், 30 ரூபாய் 12 அணுவிலிருந்த நெல் இப்பொழுது 27, 27½ ரூபாய்க்கு கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இன்றுள்ள நிலைமையில் வருகிற சம்பா மகசூல் கூட மற்றவர்கள் நினைக்கக் கூடிய அளவில் நமக்கு 12 அணுவுக்கு தாராளமாக கிடைக்குமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனெனில் இன்று நம் மாகாணத்தில் விவசாயத் துறை நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பதை தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உணவுப் பொருள்கள் நல்ல முறையில் மக்களுக்கு கிடைக்கும்படிச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். உரங்களை வேண்டிய அளவிற்கு தருவித்து விவசாயிகளுக்கு அவைகள் போதுமான அளவு கிடைக்கும்படிச் செய்தால் நாம் இன்னும் உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கலாம். அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசாங்கத் திட்டப் பிரகாரம் நம் நாட்டிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு மேலும் பத்து வருஷத்திற்கு கல்வி வசதி போன்ற மற்ற வசதிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது, ஹரிஜனங்களின் நிலை இன்னும் உயரவில்லை என்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது. அதேபோல் நம் நாட்டில் மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் ஹரிஜனங்களைப் போல்தான் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஹரிஜனங்களுக்கு கிடைப்பதைப் போன்ற சலுகைகள் மீனவர்களுக்கும் கிடைக்கும் வாய்ப்பை அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம் நாட்டில், கப்பல்களில் வேலை செய்வதற்கு ஆட்களை பொறுக்கி எடுக்கும்போது, குறிப்பாக ஸீமென் போன்றவைகளுக்கு மீனவர்களை எடுத்தால் அவர்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். ஏனெனில் அவர்கள் சமுத்திரத்தில் போய் பழக்கப்பட்டவர்கள். அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் மீனவர்கள் கட்டுமரங்களில் இரண்டு, நான்கு மைல்கள் கடலுக்குள் சென்று மீன் பிடித்து வருகிறார்கள். ஆனால் பெரிய வலைகளை வைத்துக் கொண்டு இயந்திரப் படகுகளில் சென்று மீன் பிடிக்கிறவர்களினால் இந்த கட்டு மரங்களில் சென்று மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு ஓரளவு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இயந்திரப் படகுகளில் சென்று மீன் பிடிக்கிறவர்கள் நாலைந்து மைல்களுக்கு அப்பால் தான் சென்று மீன் பிடிக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக, நகரப்புறங்களை எடுத்துக்கொண்டால் பஸ் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்படலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். அப்படிச் செய்தால் நகரப்புறங்களில் இருக்கும் ஏழை மக்கள், தொழிலாளி மக்கள் இவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படும்படியான நிலை ஏற்படும். ஏழு நயாபைசாவிலிருந்து பத்து நயாபைசாவாக உயர்த்தினால் கூட அதே மாதம் ஒன்றுக்கு இரண்டு, மூன்று ரூபாய் கூடுதலாக வந்து விடும். ஆகவே, இதை அரசாங்கம் கவனித்து பஸ் கட்டணங்களை உயர்த்தாதிருக்கும்படி

10th December 1959] [Sri M. Mayandi Nadar]

அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். போன பட்ஜெட்டின் போது நாம் அழகும் பொருள்களுக்கு வரி. போட்டு அதன் காரணமாக நமக்கு சில லட்சம் ரூபாய்கள் வந்தபோதிலும் கூட அதன் காரணமாக மக்கள் அதிருப்தி கொண்டிருப்பதால் அந்த வரியை நீக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு பர்மா போயிருந்தேன். அங்கு, இந்தியா விற்கு வர வேண்டிய மக்கள் கப்பல் வசதி இல்லாமல் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டு சிலர் கல்கத்தா மார்க்கமாக விமானத்திலோ அல்லது கப்பலிலோ வந்து பின் சென்னைக்கு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு பர்மாவிலிருந்து இங்கு வர கொடுக்கும் பணமோ குறைவு. ஆகவே, அவர்கள் அங்கிருந்து சென்னைக்கு வருகிற கப்பல்களில் வருவதற்கு வேண்டிய சௌகரியங்களை செய்து கொடுக்கும்படி சென்னை சர்க்கார் சிபார்சு செய்து மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கும்படி அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். பர்மாவிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் 100 ரூபாய்தான் அதிகமாக பெறுகிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஊருக்குக் கூட போக முடிவதில்லை. ஆக, மாதம் ஒரு தடவையாவது ரங்குனிலிருந்து போய் வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் சென்னையிலிருந்து அந்தமான் போகக் கூடிய கப்பல் ரங்குனுக்கு போய் சுற்றி வரும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சுகாதார வசதியை நாம் பெருக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாட்டில் இன்று ஜனத்தொகை பெருகி வருவதோடு கூட க்ஷயரோகம் போன்ற வியாதிகளும் அதிகமாக பரவிக்கொண்டே வருகிறது. ஆகவே, ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி, ஸ்டான்லி ஆஸ்பத்திரி போன்றவைகளில் இத்தகைய க்ஷயரோகம் போன்ற வியாதிகளைத் தீர்ப்பதற்கு தனியிடங்களை தாராளமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் இப்படிப்பட்ட வியாதிகளால் பாதிக்கக் கூடியவர்களை தகுந்த முறையில் சிகிச்சை செய்யமுடியும். அடுத்தபடியாக, வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக் கொள்வோம். சாதாரணமாக, மூன்று நான்கு வருடங்களாக அங்கு பதிவு செய்து வைத்திருந்தும் கூட அநேகம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லையா, வரிசைப் படியாக கொடுக்கவில்லையா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து எல்லோருக்கும் நல்ல முறையில் வேலை கிடைப்பதற்கான வகையை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமான்து உரையில் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு, வேண்டிய விதத்தில் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் கிடைக்குமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எந்தக் கட்சியாகயிருந்தாலும் உருப்படியான திட்டங்களை அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்து மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரை மீது நான்கு தினங்களாக விவாதம்

[Sri V. Subbiah] [10th December 1959]

தடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டமன்றத்தில், இதில் கலந்து கொண்டு பேசுவதினால் ஏதாவது விசேஷ பலன் அளிக்கிறதா என்ற சந்தேகத்தின்பேரிலேயே இன்றுள்ள நிலைமைகளைப் பற்றி கூறுவதற்கு நான் முன் வந்திருக்கிறேன். எங்கள் பகுதிகளில் மழை ஜாஸ்தியாக பெய்திருந்தாலும் சங்கரன்கோளிலிற்கு மேற்குப் பகுதியிலுள்ள ஏரி, குளங்கள் இன்னும் நிரம்பவில்லை. காரணம், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் பெய்யும் மழை அரபிக் கடலுக்கு சென்று விடுகிறது. அந்தத் தண்ணீர் அப்பகுதிகளுக்கு வராதது காரணமாகயிருக்கலாம். ஆனால் இந்த மாதத்தில் பெய்தாலும் நல்ல பலன் கிடைக்கும். இல்லாவிடில் அரசாங்கம் நிவாரண வேலைகள், வரி வஜா போன்றவைகளைச் செய்ய கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

12-99
p.m.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுடைய குறைக்களைப்பற்றி நினைக்கும்போது குறிப்பாக அரசாங்கம் அவர்களுக்காக செய்யத் தவறிய பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் சிறிய நீர் பாசனத் திட்டங்கள் பலவற்றை செய்யாமல் விடப்பட்டிருப்பதை சொல்ல முடியும். பெரிய அணைக்கட்டுகளை எல்லாம் பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய்களை செலவு செய்து கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதன் பலன் எல்லாம் அதிகமாக விவசாயிகள் அனுபவிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. ஏனென்றால் பல ஓடைகள், பல காட்டாறுகள், இவைகள் எல்லாம் வியர்த்தமாகிகொண்டிருக்கின்ற நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் சமீபத்தில் மழை பெய்தபோது கூட பல குளங்களும், ஏரிகளும் நிரம்பாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையில், விவசாயப் பொருட்களுக்கு எல்லாம் கண்ட்ரோல் என்ற முறையில் பல கட்டுப்பாடுகளை கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதனால் விவசாயிகளுக்கு பெரும் தொல்லைகள். எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக இந்த நாட்டில் கலப்படம் இல்லாத பொருட்களை கிடையாதோ என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏற்றுமதி அல்லது இறக்குமதி செய்யக்கூடிய எல்லாப் பொருட்களிலும் கலப்படம் சேர்ந்திருக்கின்ற நிலையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். உணவுப் பொருட்கள் முதல் எல்லாவித உபயோகப் பொருட்கள் வரை எல்லாப் பொருட்களிலும் இதே கலப்படம் தான். அதிலும் முக்கியமாக இந்த நாட்டினுடைய உணவு உற்பத்திக்கு மிகவும் முக்கியமாக இருக்கின்ற ரசாயன உரங்களில் சாப்பிடக்கூடிய உப்பை அரைத்து சேர்த்து தாராளமாக விற்பனையாகிவிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் விற்கக்கூடிய உரத்தை பிளாக் மார்க்கட்டில் 55 ரூபாய் 60 ரூபாய் என்று கொடுத்து வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதை நான் கண்கூடாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்த நிலையில், இதயமற்ற நிலையில், ஒழுக்கமற்ற நிலையில், மனித தன்மையற்ற நிலையில் நடந்துகொண்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அரசாங்கம் லைசன்ஸ் கொடுப்பதை நிறுத்தவேண்டும். இந்த முறையில் ரசாயன உரங்கள் எல்லாம் விநியோகிக்கப்படுமென்றால் விவசாயிகள் எந்த நிலையில் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவார்கள் என்பதை அமைச்சர்கள் சற்று சிந்தித்துப்

10th December 1959] [Sri V. Subbiah]

பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமத்திலிருக்கின்ற பொருளாதார அமைப்பை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சாமான்கள் எல்லாம் அதிக விலையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கலப்பைக்கு வேண்டிய இரும்புகள், வண்டிப்பட்டைகள் கொழுக்கள் இவைகள் எல்லாம் கிடைப்பதில்லை. இதற்காக பல பேர்களுக்கு லைஸன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் இரும்பை வாங்கி அந்த இடத்திலேயே விற்று ஆயிரக்கணக்கில் ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். இவ்விதம் அவர்கள் சரியாக விநியோகம் செய்யாத காரணத்தினால் ஏழு ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய வண்டிப்பட்டையை 70 ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்காக எவ்வளவோ திட்டங்களை எல்லாம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய இந்த அரசாங்கம் கேவலம் விவசாயத்திற்கு மிகவும் அவசியமாக இருக்கக்கூடிய உரங்கள், விவசாயக் கருவிகள், இவைகள்கூட கிடைக்கச் செய்யவில்லை என்றால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலை மட்டுமல்ல, மிகவும் வெட்கப்படுக்கூடிய நிலை யாகும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அளவில் கிராமத்திலுள்ளவர்களின் பொருளாதார நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதோடு விவசாயிகளுக்கென்று பலவிதமான கடன்கள் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அவை ஒன்றேனும் காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. 'ஸ்டீட பார்ம்' வைக்கவேண்டும் என்ற முறையில் நான் சுமார் 10 ஏக்கரில் பருத்தி வைத்திருக்கிறேன். அதற்கு இப்போது களை எடுக்க வேண்டிய நேரம், அதற்கு வேண்டிய பணம் இதுவரையிலும் கிடைக்கவில்லை. அரசாங்கத்தை நம்பி இவ்விதம் பயிர் செய்தால் அதோகத்யாகப் போகவேண்டியதுதான். அரசாங்கம் நிச்சயமாக உதவி செய்யும் என்று நினைத்துக்கொண்டு யாரும் விவசாயம் செய்ய முடியாது என்கின்ற நிலை தான் இன்று ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதே சமயத்தில் விலைவாசிகள் எல்லாம் கூடிவிட்டது என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்த நேரத்தில் விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தாம் எவ்வாறு இருக்கிறது? அவர்களுடைய வீட்டு வசதி எவ்வாறு இருக்கிறது? அவர்களுக்கு குடியிருக்க வீடு இருக்கிறதா படுக்கையிருக்கிறதா? இவற்றையெல்லாம் பார்ப்போமானால் விவசாயி மிகவும் சீழ்த்தரமான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருப்பதைத்தான் நம்மால் பார்க்க முடியும். இதற்கிடையில் நிலங்களுக்கு எல்லாம் உச்ச வரம்பு கட்டப்போகிறோம் என்று பேசுகிறோம். உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டியது அவசியம், தனி மனிதர்களே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பதை நாம் ஒருக்காலும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் இதைக் கொண்டுவருகின்ற நேரத்தில், கிராமத்திலிருக்கின்ற நிலங்களையும், அங்குள்ள பொருளாதார நிலையையும் தான் நினைக்கிறோமே தவிர, நகரங்களில் இருந்துகொண்டிருக்கிற பொருளாதார நிலைமையை நாம் கணக்கெடுத்துக்கொள்வதில்லை. இன்றுள்ள நிலையில் கிராமத்திலிருக்கின்ற 200 ஏக்கர் நிலங்களும், மௌண்ட் ரோட்டில் இருக்கின்ற ஒரு பெரிய கட்டிடத்திற்கு சமமாகத்தான் இருக்கும். கிராமத்திலிருக்கின்ற இன்றைய விலைவாசிகள், அதிலும் குறிப்பாக நிலங்

[Sri V. Subbiah] [10th December 1959]

களுக்கு இருக்கின்ற விலையை எடுத்துக்கொண்டால் எனக்குத் தெரியும்—தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைத் தவிர மற்ற எத்த ஜில்லாக்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, கிராமத்திலிருக்கின்ற 200 ஏக்கர் நிலத்தையும், இங்கு மெளண்ட் ரோட்டில் இருக்கின்ற ஒரு பெரிய கட்டிடமும் சம்மாகத்தான் இருக்கமுடியும். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நகரங்களில் எத்தனையோ விதமான வியாபாரங்கள் எல்லாம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. நகரங்களிலுள்ள வர்கள் தினமும் ஆகாய விமானங்களில் பறந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள், இன்னும் பலவித வேலைகளை எல்லாம் செய்துகொண்டிருப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களிலுள்ளவர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு விவசாயத்தைத்தவிர வேறு தொழில்கள் செய்வதற்கு என்ன வாய்ப்பு இருக்கிறது? இன்றைக்கு கிராமங்களில் இருக்கின்ற நிலங்களை நாம் எடுத்து விட்டால் அவர்களுக்கு நாம் என்ன நஷ்டஈடு கொடுக்கப் போகிறோம்? அவ்விதம் எடுக்கப்பட்ட நிலங்களை எல்லாம் நாம் யாருக்குக் கொடுக்கப்போகிறோம்? அவ்விதம் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் அந்த நிலங்களை எல்லாம் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்கு வேண்டிய மாடுகள், விதைகள், உரங்கள் இவைகளை எல்லாம் எவ்விதம் கொடுக்கப்போகிறோம்? இதற்காக நமக்கு எத்தனை கோடி ரூபாய் தேவைப்படும்? இவைகளை எல்லாம் நாம் எவ்வாறு பெற முடியும், சிறு சேமிப்புத் திட்டங்களினால் பெற முடியுமா? அல்லது மத்திய சர்க்கார்தான் கொடுக்க முடியுமா—அவர்களே இப்போதுள்ள நிலையில்—வெளிநாடுகளில் எல்லாம் கடன் வாங்கிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த நிலையில்—எவ்விதம் நமக்கு கொடுத்துதவப் போகிறார்கள்? ஆகவே, இவைகளை எல்லாம் யோசித்துப் பார்த்து கிராமங்களிலிருக்கின்ற நிலங்களுக்கு மட்டும் கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தாமல், பெரிய நகரங்களில் இருக்கின்ற பெரியத் தொழில்களிலும், பெரிய போக்குவரத்துத் துறைகளிலும் மற்றும் இவைபோன்ற தொழில்களிலும் கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்விதம் ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும், நியாயமுள்ளதாகவும், தர்மமுள்ளதாகவும், நேர்மையானதாகவும் இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதல்லாமல் திடீரென்று எதையும் கொண்டுவருவதினால் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லை. இன்னொரு காரியத்தைச் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதே சட்டமன்றத்தில் இதைப்பற்றி பல தடவை சொல்லியாய்விட்டது. மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது இந்த மன்றத்தில் இல்லையென்றாலும் இதைப்பற்றி சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயத்திற்காகவே மின்சாரத்தை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அவர்களுக்கு மின்சாரம் அதிகப்படியாக கொடுக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் அவ்விதமொன்றுமில்லை. ஆனால் இந்த நாட்டில் விவசாயிகள்தான் அதிகமாக மின்சாரக் கட்டணம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் கட்டுப்பாடு என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எந்த விதமான தொழிற்சாலைகளுக்கும் கிடையாது. சினிமாக்

10th December 1959] [Sri V. Subbiah]

களுக்கு கிடையாது, பாக்டீரிகளுக்கு கிடையாது, ஆயில் மில் களுக்கு கிடையாது, ஆனால் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் வைத்திருக்கிறார்கள். பாபநாசம் திட்டத்தின் கீழ் இருக்கின்ற பம்பு செட்டு களுக்கு எல்லாம் ஒரு க்ரூப் ஸிஸ்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி உதகையில் சட்டசபை நடந்தபோதும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இவ்விதம் க்ரூப் ஸிஸ்டம் என்ற பெயரில் அவர்களுக்கு ஒரு கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தி, அங்குள்ள விவசாயிகளை அவர்களை மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் ஆக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையைப்பற்றி அமைச்சர்களுக்கு சிந்திக்கக்கூட நேரமில்லையோ என்னவோ தெரியவில்லை. இந்த நாட்டில் எவ்வளவோ கிலோ வாட்ஸ் சக்தியுள்ள மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப் படுவதாகவும், சூந்தா திட்டத்தின் மூலமாக அதிகமாக மின்சாரம் நமக்கு கிடைக்கப்போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் எல்லாம் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த சட்டசபையில் சொல்லப்படுகின்ற விஷயங்களை எல்லாம் கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்த்து—நாங்கள் எல்லாம் இங்கு வேடிக்கைக்காகவோ அல்லது விளையாட்டுக்காகவோ வரவில்லை—மக்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை எடுத்துச் சொல்லத்தான் வந்திருக்கிறோம்—அவ்விதம் சொல்லப்படுகின்ற காரியங்களை எல்லாம் கவனித்துப் பார்த்து—அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இதற்கு மேல் கூடுதலாக ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லையாதலால், இதோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI HEMALATHA DEVI: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இந்த நான்கு தின விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட அங்கத்தினர்களில் ஒருவர் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையானது காரசாரமற்றது என்று கூறினர், மற்றொருவர் உப்பு சப்பில்லை என்று கூறினர், வெற்றெருவர் கவர்னர் அவர்களது உரையில் சோறும் இல்லை, சாறுமில்லை, பக்கத்தில் கொஞ்சம் ஊறுகாய்கூட இல்லையே என்று சொல்லுவரோ என்னவோ. இன்றைய தினம் விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளைத் தவிர மற்ற எல்லாத் தொழிலாளர்களும், முதலாளி வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்களும், நாட்டிலிருக்கின்ற மத்தியதர வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களும், உணவுப் பொருட்களின் மீது இருக்கின்ற விலைவாசியை குறைக்க வேண்டுமென்று கூக்குரலிட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய சுயநலத்தைக் கருதிதான் இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. காரணம் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் சரி—நடுத்தர வகுப்பினரைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி—அவர்களுக்கு 20 ரூபாய் வருமானம் வந்து கொண்டிருந்தது என்றால் இப்போது அது 60 ரூபாய் அல்லது 80 ரூபாய் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. முதலாளிகளுக்கும் வருவாயில் பன்மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள் அன்று

[Srimathi Hemalatha Devi] [10th December 1959]

இருந்தது போலவே இன்றும் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 20 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருந்த விவசாயிகள் இன்று இருந்த இடம்கூடத் தெரியாமல் போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைக்கே வழியில்லாத நிலையில் தங்களிடமுள்ள அத்தனை காணி நிலத்தையும் விற்றுவிட்டு ஏரைத் தூக்கி தோளில் போட்டுக்கொண்டு வாரத்திற்கு உழலாமா என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் நிலைமையில்கூட இருக்கிறார்கள். தற்போது விவசாயம் செய்து வருபவர்களும் வானம் பொழியுமா, பூமி விளையுமா என்ற ஏக்கத்துடன் கடவுளைப் பிரார்த்தித்துக் காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். விவசாயிகள், அவர்கள் வாங்கும் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய உடைக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் நகைகள் வாங்கினாலும், மற்றப் பொருள்கள் வாங்கினாலும், எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அதிகமான விலை தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகளான கொழு கம்பி, கடப்பாரை, மண்வெட்டி முதலிய பொருள்களுக்கும் இதர இரும்புச் சாமான்களுக்கும் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எருதின் விலையும் 20 ஆண்டுக்கு முன் 50 ரூபாய் என இருந்தது தற்போது 300 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்நிலையில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை மட்டும் குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்றால் அவர்களுடைய கதி என்ன ஆவது? அவர்களுடைய குடும்பம் என்ன ஆவது? விலைவாசிகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் போது விவசாயிகளின் நிலையையும் அவசியம் கவனிக்க வேண்டும். மேலும், ஜனத்தொகை 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது அதிகரித்திருக்கிறது. ஜனப் பெருக்கத்திற்கேற்றவாறு பூமியின் பரப்பளவு ஒன்றும் அதிகரிக்கவில்லை. ஜனப் பெருக்கத்திற்குத் தகுந்தவாறு வசிப்பதற்கான இடங்கள் அதிகமாக வேண்டியிருக்கின்றன. அதற்கான விளையும் பூமியில் கூட வீடுகளைக் கட்டுகிறோம். இப்படிச் செய்துகொண்டு விளைபொருள்கள் பெருக வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உற்பத்தியானதைவிட அதிகமாகவே, நமது தேவைக்கும் அதிகமாகவே, உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தியாகியிருக்கின்றன என்பதை சர்க்காரின் புள்ளிவிவரங்கள் மூலம் அறிகிறோம். அப்படி இருக்க, விலைவாசிகள் அதிகரிக்கக் காரணம் என்ன? காரணம், அண்டை மாநிலங்களில் உணவு தானியங்களுக்கும் மற்ற பொருள்களுக்கும் இன்று விலைக் கட்டுப்பாடு இல்லை. மேலும் அண்டை ராஜ்யங்களுக்கு நாம் உணவுப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதும் நிறுத்த முடியவில்லை. எனவே, நம் மாநிலத்தில் எவ்வளவு உற்பத்தியாகிறது என்றும், நம் தேவை எவ்வளவு என்றும் கணக்கிட்டு, நம் தேவைக்கு மேல் இருக்கும் உபரி தானியத்தை ஏற்றுமதி செய்யலாம். இன்று எல்லாப் பொருள்களின் விலைகளும் ஏறியிருக்கின்றன. வியாபாரிகள் எல்லோருக்கும் பண ஆசை அதிகரித்துள்ளது. வியாபாரிகள் பொருள்களைப் பதுக்கி வைக்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்தின் குற்றமா அல்லது

10th December 1959]

[Srimathi Hemalatha Devi]

வியாபாரிகளின் குற்றமா என்று நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். விலைவாசிகள் ஏறுவதால் நாம் அதிகப்படியான ரூபாய் நோட்டுக் களை அச்சடித்துவிட்டால், இன்று வருவாய் ஒரு ரூபாய் என்கிற போது அரையணுக்கு விற்கும் ஒரு பொருள் நாளை வருவாய் நான்கு ரூபாய் என்றால் அப்பொருள் இரண்டணுவிற்கு விற்கும். எனவே ரூபாய் நோட்டுக்களை அச்சடித்தாலும் விலையேற்றத்தைத் தடுக்க முடியாது என்பதை நன்கு அறிகிறோம். தற்போதைய நிலையை சற்று சமாளிக்க வரப்போகும் மகசூல் வரையிலும் நியாய விலைக் கடைகளை நீடித்து வைத்திருக்க வேண்டும். அவசியம் ஏற்பட்டால், அதற்கு மேலும் அவைகளை வைத்திருக்கத்தான் வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கத்தார் ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அண்டை மாநிலங்களில் இருக்கும் அதிகப்படியான நீரை நமது மாநிலத்திற்குத் திருப்புவதற்கான காரியங்களில் அரசாங்கத்தார் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதே சமயத்தில், நம் மாநிலத்திலேயே சேலம் ஜில்லாவில் பல் ஆண்டுகளாக வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கும் தர்மபுரி தாலுகாவில் சின்னா என்ற ஒரு பெரிய ஆறு இருக்கிறது. அதற்கு அணை போட வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாக அங்குள்ள ஜனங்கள் சொல்லி வந்தார்கள். அது சூழ்ச்சிகளின் காரணமாக தடைப்பட்டு விட்டது. ஆனாலும் அங்கே வந்திருந்த நம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் அணைகட்ட வேண்டிய இடங்களைப் பார்வையிட்டபின் அதற்குக் கட்டாயம் அணை கட்டவேண்டும் என்று நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவருடைய கருளைக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சின்னா என்ற அந்த ஒரு ஆற்றில் அணை கட்டாமல் மேலும் நான்கு ஆறுகளும் சேரும் இடத்தில் அணைகட்ட வேண்டும் என்று தர்மபுரி தாலுகாவில் பெரும்பாலான கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அங்கே நான்கு, ஐந்து ஆறுகள் சேரும் இடமாகிய வெள்ளைக் கல் குன்று, மல்லேஸ்வரன் கோவில் குன்று இவைகளுக்கிடையே அணைக்கட்டை அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் அந்த ஜனங்களின் சார்பில் அரசாங்கத்தை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் மசோதா பரிசீலனையில் இருப்பதாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா நில வளமும் நீர் வளமும் மாறுபட்டிருக்கின்றன. வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கும் ஒருசில ஜில்லாக்களில் நில அளவை ஏக்கர் கணக்கில் மட்டும் பரக்காமல் நிலத்தின் தரத்தையும் கவனித்து மாகாணம் பூராவும் சமத்துவமான நில வருவாயைக் கொண்டு நில உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்க வேண்டும். மேலும், மாநிலத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் எல்லோருக்கும் சமமான வருவாய் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலும் ஒரு சட்டம் அமையவேண்டும் என்றும் கருதுகிறேன்.

[Srimathi Hemalatha Devi] [10th December 1959]

கோவில்களுக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. நிலச் சீர்திருத்தத் தைக் கொண்டு வரும்போது கோவில்களின் வருமானத்தில் தலை யிடும் வகையில் எதுவும் செய்யக்கூடாது. கோவில்களின் வருமா னத்திற்கு அந்த நிலங்களிலிருந்து வரும் வருவாயை உபயோகித் துக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் சில முக்கியமான கோவில்களுக்குத் தான் நிலச் சொத்துக்கள் எழுதிவைக்கப்பட் டிருக்கின்றன. இப்போது அரசாங்கம் எண்டோமென்ட் இலாகா வின் மூலம் டிராஸ்டிகளை வைத்துக் கோவில்களை நிர்வகித்து வரும் போது 5-6 கோவில்களுக்கு ஒரே டிராஸ்டி இருக்கிறார். ஒரு பெரிய கோவிலின் வருவாயைக் கொண்டுதான் 5-6 கோவில்களில் பூஜை முதலியவை நடத்தப்படுகின்றன. வேண்டுமானால் எல்லாக் கோவில்களின் நிலங்களையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளின் மூலம் வரும் வருமானத்தை கோவில்களுக்கே பயன் படுத்தலாம். எனவே, கோவில் நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ண யிக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. VINAYAKAM: சபைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் இன்றைய நிலைமைபற்றி ஓரளவு விளக்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு விலைவாசிகள் ஏறியிருக் கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொது மக்களுக்கு அது மாத்திரம் ஆருதல் தராது. பொது மக்கள் ஆட்சியாளர்களிட மிருந்து எதிர்பார்ப்பது ஏறுகிற விலைவாசிகளை எப்படி குறைக்கப் போகிறார்கள் என்பதுதான், விலைவாசிகளைக் குறைக்க என்ன வழி வகுத்திருக்கிறார்கள், அப்படி வகுப்பதால் விலைகள் குறையுமா, விலையெல்லாம் குறைந்த பிறகு என்று சபிட்சம் ஏற்படும் என்பது தான். ஓரிரண்டு ஆண்டுகளாக இருக்கிற விலைவாசி வருகிற வருவாயைக் கொண்டு குடும்பம் நடத்திவிடலாம் என்று நினைத்தவர்களெல்லாம், படிப்படியாக எல்லாப் பொருள்களும், குறிப்பாக உணவுப் பொருள்களே விலை ஏறுகிற நேரத்தில், குடும்பம் நடத்துகிற முறையையே மாற்றி அமைக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஒருசில பொருள்கள், புளி, அரிசி, மற்றும் காய்கரி பதார்த்தங்கள், இவைகள் எல்லாம் விலை ஏறிக்கொண்டே போனால் எப்படி பொது மக்கள் சகித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று நாமே சிந்திக்கவேண்டும். இன்றைய நிலையில் “எங்களுக்கு வருகிற வரும்படியை ஏற்றிக்கொடுக்க வேண்டும்” என்று சொல்லாமல் இருப்பவர்கள் மூன்று பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஒருவர் கவர்னர் பெருமான், அவருக்கு ஊதியம் அதிகம் வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இன்னொன்று, பொது வேலைக்கு என்று வந்துள்ள காரணத்தினால் ஒன்றும் வெளியே பேச முடியாமல் இருக்கிற மந்திரிகளும், நாமும், நீங்களும். இந்த வகுப்பினர் தான் “எங்களுக்கு ஊதியம் அதிகம் வேண்டும்” என்று சொல்ல முடிய வில்லை. பொது வேலைக்கென்று வந்திருக்கிற நாம் இதை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது. இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா மனிதர்களும், எந்தத் துறையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு இருப்பவர்

[10th December 1959 [Sri K. Vinayakam]

களாக இருப்பினும் சரி, அவர்களுக்கு ஒரு கழகமோ அல்லது யூனியனோ வைத்துக் கொண்டு “எங்களுக்கு வருகிற ஊதியம் போதவில்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு மனிதன் எதிர்பார்ப்பது ஆட்சியாளரிடமிருந்து, ஒரு நிலையான சர்க்காரிடமிருந்து, ஒரு நல்ல சர்க்காரிடமிருந்து, தான் வாழ்க்கையை ஒரு விதமாக நடத்த வேண்டிய அளவுக்கு சூழ்நிலை இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது. அது எல்லாம் இல்லை யென்றால் இயற்கையாகவே வெறுப்பு வரக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படி நம் அரசாங்கம் செய்வது சரியில்லை என்று கூடக் குறை சொல்லாமல் அவர்களுக்கு இருக்கும் வெறுப்பை வேறு விதமாக தேர்தல் காலத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இதை ஆட்சியாளர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். நாம் இது விஷயத்தில் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று மந்திரி சபையோ அல்லது மற்றவர்களோ யோசிக்கவேண்டும். நான் இந்த இடத்தில் ஒன்று உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எல்லோருக்கும் தெரியும் பக்கத்திலுள்ள நாட்டைப் பற்றி—பாகிஸ்தானைப் பற்றி. பாகிஸ்தான் என்று சொன்னவுடனே நான் ஏதோ ராணுவ அதிகாரத்தை விரும்புகிறேன் என்றல்ல. நான் ஒரு ஜனநாயக வாதி. ஜனநாயக லட்சியம் வேண்டும். அப்படி இருந்தும் இப்போது ஜனநாயகத்தில் என்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை ராணுவ முறையில் எப்படி தீர்த்துக் கொண்டார்களோ அதை வைத்துக்கொண்டு, அந்த முறைகளை நாமும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்த நேரத்தில் எனக்கு எட்டிய சிறிய யோசனையை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு யார் யார் மீதிலோ பாரத்தைப் போட்டு விடுவதை விட்டு, உற்பத்தியாளர்களையும், வியாபாரிகளையும், கன்ஸ்யூமர்களையும் அழைத்து, ஆலோசித்து, சிந்தித்து, கடைசியாக முடிவுக்கு வந்து, ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் இது தான் விலை என்று நிர்ணயித்து—அதாவது ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள் “ஸ்டிப்ப்யூலேட்டட் ப்ரைஸ்” என்று—அந்த முறையில் நிர்ணயித்து, அதை விடக் கூட வைத்து விற்றாலும், வியாபாரம் செய்தாலும்—“ஐதர் எக்ஸ்ப்ளிஸிட்லி ஆர் இம்ப்ளிஸிட்லி”—அதற்கு இந்த தண்டனை விதிப்போம் என்று வைத்து, முதலாவதாகச் செய்யப்படும் குற்றத்திற்கு 6 மாதம் சிறை தண்டனை என்றும், இரண்டாவதாகச் செய்யப்படும் குற்றத்திற்கு 3 மாத சிறை தண்டனை என்றும், மூன்றாவதாகச் செய்யப்படும் குற்றத்திற்கு இனிமேல் அந்த வியாபாரமே செய்யக் கூடாது என்று சொல்லி அதை அமுல் நடத்தினால் ஓராண்டுக்குள்ளாக பழைய நிலைமை வரலாம். பொருளாதார அடிப்படையில் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் பயன்படுத்தி, கடைசியில் வேறு வழியில்லாமல் இம்முறைகளை கையாண்டிருக்கிறார்கள் அன்னிய நாடுகளில். அந்த நிலைமை இங்கே வரவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இங்கே எடுத்துக்கொள்ளுகிற நடவடிக்கை “ஹாப் ஹார்ட்டேட் மெஷர்” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள், அதாவது நேரடியாக அரசாங்கம் இறங்கி எல்லா வழிகளிலும் இதைத் தடுக்க வழி

[Sri K. Vinayakam]

[10th December 1959]

செய்யாமல் இருந்து மக்களுக்கு நிவாரணம் தேடித் தரவில்லை என்றால் எல்லா நாடுகளிலும் ஏற்பட்ட அனுபவம் தான் நமக்கும் வரும், அதாவது உடைப்பில்தான் வந்துவிடும். எதிர்காலத்தில் எல்லோரும் குற்றம் சொல்லும் அளவுக்கு வரும், தைரியம் இருந்தால், “புல் ஹார்ட்டெட் மெஷர்ஸ்” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள், அந்த முறையில் நேரடியாக இறங்கி கட்டுப்படுத்தினால் இந்த நிலைமையைத் திருத்தி அமைக்க முடியும். அதை விட்டு விவசாயிகள் கோபித்துக்கொள்வார்கள், கொள் முதல் செய்தால் மிராசுதாரர்களுக்கு ஆத்திரம் வரும் என்று ப்ரொக்யூர்மென்டை விட்டு விடுவது என்ற முறையில் போனால், ஆங்கிலத்தில் “ஹாப் ஹார்ட்டெட் மெஷர்ஸ்” என்று சொல்லப்படுவது போல நிலைமை திருத்தி அமைக்கப்படாதுதான் போகும். “புல் ஹார்ட்டெட் மெஷர்ஸ்” எடுக்காது, அதை விட்டு அங்கே என்.ஜி.ஓ.-க்கள் கூட்டம் போடுகிறார்களே என்று, அவர்களைப் பற்றி நானும் இங்கே பேசியாக வேண்டுமென்று பேசி விடுவதால் மட்டும் இந்த நோய் தீராது. இதற்குப் பரிகாரம் “We must have a strong Government with a full hearted policy” அப்படி இருந்தாலொழிய இந்தக் குறைபாடு சீக்கிரத்தில் தீராது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இந்த சென்னை நகரம் சென்ற ஓராண்டாக துன்பத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். சென்னை நகரத்தில் இதே சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் 4 அல்லது 5 ஆண்டுகளாக பார்த்திருப்பார்கள் எந்த நிலைமையில் பாதைகள் இருக்கின்றன என்று. இப்போது இருக்கும் பாதைகளைப் பாருங்கள். ரோடுகள் ரிப்பேர் செய்யப் படாமல் ஆங்காங்கு உடைப்பு அதிகமாக இருக்கிற நிலைமையைப் பற்றி கேட்டால் கார்ப்பொரேஷன் நிர்வாகஸ்தர்கள், போதிய அளவு அரசாங்கம் பணம் தரவில்லை, கடன் கொடுக்க வில்லை, மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸேஷன் ஆக்டின் கீழ் வசூலிக்கக் கூடிய பணத்திலிருந்து போதிய பணம் வரவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனித்து, ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை வகுத்து, ஒன்று நாமே எடுத்துக் கொள்வதோ அல்லது அவர்களிடமே கட்டாயம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி வற்புறுத்தியோ ஏதேனும் ஒன்று உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும்.

இந்த சட்ட சபைக் கூட்டத்திற்கு முன்னால் நம் மாகாணத்தில் உலவிய கருத்து, நிலச் சீர்திருத்த மசோதா வருகிறது, அதற்காகத்தான் நாம் பிரத்தியேகமாகக் கூடுகிறோம் என்று சொல்லி, பிறகு மசோதா வரவில்லை. இப்போது யோசனையில் இருக்கிறது, மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் அதைத் தடுக்கக் கூடாது. நிலச் சீர்திருத்தம் வரவேண்டும். வரவேண்டாம் என்று யாரும் தடுக்க தைரியமாக முன்வரமாட்டார்கள். அதே நேரத்தில் முன்னோடி

10th December 1959] [Sri K. Vinayakam]

யாக வந்து விடவேண்டும், மிராசுதார்களை ஒழித்து விடவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. எந்த விதத்தில் கொண்டு வந்தால் உணவு உற்பத்தி குறையாமல் இருக்கும் என்று சிந்தித்து அதற்குத் தகுந்தபடிதான் மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டும். அதே நேரத்தில் “அர்பன் இன்கம்ஸ்” என்று சொல்லக்கூடிய விஷயத்தில், அதாவது வக்கீல்கள், டாக்டர்கள் முதலியவர்கள் இவ்வளவு தான் சம்பாதிக்கவேண்டும் என்று ஒரு உச்ச வரம்பு கிடையாது. “இன்கம்-டாக்ஸ்” இருக்கிறது. அதில்தான் ரூபாய்க்கு 12 அணா அல்லது 14 அணா போய்விடுகிறதே என்று சொல்வது சாக்குப் போக்கு சொல்வது போல் ஆகும். கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் எங்களுடைய வருவாய்க்கு தடை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும் நேரத்தில், மற்றவர்களுக்கு ஒன்றும் தடையில்லாமல் இருப்பது முறையா என்று அவர்கள் நினைக்கக் கூடியதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆகவே அர்பன் இன்கம் சம்பந்தப் பட்ட மட்டிலும் கூட அதையும் யோசித்து, அதற்கும் ஒரு மசோதா தயாரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, எல்லேப்புற தகராறு தீர்ந்து விட்டது. மசோதா லோக் சபையிலும், ராஜ்ய சபையிலும் நிறைவேறி விட்டது. நான் இது சம்பந்தமாக கனம் பந்த் அவர்களையும், கனம் தத்தார் அவர்களையும் கண்டு பேசினேன். நமது அரசாங்கம் தயாராக இருந்தால் ஜனவரி மாதம் முதல் தேதியன்றே அந்தப் பகுதி களைச் சேர்த்து விடத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதற்காக ஒரு விழா நடக்கும்போது, இதிலே அக்கரை கொண்டு பாடுபட்ட அமைச்சர்கள் திரு. காமராஜ், திரு. சுப்பிரமணியம், திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களெல்லாம் வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, அத்துடன் சபைத் தலைவரையும் அழைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : உங்களை ?

SRI K. VINAYAKAM : நான் தானே நடத்தப் போகிறேன். இந்த நேரத்தில் எல்லா அங்கத்தினர்களையும் எங்கள் ஊருக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட கனம் அங்கத்தினர்கள் அடுத்த பட்ஜெட் வரும்போது எங்கள் பகுதியைப் பற்றி கொஞ்சம் ரூபகம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அது ஒரு நெக்ஸ்டெட் எரியா. அங்கே சுமார் 350 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு குறைந்தது 1 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்து, இங்கே இருக்கும் அளவுக்கு அந்தப் பகுதியையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி, எல்லோரையும் மறுமுறை அந்த விழாவிற்கு அழைத்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்போது மணி ஒன்று. இந்தச் சபையை மாலை 3 மணி வரையில் ஒத்தி வைக்கிறேன்.

The House then rose for lunch.

[10th December 1959]

(After lunch 3 p.m.)

MR. SPEAKER : கவர்னர் உரையின் மீது விவாதம் தொடர்ந்து நடக்கும். ஸ்ரீ செல்வராஜன் இப்பொழுது பேசுவார்.

SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் சிறப்பான அம்சங்களைப் போற்றியிருக்கிறார்கள்; இந்த ராஜ்யத்தில் நடந்து வந்திருக்கும் காரியங்களில் பெருமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கடந்த நான்கு வருஷங்களில், திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது, வருஷா வருஷம் அந்தத் தொகையை செலவழித்து வந்திருக்கிறோம்; ஐந்தாவது வருஷத்தில், திட்ட இலக்கையும் மீறி, ரூ. 14 கோடி வரும் என்றும், மொத்தம் 38 கோடி திட்டத்துக்குத் தேவை என்றும் திட்டம் கொடுக்கக் கூடிய ராஜ்யத்தின் தலைவர் என்று பெருமைப் படுவதில், நியாயம் உண்டு. அந்த நிலையிலே, கடந்த வருஷங்களிலே, நம் அரசாங்கம் நல்ல பணியாற்றி வந்திருக்கிறது; ஜனங்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை பெருமையாகவும், திறமையாகவும், செய்து, நற்பெயரை ஏற்று இருக்கிறது. நடந்து வந்த காரியங்களைப் போல் இனி நடக்க வேண்டிய காரியங்களிலும், இந்த ராஜ்யம் அந்த நற்பெயரை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும்.

இந்த ராஜ்யத்திலே, சில உயர்தர உத்யோகஸ்தர்கள், அரசாங்கத்தின் சார்பில் சிற்கில சமயங்களில், பத்திரிகைக்காரர்களுக்கு, ஆங்காங்கே கொள்கை அறிவிப்பு செய்து வருகிறார்கள். என் அபிப்பிராயம், அரசாங்கத் துறையிலிருந்து கொள்கை விளக்கம் எதுவாயினும், அரசாங்கத்திற்கு பூரணப் பொறுப்பு ஏற்றுள்ள, அமைச்சர் வாயிலாகத்தான் வர வேண்டும். இது என் பணிவான கருத்து. இப்பொழுது பார்க்கிறோம், பண்டித ஜவ்ரலால் நேரு மேற்கொண்டிருக்கும், பாரத அரசாங்க செய்தி விளக்க முறையை. ஆங்காங்கே இருக்கும் பத்திரிகைக்காரர்களை அழைத்து, குறிப்பிட்ட நாட்களில், தெரிவிக்க வேண்டிய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறார்களே, அதே போல, தலைமை மந்திரியவர்கள், அவ்வப்போது, குறிப்பிட்ட ஒரு நாளில் பத்திரிகைக்காரர்களை அழைத்து இந்த ராஜ்யத்தின் கொள்கையை, நடந்துள்ள, நடக்க வேண்டிய காரியங்களை, தெரிவிக்கக் கூடிய வழக்கத்தை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்ற மந்திரிகளும், அவரவர்கள் துறைக்கு அப்படிச் செய்யலாம். ஆனால் அதிகாரிகள் இந்தப் பணியைச் செய்வது தகுதியல்ல.

இந்த ராஜ்யத்தில், சாதாரண கர்ணம், கிராம முன்சிப் முதல், செக்ரடேரியட்டில் வேலை செய்யும் உயர்தர உத்யோகஸ்தர்கள் வரை அதிகமான வேலை செய்கிறார்கள். மற்ற மத்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளைக் காட்டிலும் அதிகமான வேலை செய்து வருகிறார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், சமீப காலத்தில் திருநெல்வேலியில், ஜில்லா என்.ஜி.ஓ. மகாநாடு நடந்தது. அங்கு மக்களுக்கு வேதனைதரும் விஷயங்கள் நடந்தன. அவற்றை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்,

10th December 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

அரசாங்க சிப்பந்திகள், அரசியல் கட்சி சுலோகங்களைப் போட்டு கூச்சலிட்டார்கள். சகிப்பதற்கு முடியாததாக இருந்தது. இத்தகைய நிலையை அரசாங்க சிப்பந்திகள் அலோஸியேஷன் • அடைவது முறையா என்று கேட்கிறேன். இதை அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும், அதற்கான ஆலோசனையைச் செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் ஊதியமாவது வேண்டும் என்பது கோரிக்கை. மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல், டியர்னஸ் அலவன்ஸை சம்பளத் தோடு சேர்க்கலாம்; இந்த ராஜ்ய சிப்பந்திகளுக்கு கால தாமத மில்லாமலும், ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த சிப்பந்திகளைப் போலவே ஆசிரியர் குழாங்களுக்கும், அவர்கள் குறைகளுக்கு பரிகாரம் கிடைக்கும் என்று பெரிதும் நம்புகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, சமீப காலத்தில் அரசாங்கம் அமூல் செய்த ஆரம்ப இலவசக் கல்வி திட்டம் காரணமாக ஆசிரியர்களுடைய வேலைக்கு நிச்சயம் பந்தோபஸ்து இருக்கிறது என்று எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் அபயம் கொடுத்த இந்த ராஜ்ய சர்க்கார், பெரும்பாலான ஆசிரியர்களுக்கு கார்பொரேஷன் பள்ளிக் கூடங்களில் வேலை வாய்ப்பு கொடுத்தது. இதற்கு முன்பு அவர்களுக்கு சர்வீஸ் ரெஜிஸ்டர்படி என்ன ஊதியம் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்ததோ, அதைப் பெறுமாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அதை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதைப்போல், செகண்டரி பள்ளி ஆசிரியர்களில் சிலர் ஹையர்கிரேடு ஆசிரியர் சம்பளம் பற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏந்தத் துறையில், ஏந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் இருந்தாலும், அவர்கள் தகுதிக்கு ஏற்ப ஊதியம் பெறும் வாய்ப்பையும் அரசாங்கம் தேடித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அரசாங்கம் மற்ற துறைகளில் நற்பெயரை அடைந்திருக்கிறதோ, அதே மாதிரி, ரஸ்தா விஷயத்தில் எய்திருக்கிறது. கன்யாகுமரி முதல், சென்னை வரை கடலோரமாக அமைக்கப் பட்டிருக்கும் ரஸ்தாவை மத்திய அரசின் கைக்கு மாற்ற வேண்டும். தேசப் பாதுகாப்பு முக்கியத்துவமுள்ள இந்த ரோட்டை நாஷனல் ஹைவேஸ் ஆக்க நியமிக்க வேண்டும். ரோடு பராமரிப்பு செலவைச் செய்ய முடியாத பல பெரிய ஜில்லா போர்டுகள் இருக்கின்றன. எல்லா மேஜர் ஜில்லா போர்டு ரோடுகளையும், சர்க்கார் பராமரிப்பில் ஏற்றுள்ளது. அவசியத்தைக் கருதி வேறு சில ரஸ்தாக்களையும் ராஜ்ய சர்க்காரே ஏற்றுக் கொள்ளும் விஷயம் பல மாதங்களாக பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. துரிதமாக ஒரு முடிவுக்கு வந்து ஹைவேஸ் இலாகா விடம் கொடுத்து, விசேஷ மானியம் கொடுத்து, இந்த ராஜ்யத்தின் ரஸ்தாக்களை செம்மையாக பாதுகாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விலை ஏற்றத்தை பேசும்போது, விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்கிறோம். உணவுப் பொருள்களை வெவ்வேறு இடங்களுக்குத் துரிதமாகக் கொண்டு போகக்கூடிய

[Sri M. S. Selvarajan] [10th December 1959]

கிராம ரஸ்தாக்களையும் செம்மை படுத்துவதும், இந்த விஷயத்தில் நலமாக அமையும் என்று பணிவாகச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

சில காலத்திற்கு முன்னதாக தூத்துக்குடி துறைமுகம் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற திட்டம் இருந்தது. சேது சமுத்திர திட்டத்தை இதிலிருந்து பிரித்து தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை விருத்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் அது முடியும் என்று அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. தூத்துக்குடி துறைமுக அபிவிருத்திக்கு சில கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருந்தது. அதற்கு வேண்டிய உதவியை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இந்தத் துறைமுக அவசியத்தைப்பற்றி நேரில் காண்பதற்காக நமது நாட்டின் தலை சிறந்த தலைவர் பண்டித நேரு அவர்களே அங்கு நேரில் வந்து அந்தத் துறைமுகத்தைப் பார்வையிட்டார். அதைப்பார்த்து விட்டு அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்காக அங்கே வந்தார். அப்படி வந்து பார்வையிட்டபோது அது அவசியம் தான் என்று உணர்ந்தார். அதன் பிறகு அதை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய முயற்சிகள் எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வந்தது. இதுவரையிலும் நடைபெறவில்லை. ஆகவே நம்முடைய இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கடைசி வருஷத்திலாவது இது சம்பந்தமான ப்ரிஸிமினரி வேலைகளை நிறைவேற்றி துரிதமாக வேலை செய்ய முன் வர வேண்டும். இதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கடைசி வருஷத்திலாவது எடுத்து வேலை செய்ய வேண்டும் என்றும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேதுசமுத்திரம் துறைமுக அபிவிருத்தியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி சேதுசமுத்திரம் திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நிறைவேற்றிக்கொள்ளவும் முடியும். அதற்கு வேண்டிய காரியங்களை இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த படியாக மனப்பாடு, உவரி, திருச்செந்தூர், தனுஷ்கோடி கடல் ஓரங்களில் கடலரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடலோரப் பகுதிகள் அதனால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கடலரிப்பைத் தடுக்க அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கடலோரங்களில் சுவர்களை எழுப்பியாவது கடல் அரிப்பைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசாங்கத்திற்கு தனிமையில் முடியா விட்டாலும் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டு அவர்களுடைய உதவி பெற்று சீக்கிரத்தில் அந்த வேலையையும் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரயில் பாதை. திருநெல்வேலியிலிருந்து திருச்செந்தூர் வரையில் ரயில் பாதை 34 மைல்கள் தான் இருக்கிறது. இந்த தூரத்தை ரயில் வண்டிகள் கடப்பதற்கு ஐந்து மணி பத்து நிமிஷம் ஆகின்றது. சுமார் ஆயிரம் அல்லது இரண்டாயிரம் குழந்தைகள் அந்தப் பகுதியிலிருந்து பாடசாலைக்கு வந்து படிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் பூராவும் ரயில் பாதையாக வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி ரயில்கள்

10th December 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

தாமதமாக ஓடினால் அந்த பிள்ளைகள் எவ்வளவு கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கும் என்பதை கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் கஷ்டத்தைப்பற்றி ரயில்வே அதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு அழுத்தமான தண்டவாளங்கள் போடப்படாமல் இருப்பதால் ரயில்கள் எல்லாம் தாமதமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அந்த இடத்தில் ரயில் பாதையை அழுத்தமாகப் போட்டு ரயில் வண்டிகளை துரிதமாக ஓட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள கஷ்டத்தை சமீப காலத்தில் இந்த அரசாங்கத்தினிடமும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருச்செந்தூரிலிருந்து திருநெல்வேலி வரையில் துரிதமாகப் போக்கூடிய அளவில் ரயில் பாதைகள் அழுத்தமாகப் போடுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 1958-59-ம் வருஷம் இதை அனுமதிக்கப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதை துரிதமாக எடுத்து நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைச் செய்து கொடுத்தால் ஏமார் ஆயிரம் குழந்தைகளுக்கு வெளியூர்களுக்கு சென்று படிக்க வசதியாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்ய வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பை ராஜ்ய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திருநெல்வேலி ஜில்லா டெவலப்மெண்ட் காரியங்களுக்குாக அந்த ஜில்லாவை பிரித்து இப்பொழுது சங்கரன் கோவில், ஸ்ரீவைகுண்டம், கோவில்பட்டி, திருச்செந்தூர் இந்த நான்கு தாலுகாக்களை சேர்த்து வடக்கு ஜில்லாவாகவும் மீதிப் பகுதிகளை தெற்கு என்றும் இரண்டு ஜில்லாக்களாக பிரித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறை சரியல்ல. அப்படி இல்லாமல் அந்த ஜில்லாவை கிழக்கு, மேற்கு என்று பிரித்து அவைகளுக்கு திருநெல்வேலியில் தலைமை காரியாலயத்தை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் ராஜ்ய நிலைமையைப்பற்றி கண்ணாடிபோல் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். அப்படி எடுத்துக்காட்டி சபைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அதற்கு அவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. P. ELUMALAI : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் இந்த சபையில் ஆற்றிய உரையை வரவேற்றும், அந்த உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி இந்நாட்டில் துவங்கி அதன் சார்பில் ஏற்பட்ட எண்ணற்ற போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வாங்கிக்கொடுத்திருக்கிறது. அப்படி சுதந்திரம் வாங்கிக்கொடுத்த பிறகு இந்த நாட்டில் ஓர் அளவு கணிசமான முன்னேற்றத்தை மக்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை யாரும் மறுப்பதற்கு முடியாது. அப்படி அடைந்த சுதந்திரத்தால் நாட்டில், அதைப்பற்றி நன்கு

[Sri T. P. Elumalai] [10th December 1959]

அறிந்தவர்களுக்கும் அறியாதவர்களுக்கும் வேண்டிய சுதந்திரத்தை அள்ளிக்கொடுத்து அவர்களும் சட்ட சபையில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு, மக்களிடத்தில் இருக்கிற குறைகளை எடுத்துப் பேசுகிற வாய்ப்பையும் கொடுத்திருக்கின்றது காங்கிரஸ், என்பதையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. மேலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்நாட்டில் நல்ல வேலைகளையும் செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் செய்துவந்த வேலைகளில் குறுக்கீடு இல்லாமலும் குதர்க்கமான வார்த்தைகளைப் பேசாமலும் இருந்திருந்தால் மேலும் வேலைகளைச் செய்து நல்ல முன்னேற்றத்தையும் கண்டிருக்கலாம். கிராமங்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு பலர் உதவியாக இருந்தார்கள். காங்கிரஸ் ஊழியர்களுடைய ஒத்துழைப்பை அதிகம் பெற்று நல்ல காரியங்களையும் செய்திருக்கின்றது. குறிப்பாகப் பார்க்கப் போனால் கிராமங்களில் நல்ல வேலைகள் நடத்திருக்கின்றன. கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் ஏழை மக்களுக்கு நல்ல வேலைகள் செய்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். வேலைகள் நடந்திருப்பதை கிராமங்களில் சிலர் உணர்ந்து கொள்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறார்கள். செய்ய வேண்டிய பல வேலைகள் கிராமங்களில் செய்திருப்பதோடு இன்னும் எவ்வளவோ வேலைகள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. பல கிராமங்களில் ரோடுகள் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது, பல கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில கிராமங்களில் குடிமனை வாங்கிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கொடுக்க வேண்டும். இப்படி திட்டங்களைப் போட்டு பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி நிறைவேற்றும் காலத்தில், திட்டங்களுக்கு விரோதமான பிரசாரமும், வேலைக்கு ஒத்துழையாமையும் இல்லாமல் இருந்தால், தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவோ முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கலாம். குறுக்கிடுவதும் சட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாமல் தடை செய்வதுமாக இருந்தால் அது இந்த நாட்டிற்குச் சரியல்ல என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தமிழ் நாடு முன்னேற்றமடையவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த வகையில் முன்னேற்றமடைவில்லை என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இன்றைக்கு என்னைப்போன்ற சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த சட்டசபைக்கு வந்து பேசக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்நாட்டிலுள்ள பாதி மக்களுக்கு மேல் எந்த அளவு முன்னேற்றமடைய வேண்டுமோ அந்த அளவு முன்னேற்றமடைந்துதான் இருக்கிறார்கள். உண்மையாகப் பார்க்கப்போனால் இன்றைக்கு நமது நண்பர்கள் கனம் அன்பழகன், கனம் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் இந்த சட்டசபையில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் நாம் பெற்ற சுதந்தரம் தான். மேலும் இந்நாட்டில் துவங்கிய காங்கிரஸ் தானே இதற்குக் காரணம். இதை எல்லோரும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். இந்நாட்டிற்கு வேண்டிய சுதந்தரத்தை இந்தக் காங்கிரஸ் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறது.

10th December 1959]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : வெள்ளைக்கார ஆட்சியில் கூட இந்த உரிமையை எல்லோரும் பெற்றிருந்தார்கள், நாங்களும் பெற்றிருந்தோம்.

*** SRI T. P. ELUMALAI :** அப்பொழுது பெரிய பணக்காரர்களும் ஜமீந்தாரர்களும் தான் பதவியில் இருந்தார்கள். அதைப் பார்த்தால் இன்றைய தினம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறோம் என்று தான் சொல்லலாம். அந்த காலத்தில் எவ்வளவோ ஏழை மக்கள் தங்களுடைய குடும்பங்களைக் கூட சுயமரியாதையோடு நடத்த முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை இப்பொழுது எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே இந்நாட்டில் நல்ல சுதந்திரத்தால் முன்னேற்றம் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கலாம். ஆகவே, நாம் பெற்றிருக்கக்கூடிய சுதந்திரத்தை நல்ல அளவில் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மனிதன் இவ்வளவுதான் சாப்பிடவேண்டும், இவ்வளவு தான் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று இப்படியெல்லாம் பல சட்ட திட்டங்களைப் போட்டுக்கொண்டிருந்தால், அந்த முறையில்தான் இந்த ராஜ்யத்தை நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால், அது சுதந்திரம் என்று நினைத்துக்கொள்ள முடியாது. அவரவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை எப்படி நடத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அளவில் நாம் இப்பொழுது அவர்களுக்கு சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் இந்த சுதந்திர நாட்டில் எல்லா வற்றையும் உடனே தேசிய மயமாக்கிவிட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். உதாரணமாக, பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி உடனே செய்து விட முடியாது. அதற்கு தொழிலாளர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அதன் மேற்பார்வையில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை சிப்பந்திகளும் அதில் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் அவசரமாக, தமிழ் நாடு பூசாவும் தேசிய மயமாக்கினால் நாட்டிற்கு எந்தவித பயனையும் கொடுக்காது. இப்பொழுது சிட்டியில் பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்கி அதைப்பற்றிய அனுபவம் ஓரளவு கற்றுக்கொண்டு வருகிறோம். அது இப்பொழுது சிறு குழந்தைப் பருவத்தில்தான் இருக்கிறது. குழந்தை பருவத்திலிருந்து அது வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. நண்பர் களும் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக்கி விட வேண்டும் என்று சொன்னால் காங்கிரஸ் கட்சியை நெருக்கடியான நிலைமைக்குக் கொண்டு போய்விடும், அதற்குத் தான் எதிர்கட்சி முயற்சி செய்கிறார்கள். இப்பொழுது தான் தேசியத்தில் அனுபவத்தை நாம் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறோம். அது இப்பொழுது குழந்தைப் பருவத்தில்தான் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் உடனே தேசிய மயமாக்கிவிட்டால் நாம் பெற்ற சுதந்திரத்தை சரியான முறையில் அனுபவிக்க முடியாது. நாம் பெற்ற சுதந்திரத்தை மக்கள் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று

[Sri T. P. Elumalai] [10th December 1959]

இந்தச் சபையில் தெரிவித்துக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். மேலும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நல்ல உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். பேசும்போது சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், ஹரிஜனங்களையும், பிற்பட்ட மக்களையும் பற்றி எதுவும் கவர்னர் உரையில் சொல்லவில்லை என்பதாக. “சொல்லாமல் செய்வார் பெரியோர், சொல்லியும் செய்யார் சிறியோர்” என்று சொல்வது உண்டு. நமது கவர்னர் பெருமான் சார்பில் ஹரிஜன மக்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் இந்தச் சர்க்கார் செய்து வருகிற நன்மைகளைப் பற்றி உரையில் சொல்லாவிட்டாலும் இந்த சர்க்காரால் செய்து வரப்படுகிற நன்மைகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இவற்றைப்பற்றி வார்த்தைகளால் சொல்ல வேண்டும் என்பது இல்லை. இனியும் தொடர்ந்து செய்து வரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக கனம், ஆசைதம்பி சொன்னமாதிரி தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்பதற்காக, பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமாக்கக் கூடாது. இந்த நிர்வாகத்தில் பலருடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டியதாக இருக்கிறது. பலருடைய நல்லெண்ணம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. சினிமாத் துறையை தேசியமாக்கிவிட்டால் என்று நான் யோசனை கூற விரும்புகிறேன். சென்னையிலும் அதற்குத்தான் மார்க்கெட் இருக்கிறது. திடீரென்று ஒருவர் லட்சாதிபதியாகவும் பணக்காரராகவும் ஆகிவிட முடிகிறது. ஒரு சிலர் பரம ஏழையாகவும் போய் விடுகிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் அதிகப் பேர் பணக்காரர்களாகத்தான் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம்—அவர்கள்தான் கண்ணுக்குத் தெரிகிறார்கள்) சினிமாத் துறையை தேசியமாக்கி விட்டால் சர்க்காருக்கு நிறைய வருமானம் வரும். சர்க்கார் அந்த வகையில் வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. சுதந்திர சர்க்காரிலே எல்லா மக்களும் ஓரளவு நல்ல முறையில் சுகாதாரத்தோடுதான் வாழவேண்டும் என்பதற்கு எல்லா மக்களும் வழி காட்டியாக இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக சென்னை நகரத்தைப் பார்க்கிறபோது இன்னமும் பெருவாரியான ஜனங்கள் நடைபாதையில் வாழ்கிற அவல நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நடைபாதை ஓரங்களில் வாழ்கிறவர்களும் இந்திய மக்கள்தான். சுதந்திர நாட்டுப் பிரஜைகள்தான். அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அவல நிலைக்கு நாம் எல்லாம் வெட்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. நாம் எல்லோரும் அவமானப்படுகிற அளவுக்கு அந்த காட்சி அளிக்கிறது. ஆகையால் நடைபாதையில் வசிக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நாம்தான் அதிக வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து அவர்கள் விரும்பாவிட்டாலும் கூட அவர்களை நல்லதொரு இடத்திற்குக் குடியேற்ற வேண்டும். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை இந்தச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் அதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10th December 1959] [Sri T. P. Elumalai]

நமது ஜனநாயக சர்க்கார் நாட்டு மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு உச்ச வரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டு வர இருக்கிறது. உச்ச வரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்குள்ளாகவே அதற்கு உச்சமான எதிர்ப்பு இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். நல்ல காரியம் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கும் ஏராளமான எதிர்ப்புக்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அதற்கென்றும் சில கட்சிகள் வளர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. நல்லது எது, கெட்டது எது என்று பிரித்துப் பார்க்கிற அவகாசம் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு இன்னமும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே, அந்த மாதிரி இல்லாமல் இந்த நாட்டு மக்களின் நலனுக்காக செய்யப்படுகிற அத்தனை காரியங்களையும் கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. R. MUNUSWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது கவர்னர் பெருமானின் உரை மீது ஏழைகளின் கட்சியாக இருக்கிற எங்கள் குடியரசு கட்சியின் சார்பாக என் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதாவது இங்கே கவர்னர் உரையின் மீது பல அங்கத்தினர்கள் பேசியபோது எல்லோரும் யுத்தத்தை எதிர்நோக்கிப் பேசுவது போல இருந்தது. கவர்னர் உரையும் அந்தத் திசையை நோக்கிச் சென்றிருக்கிறது. யுத்தம் வரும், யுத்தம் வந்தால் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருந்து நாட்டைக் காக்கவேண்டியது அவசியம் என்கிற போக்கு ஒரு பக்கம் இருப்பது போல, யுத்தம் வரும், யுத்தம் வந்தால் நம் பணப் பெட்டி நிரம்பும் என்று பணக்காரர்கள் தங்கள் கஜானாவைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்து சிரிப்பது போலவும் இருக்கிறது. ஆனால் யுத்தம் என்று வந்தால் யாரை பாதிக்கும்? சென்ற யுத்த காலத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் யார்? ஏழைகள்தான், எண்ணற்ற ஏழை எளிய மக்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் சொல்லோன துயருக்கு உள்ளாவார்கள். இந்த நாட்டிலே எந்த போராட்டம் எழுந்தாலும் சரி, எத்தகைய யுத்தம் வந்தாலும் சரி, ஏழை எளிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் முதலில் பலி கொடுக்கப்படுகிறார்கள். சென்ற யுத்த காலத்தில் மாண்டவர்களை கணக்கெடுத்துப் பார்த்தாலும் இவர்களது எண்ணிக்கை தான் அதிகம். ஆகவே, கடைக்கண்ணால் பணப்பெட்டியைப் பார்க்கிறவர்களுக்கு யுத்தம் வராதா, யுத்தம் வராதா என்ற எண்ணம் இருந்தாலும் கூட யுத்தம் வந்தால் அழிந்து போனோம் என்கிற எண்ணம் ஏழைகளுக்கு இல்லாமல் இல்லை. யுத்தம்வராத தவிர்க்கவேண்டும் என்கிற துடிப்பு இல்லாமல் இல்லை. ஆகவே, ஏழை மக்களை பலியிடுவதற்குக் களமாக, தங்கள் கஜானாவை நிரப்பிக்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பமாக யுத்தத்தை உண்டு பண்ணாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதாகத்தான் நான் எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

[Sri S. R. Munuswamy] [10th December 1959]

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் உரையை எடுத்துப் பார்ப்போம். அவர் யார்? இந்த நாட்டுக்குத் தலைவன், பாதுகாவலன், மத்திய சர்க்காரால் அனுப்பப்பட்ட பாதுகாவலன், அதாவது மைனரிடி சமூகத்தை காப்பாற்றுவதற்குக் கட்டமைப்பட்டவன் என்றெல்லாம் நினைக்கிறோம். ஆனால் அவர் இந்தப் பேரவையில் தம்முடைய உரையை நிகழ்த்துகிறபோது மைனரிடி மக்களாகிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்போக்கு மக்கள் எந்த நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட சொல்லவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு எந்த நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவில்லை. இந்த அரசாங்கத்தை அந்த ஏழை எளிய மக்கள் எப்படி நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்க முடியும் என்று நான் கேட்கிறேன். வார்த்தைகளிலே கூட அனு கூலமாகப் பேச முடியாதவர்களால் என்ன நன்மை செயலிலே விளைந்துவிடப் போகிறது என்றுதான் வருந்துகிறார்கள்.

அடுத்தாற்போல உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் சொல்லி மிகுந்த கவலையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நம் நாடு எந்த நிலையில் இருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரங்கள், கருவிகள் எல்லாம் அந்நிய நாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய டீசல் ஆயில் வெளி நாட்டிலிருந்து வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி நம் நாட்டு விவசாய வருமானம் பூராவும் அந்நிய நாட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் பிறநாட்டை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி கவலைகொள்ளாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? ஏன் நம் நாட்டிலேயே உரத்தை உற்பத்தி செய்துகொள்ளக்கூடாது? ஏற்கனவேயே ஸ்தல-ஸ்தாபன அமைப்புத் திட்டத்தில் உரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்காக ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தில் இருந்தும் கடன் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். இத்தகைய ஒரு திட்டம் இருக்கிறது என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளலாமே தவிர நடைமுறையில் எது எவ்வாறு இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். ஓர் ஆண்டு காலமாக நான் தலைமை வகிக்கிற பஞ்சாயத்தின் மூலமாகத் தீர்மானம் போட்டு அதற்கு வேண்டிய உதவிகளை எங்களுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்றுவரை எங்களுக்கு எவ்வித உதவியும் அளிக்கப்படவில்லை. நம் சர்க்கார் கொஞ்சம் நிதானமாக ஆமை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் நிர்வாகம் அத்தனை மெள்ளமாகப் போவதனால்தான் எல்லாவிதமான கஷ்டமும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதுபோலவே டீசல் ஆயில் கஷ்டத்தைப் போக்க மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். மின்சாரத்தை எங்கள் பகுதியில் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இரண்டாண்டு காலமாகப் போராடுகிறோம். ஆனால் அங்கே உள்ள

10th December 1959] [Sri S. R. Munuswamy]

கிறோம், இன்னும் கிடைக்கவில்லை, அது வந்தால்தான் விஸ்தரிக்க லாம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இன்று நேற்று அல்ல, இரண்டாண்டு காலமாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தால், விவசாயம் எந்த முறையில் வளர்ச்சி அடையும்? நம் நாட்டுச் செல்வம் தான் உரம் வாங்குவதற்காகவும், விவசாயக் கருவிகள் வாங்குவதற்காகவும், டீசல் எண்ணிக்காகவும் அந்நிய நாட்டுக்குத்தான் போய் சேருகிறது. நம்முடைய கச்சாப் பொருள்களை நாமே பயன்படுத்தத் தெரியாமல் பிற நாட்டை இன்றைக்கு எல்லாச் சாமான் களுக்காகவும் கையேந்தியிருக்கிறோம்.

அந்த நிலையில் நாமே நம்மை தயார் செய்து கொள்வதற்கு தகுதியிருக்கிறது. அதை உண்டாக்கிக் கொடுக்க சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை. இன்றைக்கு சொல்லப்படுகிறது, 2,000-க்கு மேல் நியாயவிலைக் கடைகள் இருக்கின்றன என்று. எங்கு இருக்கிறது? நகரப்புறங்களில் இருக்கின்றன. பணக்காரர்கள் வாழும் பட்டினங்களில்தான் அவை இருக்கின்றன. ஏழை மக்களாகிய விவசாயிகள் வாழும் இடங்களில் அவைகள் கிடையாது. ஒரு படி அரிசிக்கு காலை 4 மணிக்கு எழுந்து கீழுவில் போய் நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அந்த ஏழைக்கு பாதி நாள் வேலை போய் விடுகிறது அப்படியாக பாதி நாள் உழைப்பினால்தான் அவன் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். நியாயவிலைக் கடைகள் மூடப்பட்டு விடுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நாட்டுப் புறங்களில் அவைகள் திறக்கப்படவேண்டுமென்று அடிக்கடி நாங்கள் கலெக்டரிடம் சொல்கிறோம். ஆனால் அவை கவனிக்கப்படுவதில்லை. கூட்டுறவு சங்கங்கள் வழி அவை கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் எந்தெந்த இடங்களில் இருக்கின்றன? தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் இடங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கிடையாது, பிற்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் இடங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கிடையாது. பணக்காரர்கள்தான் கூட்டுறவு சங்கங்களில் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கத்தினால் ஏற்படுகிற சலுகைகளையெல்லாம் பணக்காரர்கள்தான் அனுபவிக்கிறார்களே தவிர அது ஏழை மக்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. ஆகவே தனியார் துறையில் நியாய விலை கடைகளை கிராமங்களில் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியில்லாவிட்டால் நம் நாட்டில் பஞ்சம் பெருகிக்கொண்டேதான் போகும். நாம் நம்மை தகுதியுள்ளவர்களாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டுமானால் அதை சர்க்கார் உண்டாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். தனி ஒருவனுக்கு உணவு இல்லையெனில் உலகத்தையே அழித்து விடுவோம் என்று பாரதி சொன்னபடியா சர்க்கார் நடக்கிறது. எதற்கும் சர்க்கார்தான் காரணம் ஒருவன் பட்டினி கிடக்கிறான் என்றால் அதற்குக் காரணம் சர்க்கார்தான். வேலையில்லாத திண்டாட்டம், உணவு இல்லாத திண்டாட்டம் எல்லாம் சர்க்கார் கையில்தான் இருக்கிறது. ஆக, இதைப் பற்றி நான் அதிகமாக பேசப் போவதில்லை. நான் பேசுவதை மாற்றுக் கட்சியினர் வித்தியாசமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். எஸ். ஆர். முனிசுவாமி என்றால் எள்ளி நகையாட எத்தனையோ ஏடுகள் இருக்கின்றன. நான் மந்திரிகளை சுற்றி வருகிறேன் என்கிறார்கள். எனக்கு உட்காட்சியும் பமக்கம் கிடைக்காது ஒருவரும் எனக்கு

[Sri S. R. Munuswamy] [10th December 1959]

சொந்தக்காரரும் அல்ல. இப்படிச் சொல்வதற்கு என்று ஒரு ஏடு இருக்கிறது. எங்கள் இயக்கத்தை ஒழிக்க வேண்டும், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தனிப்பட்ட ஒரு உணர்ச்சியைக் கொண்டு விட்டால் போட்டி போடவோ அல்லது போராட்டம் தொடக்கவோ ஆள் கிடையாது. ஆதிக்கத்தின் பெயரால் தப்பான காரியங்களை சொல்லி மக்களிடையே எங்கள் இயக்கம் பரவாமல் தடுத்து வருகிறது. ஆகவே நான் சொன்ன ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சர்க்கார் கவனித்து நியாயவிலைக் கடைகளை கிராமங்களில் திறந்து கொடுத்து அடுத்தாற்போல் உரங்களை கிராமவாசிகளுக்கு பஞ்சாயத்து மூலம் அதை தயார் செய்ய வாப்பி அளித்தும், அடுத்தபடியாக மக்களின் எல்லா கஷ்டங்களையும் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI K. B. S. MANI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானின் உரையையொட்டி அவரது உரைக்கு நன்றி கூறும் முகத்தால் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக சபையில் பேசப்படுகிற பேச்சுகள் எதோ சபைக்காக வேண்டிய அலங்கார பேச்சுக்களாகவே 99 சதவீதம் இருந்து வருகிறது. இருப்பினும் கடமை என்ற முறையில் அவரவர்கள் உள்ளத்தில் எழுப்புகிற எழுச்சிகளை இம்மன்றத்தில் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் ஒரு சில நிமிட நேரத்தை பயன்படுத்த நான் நினைக்கிறேன். பொதுவாக ராஜ்யத்தின் பொதுவான நிலையையும், கவர்னரது பேருரையையும் ஒத்திட்டுப் பார்க்கும்போது இந்த ராஜ்யம் எந்தளவிற்கு முன்னேறியிருக்கிறது என்றால் 60 சதவீதம் முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அப்படியில்லையென்று எதிர்க்கட்சி தோழர்களும், மற்றைய பேரறிஞர்களும் கூற முடியாது. உண்மையிலேயே முன்னேற்றம் இருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் முன்னேற்றம் தேவைப்படுகிறது என்றுதான் அர்த்தப்படுகிறது. ஆனால் வளர்ச்சிக்கு தகுந்த அளவிற்கு கொடுத்துவிடுவதற்கு பொதுமான ஆகார வசதி, மற்றைய சௌகரியங்களும் நமக்கு இல்லாததின் காரணமாக அந்த அளவிற்கு இங்குள்ள எதிர்க்கட்சி பிரதிநிதிகளோ அல்லது ஆளும் கட்சி பிரதிநிதிகளோ, அவர்களின் மன வேகத்தின் அளவிற்கு நாட்டின் முன்னேற்றத்தை கொண்டு போக நம்மிடத்தில் சகல துறைகளிலும் பொருளாதாரத்திலிருந்து உணவுப்பொருள்கள் வரையில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. நாட்டை முன்னேற்றப் பாதைக்கு கொண்டு போகக் கூடாது என்ற எண்ணத்தினால் அல்ல. உதாரணமாக ஒரு சிறு குறிப்பு சொல்ல வேண்டுமானால் நமது உணவைப் பொறுத்த வரையில் தனி மண்டலம் வேண்டுமென்று கேட்டபோது மத்திய அரசாங்கம் அதைக் கொடுத்திருந்தால் உணவுப் பற்றாக்குறை இந்த நிலையில் இன்று வந்திருக்காது, மூட்டை ஒன்று 48 ரூபாய்க்கு விற்கும் அளவிற்கு வந்திருக்க முடியாது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் அதை எடுத்துச் சொல்வதற்குத்தான் சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. மேலே இருக்கிறவர்களின் தலையீட்டால் முன்னேற்றக் காரியங்களுக்கு தடை ஏற்படுகிறது. போனது

10th December 1959] [Sri K. B. S. Mani]

போகட்டும் வருவதைப் பார்ப்போம் என்றால் வர இருக்கிற நில உச்சவரம்பு பற்றி பேசும்போது, அதற்கு பொறுப்புள்ளவர்களாக இருப்பவர்கள், இன்னும் அதில் மிக முக்கிய பங்கு எடுத்து நடத்துகிறவர்கள், நாட்டின் நலன் குறித்து இரவும் பகலும் வாதம் செய்து வெற்றி காணவேண்டுமென்று எண்ணுகிறவர்கள் இவர்கள் தான் அதற்கு தடையாக நிற்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் உள்ள நிலத்தின் மூன்றில் ஒரு பாக நிலம் கோவில்களுக்கும், தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும் தான் சொந்தமாக யிருக்கிறது. அவைகளின் வரலாற்றை திரையிட்டு மறைத்து அரசாங்கத்தின் கண்ணில் மண்ணைப் போட்டு மறைக்கப் பார்க்கிறார்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்களின் பெயரில் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் என்பதை எடுத்துக் காட்ட முடியும். இப்பொழுது ஒரு வருடத்திற்குள்ளாக ஏற்பட்டிருக்கிற பாலிடெக்னிக், காலேஜ்கள், ஹைஸ்கூல்கள் இவைகளுக்கு எவ்வளவு நிலங்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதன் டாகுமெண்டஸ் எப்படியிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். ஒவ்வொன்றுக்கும் எவ்வளவு தொகை அல்லது எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஹைஸ்கூலை நிர்வகிக்க 2,000 அல்லது 3,000 ரூபாய்கள் வருடம் ஒன்றுக்குக் கொடுப்பதென்ற முறையில் அதற்கு 200 ஏக்கர் நிலம் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், 200 ஏக்கர் நிலத்தின் வருமானம் ரூபாய் 2,000-மா? இவ்வளவு நிலம் இதற்காக எழுதி வைக்க என்ன அவசியம் இருக்கிறது? இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தை எமாற்றி லாண்ட் லீலிங்கை தவிர்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கிற தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள பணக்காரர்களின் பட்டியலை நான் கொடுக்க முடியும், ஒவ்வொருவரும் இப்படி எவ்வளவு எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று. இதில் காங்கிரஸ் மஹாசபையிலிருந்து சாதாரண கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலுள்ளவர்கள் வரை எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதுபற்றி அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும். தண்ணீர்ப் பந்தலுக்காக பத்து வேலி எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். தண்ணீர்ப் பந்தல் வைப்பதற்கு பத்து வேலி அவசியமா? ஒரு பிள்ளையார் கோவிலிற்காக பத்து வேலி எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு பிள்ளையார் கோவிலை வைத்து நடத்த பத்து வேலி நிலம் அவசியமா? ஒரு எலிமென்டரி ஸ்கூல் நடத்துவதற்கு 20 வேலி எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள், அதற்கு 20 வேலி அவசியமா? ஆனால் ரிக்கார்டுபடி அந்த ஸ்கூலுக்காக எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் அரசாங்கத்தை எமாற்றி வருகிறார்கள். இப்படி அரசாங்கம் எமாற்றப்படுமானால் இந்த லாண்ட் லீலிங் வருவதும், வராமல் இருப்பதும் ஒன்றுதான். இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, ஆண்டவனின் தலைமேல் கை வைக்காதே என்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், அசைய முடியாத ஆண்டவனுக்கு 20 வேலி நிலத்திலுள்ள வருமானம் தேவையா, அப்படி அசைய முடியாத ஆண்டவனுக்கு 20 வேலி நிலம் வேண்டுமென்றால் ஓடி ஆடி உழைக்கிற மனிதனுக்கு எவ்வளவு வேண்டும்? ஓடி ஆடி

[Sri K. B. S. Mani] [10th December 1959]

உழைத்து பாடு பட்டு உழைப்பவனுக்கு கஞ்சிக்குக் கூட போக்கில் லாமல் இருக்கும்போது ஆண்டவனுக்கு என்ன வேண்டிக் கிடக்கிறது? பாடு பட்டு உழைத்தும் கூட ஒன்றும் கிடைக்காமல் மனிதன் அழிந்து போவது நல்லதா அல்லது ஒன்றும் செய்யாமல் ஆடாமல் அசையாமல் இருக்கும் ஆண்டவன் அழிந்து போவது நல்லதா என்று ஆலோசிக்க வேண்டும். இதை நான் சொல்ல வில்லை, பல பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆண்டவனுக்கு அவசியமற்ற பொருள்கள் தேவையா? கிறிஸ்தவ மதத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் ஆண்டவனே சொல்லியிருக்கிறார், “மகனே, உன் நெஞ்சை எனக்குத் தாராயோ” என்று. ஆண்டவன் தனக் கிருப்பதற்காக சிதம்பரத்தில் தங்கக் கூரையும், ஸ்ரீரங்கத்தில் தான் அணிந்து கொள்வதற்கு வைர மாலைகளும் கேட்கவில்லை. ஆண்டவனின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு மனிதர்கள் மனிதர் களையே ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டவன் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு மக்களை இதுவரை ஏமாற்றியது போதும். இனியாவது மனிதனே கடவுள் என்றும் எவன் ஒருவன் உழைக்கிறானோ அவனே இந்த நாட்டின் கடவுள் என்ற எண்ணத் தில் லாண்ட் ஸீலிங்கைக் கொண்டு வர வேண்டும்.

இந்த நிலைமையில், இன்றைக்குத் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் இரண்டு மூன்று மிராசதாரர்கள்தான் தங்களுடைய நிலங்களை எல்லாம் பிரித்துக்கொடுக்காமல், சர்க்கார் என்ன முடிவு செய்கிறதோ அதே போல் செய்யலாம், வருவது வரட்டும் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பாக்கியுள்ள வர்கள் எல்லாம் தங்கள் சொத்துக்களைப் பலவிதத்தில் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டார்கள். சமீபத்தில் கூட சீர்காழியில் புருஷணம் மனைவியும் தங்களுக்குள் ஒற்றுமையில்தான் என்று காட்டி “டைவர்ஸ்” செய்திருக்கிறார்கள்,—ஜி. டி. நாயுடு முறை—இவ் விதம் டைவர்ஸ் செய்து கொடுத்துவிட்டு அவர்களுக்கும் தனியாக நிலங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று பிரித்துக்கொடுத்துவிட்டு அவர் கள் எல்லோருமே சேர்ந்துதான் இருக்கிறார்கள். பாகப்பிரிவினை செய்ய வேண்டும் என்று பல விதங்களிலும் நிலங்களை எல்லாம் பிரித்துக்கொடுத்துவிட்டார்கள். இவ்விதம் தகப்பன் வேறு மகன் வேறு என்றும், கணவன் வேறு மனைவி வேறு என்றும் கூறி நிலங்களை எல்லாம் பங்கிட்டுக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் சீர்காழியில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை யெல்லாம் அரசாங்கம் நன்றாக கவனிக்கவேண்டும். இல்லை யென்றால் அரசாங்கத்தை எந்த விதத்திலாவது ஏமாற்றி விடலாம் என்ற இறுமாப்புடன் இருந்து வருவார்கள். அதுமட்டுமல்ல, தன்னுடைய அந்தரங்க காரியதரிசி என்றிருப்பவர்களின் பெயரில் தங்கள் நிலங்களை ஈ-ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்து விடுகிறார்கள். இவ் விதம் தவறான காரியங்களை எல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கீழ்த்தரத்தில் இருக்கின்றவர்கள்தான் இம்மாதிரியான காரியங் களை எல்லாம் செய்வார்கள் என்று ஜெயில் புள்ளி விவரங்கள் கூறு கின்றன. ஆனால் இம்மாதிரி அரசாங்கத்தை ஏமாற்றிக்கொண்டி ருக்கின்றவர்களை—அரசாங்கத்தை மட்டுமல்ல—இந்த நாட்டி லுள்ள தொழிலாளிகளையும் ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றவர் களுக்கு எந்த தண்டனை கொடுத்தாலும் போதாது. அவர்களுக்கு

10th December 1959] [Sri K. B. S. Mani]

தூக்குதண்டனை ஒன்றுதான் கொடுக்க வேண்டும் அதல்லாமல் அவர்களுக்கு வேறு வழியே கிடையாது அதோடு அரசாங்கம் செய்கின்ற இம்மாதிரியான காரியங்களுக்கு எதிர்கட்சியிலுள்ளவர்கள் யார் யார் அரசாங்கம் செய்யப்போகின்ற காரியத்திற்கு எதிராக ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களை எல்லாம் சட்டிக் காட்டி அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அரசாங்கம் என்றால் யாரோ நடத்துகிறார்கள். என்ற நினைப்புடன் இருந்து கொண்டிருக்கக் கூடாது, நாம் எல்லோரும் தான் அரசாங்கத்தை நடத்துகிறோம். எல்லோருமே அந்த பொறுப்பை ஏற்று நடத்துவதற்கு தயாராக வேண்டும். எல்லோருக்கும் இதில் பங்கு பெற உரிமை இருக்கிறது, அதற்காக போராடவும் உரிமையிருக்கிறது. இருப்பதை எல்லாம் வெளிப்படையாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் தெளிவாக சொல்லிவிட வேண்டும், அதல்லாமல் அமைச்சர்களை மட்டும் குறை சொல்லிக்கொண்டிருப்பது சிறுமதியாளர்களுடைய செயல்தானே தவிர பெருமதியாளர்களுடைய செயல் என்று கூற முடியாது. யார் தவறு செய்திருந்தாலும் சரி—ஆண்டவனே தவறு செய்திருந்தாலும் சரி—நீ செய்தது குற்றம் என்று சொல்லுவதற்குள்ள தைரியம் இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லோருக்கும் வருமீபோது எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த நாட்டில் பெரிய காரியங்களை எல்லாம் சாதிக்க முடியும். அதற்காக இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா கட்சிகளும் முயற்சி செய்ய இறங்கிவிட்டால் இந்த நாடு சீக்கிரத்திலேயே முன்னேறிவிட முடியும். ஆகவேதான் இந்த நிலச்சீர்த்திருத்தச்சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஏதோ அவர்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு நிலங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஆண்டவனுக்காக நிலங்களை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள்மேல் அனுதாபம் காட்டி அவர்களை எல்லாம் விட்டு விடக் கூடாது. அவர்கள் இவற்றுக்கு எல்லாம் நிலங்களை விட்டுக் கொடுத்திருந்தாலும் அங்கு என்ன நடைபெறுகின்றது என்பதையெல்லாம் அங்குள்ள ஏட்டைப் புரட்டிப்பார்த்தால் தெரியும் அவர்களின் யோக்கியதாம்சங்கள் என்னவென்று. அதோடு மிராசு தார்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்ற இன்னொரு காரியத்தையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். அதாவது அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறது என்று சொல்லி மாவுக்கு ஒரு ரூபாய் ஒன்றரை ரூபாய் என்று கொடுத்து விவசாயிகளை வெளியேற்றி விட்டார்கள். இவ்விதம் வெளியேற்றினது போகட்டும், இனிமேலாவது வெளியேற்றுவண்ணம் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதோடு மொத்த குத்தகைதார்கள் எல்லாம் இப்போது 100 ஏக்கர்கள், 50 ஏக்கர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஒரு வரையறை செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதினால் எந்த விதமான பயனும் கிடைக்காது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக சுயமரியாதை திருமணத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டு பேச்சு முடிவுற்றது.)

* SRI A. A. RASHEED : Mr. Speaker, Sir, the Governor's Address to the Legislature had a mixed reception. It was hailed and applauded as being short and to the point by one section.

[Sri A. A. Rasheed] [10th December 1959]

It was at the same time criticised and attacked as being too vague and also for measures of omissions and commissions by another section.

Sir, in the Address homage had been paid first for the welcome rains. In no other part of the world is so much importance paid to climate or nature.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member is completely wrong. If you would permit me, I hope you will permit me, I would interrupt the hon. Member and say this. Last time the representatives of the World Banks were in India and it was raining heavily here and I said to those members that it might have caused a bit of inconvenience to them. But the representatives said: 'We call this a hundred million dollar rain and we are glad you are having that rain'. Even in America, in that advanced country, they have to depend on the rains for their agricultural operations.

SRI A. A. RASHEED: Well, if the rains fail, let the Government use their brains by getting rains by artificial means. They in the other parts of the world are trying to get artificial rains. But we have not attached so much importance to that aspect of the matter.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: On a point of order, Sir. To say that the Government should use their brains as they do in other countries, is it not a sort of attack on the Government?

MR. SPEAKER: He said that Governments were using brains to get artificial rains in other countries. There is nothing wrong in it.

SRI A. A. RASHEED: I am sorry, Sir, I have come to that stage where my own party men are attacking me. (Laughter.)

MR. SPEAKER: That sometimes happens everywhere.

SRI A. A. RASHEED: Sir, more importance should have been given to tackle the rise in price of foodgrains. In the Governor's address only a passing reference has been made about it. It has also been stated that this is unavoidable due to the developing economy. The public are not interested in the causes for the rise in price of foodgrains. They want to know how the Government are going to solve this problem. They want to know the steps taken by the Government or the steps they propose to take to bring down the prices so that they may be within the reach of the masses. Conflicting statements have been made by not only members on our side but also by members on the other side that the price rise in respect of certain articles such as tamarind and sugar were due to felling of trees and due to exports of these articles. I would like to know specifically to what this is due to. Some others said that it was due to felling of tamarind trees. If it is due to felling of the trees, can we hope that the prices will come down in the near future. It cannot come down until the new trees

10th December 1959] [Sri A. A. Rasheed]

planted bear fruit. And should we wait till then for the price of tamarind to come down? If it is due to export the prices should come down as soon as we ban all exports. Therefore apparently the rise in prices is due to neither. I think the cause should be found somewhere else. I fear hoarding is the real cause for the rise in price of these articles of food. Let the Government ban the hoarding of foodgrains by interested parties so that the poor people may get these necessities of life at reasonable prices.

Sir, our beloved Prime Minister recently said that in spite of the Rs. 900 crores that we spent on irrigation and agriculture we have not achieved self-sufficiency in food. What is this due to? I think as he has also correctly said, the poor agriculturists did not get much benefit out of it. It shows that although we have spent Rs. 9 crores, the person who should ultimately get the benefit has not really got it. We should remember this and see that whatever we intend doing to the poor, really reaches them. As regards the package deal, I understand from a report in the newspapers that Tanjore has been selected for the purpose. I cannot understand why the Government should select Tanjore. It is already producing enough and more. This scheme should have been introduced in places where food production is low, in places like North Arcot district and others. (An hon. Member why not Kanyakumari district.) In places where the production is low, we must introduce better seeds, better cultivation methods and show to the people that production could be increased with the same irrigation facilities. If that is done, definitely the food problem in that part of the State could be solved.

Sir, the Hon. Minister for Public Works said last year that a barrage would be constructed somewhere near Wallajah either before the end of the Second Five-Year Plan period or early in the Third Plan period. But no mention has been made in the Address regarding the barrage and our North Arcot district remains as it has been ever a dry and forgotten district.

In the address hope has been expressed that the aluminium and the paper factories would be started. But nothing has been stated definitely when they will be started. Only pious hopes have been expressed in the Address. About the Neyveli Lignite Project also they have only expressed the hope but they have not stated when it will be established. Is it because they are sceptical about the outcome of it that they have not made any definite statement as to when it would be started? They could have said that it will be started in the first year of the Third Five Year Plan.

In regard to land ceiling the Governor has said that the Government are at it. Although I do not own any lands, I would like to say that the ceiling of 30 acres would be enough for a family. But I would like to know what the Government are going to do with the surplus lands after enforcing the ceiling. Are they going to hand over these to the landless poor or are they going to run them on a co-operative basis? If it is to be run

[Sri A. A. Rasheed] [10th December 1959]

on a co-operative basis, I am afraid, Government cannot get contiguous areas of 50 to 100 acres, at one place. The Government should therefore look into this matter also. Let the public also be informed that the dragon of land ceiling is after all not a harmful creature with claws and teeth, but that it is a harmless creature with no teeth and no claws.

Mention has been made in the Governor's Address that steps have been taken to explore the mineral possibilities in this State. It is high time we do it because all the other States are boasting that they have established oil refineries and all that. Let us also tap the natural resources available in our State. If there are natural resources in our State let us also start oil refineries so that the supply may be perennial.

Sir, as regards electricity I am afraid the Electricity Board has failed to keep up the promise they made that the Kundah power house would be put into commission somewhere in October this year. We are now in December. I do not know the reason why it has not yet been put into commission. While discussing the Electricity Budget in our Ootacamund sittings, we were definitely told and promised that the power house would be put into commission in October of this year. We have yet to electrify 8,000 more villages. I do not know whether it could be done before the end of the Second Five Year Plan period or whether it would take more time.

Sir, I represent the tanning industry, yet nothing has been said in the Address about that industry. Year after year it has been the burden of my song to say something and yet the Government think it fit to ignore it completely although that industry earns for India Rs. 30 crores worth of foreign exchange every year. There are about 10,000 people employed directly and indirectly in the industry in the State. Yet loans are not granted to them without sufficient security. The security demanded is about double the amount of the loan asked for by them. This discrimination must go and Government should come forward to help the people in the industry in times of crisis.

Sir, let not the opposition party be complacent that they have done well by being in a majority in the Corporation. The condition of the roads in the city seems to indicate that they have failed in their duty to maintain them in good condition. I would request the Government to take over all these roads immediately and maintain them properly.

One word more and I will finish, Sir. A rebate on sales of Khadi is given only during the Deepavali season. I would request the Government to extend the rebate for the sales during Ramadan and Christmas seasons and not restrict it only to Deepavali. I would request the Government to consider the matter and see that the rebate is enjoyed by all the citizens of the State and not only by one section of the community. Thank you, Sir.

10th December 1959]

* SRI M. ANANDAN: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின்பேரில் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கக்கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் காலாகாலங்களில் நல்ல மழை பெய்து ராஜ்ய மக்கள் ஷேமமாக இருப்பதாக கவர்னர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். வடகிழக்குப் பருவக்காற்று மழை காலத்தில் வந்துவிட்டதாக அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். வடகிழக்குப் பருவக்காற்று மழையைக் குறிப்பிட்ட அவர் தென்மேற்குப் பருவக்காற்று மழையைப் பற்றி ஏன் குறிப்பிடவில்லை என்று நான் கேட்கிறேன். (சிரிப்பு). தென்மேற்குப் பருவக்காற்று மழை காலாகாலங்களில் பெய்வதில்லை. அதனால் எங்கள் கள்ளக்குரிச்சி பகுதியில் 1957-முதல் 1959-ம் ஆண்டுவரையிலும் மழை கிடையாது. பருவ மழை இல்லாததால் பயிர்களெல்லாம் காய்ந்து போயிருந்தன. பிறகு விளைச்சல் சமயத்தில் பெய்த பேய் மழை எங்கள் பகுதியில் 500 ஏக்கருக்கு நிலங்களை மண் மோடாகவும் மணல் மோடாகவும் ஆக்கி விட்டது. கனம் அமைச்சர் நாளதுவரை இந்த இடங்களுக்கு வந்து இவைகளைப் பார்க்கவில்லை. சென்ற மாதம் 28-ம் தேதி பெய்த மழையில் கள்ளக்குரிச்சி தொகுதியில் சுமார் 500 வீடுகள் இடிந்து விழுந்து விட்டன. இவ்வாறு வீடு இடிந்ததால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வீடு ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் வீதம், சர்க்கார் உடனடியாக நிவாரணமாவது கொடுக்க வேண்டும். அப்படி பணம் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் மீண்டும் வீடு கட்டி வாழக்கை நடத்த முடியும். இல்லாவிட்டால், ஏற்கனவே காலத்தில் மழை இல்லாததால் பயிர்களும் காய்ந்து போய் விட்டதால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலிருந்தும் 500 அல்லது 1,000 பேர்கள் வெளியேறிவிட்டார்கள். சர்க்கார் இந்த நிவாரணத்தை உடனடியாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கத் தவறினால் அங்குள்ள பாட்டாளிகளும், விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும் கிராமங்களை விட்டு வெளியேறத் தயாராயிருப்பார்கள் என்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மேலும் விவசாயம் செய்யப்பட்டிருந்த நிலங்கள் மண்மேடு மணல் மோடாகப் பழுதடைந்திருக்கின்றன. பயிர்கள் கதிர் சாவியாக இருக்கின்றன. கதிரில் ஒரு மணி உணவுகூட இல்லை. அவை அப்படி சாவியாக இருக்கின்றன. மூன்று, நான்கு நாட்கள் பட்டியானிக் இருந்தவன் பிறகு சாப்பிட்டால் அஜீரணத்தால் வாந்தியெடுப்பது போல நெடுநாட்களாகக் காய்ந்திருந்த பயிர்கள் மழைக்குப்பின் சாவியாகப் போயிருக்கின்றன. பாய்ந்த வாய்க்காலாலே வடிந்து விட்டது என்றதுபோல் ஏரியும் கால்வாயும் உடைந்து தண்ணீர் வெளியே போய்விட்டது. சர்க்கார் உடனடியாக ஏரிகளை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்.

(Sri P. S. Santhanam in the Chair.)

கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்தில் சாதாரணமாக ரஸ்தாக்களைப் பார்த் தாலும் பஸ் பேசுக முடியாது. போக்குவரத்து விஷயத்தில் ஜனங்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. பத்து அல்லது 12 வருஷங்களுக்கு முன்னால் அடித்த மழை மாதிரி, அப்போது அடித்த பேய் மழையினால் ஜாகீர் மலைப் பகுதியிலுள்ள ரஸ்தாக்களும் மற்ற நதிக்

[Sri M. Anandan]

[10th December 1959]

கரைகளும் உடைந்த மாதிரி இந்த ஆண்டிலும் அதே இடங்களில் உடைந்திருக்கின்றன. அரசாங்கம் தக்க வேலைகளைச் செய்து அங்குள்ள மக்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக்கொடுத்தால்தான் மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ முடியும் என்று அரசாங்கத்திற்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். மேலும் எங்கள் கள்ளக்குரிச்சி தொகுதியில் ஜாகீர் மலையடிவாரமாக ஆறுகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே ஏதாவது ஒரு பெரிய அணை கட்டினால் பேய் மழை அடித்தாலும் சேதம் இருக்காது. இதைப் பற்றி நான் பல தடவைகள் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த இடத்தில் ஐந்து அல்லது ஆறு ஆறுகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது மதிப்பிற்குரிய மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் கள்ளக்குரிச்சி தொகுதிக்கு வந்தபோது ராமராஜபுரம் கால்வாயை சீர்படுத்திக் கொடுக்கும்படி அங்கு இருந்த அதிகாரிகளுக்குக் கட்டளையிட்டார். அதிகாரிகள் உடனடியாகச் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லியும் இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்போது இவ்வளவு மழை அடித்தும் கால்வாயில் தண்ணீர் போகவில்லை. ராமராஜபுரம் கால்வாயில் தண்ணீர் போகாமல் தூர்ந்து விட்டது. உடனடியாகச் சீர் செய்யவும்.

எங்கள் தொகுதியில் ஹரிஜன மக்களும், விவசாயிகளும் ரொம்பவும் கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஏன் கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் அவர்களுடைய பயிர்களெல்லாம் பூச்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பூச்சி மருந்துக்காக க்யூ வரிசையில் நின்றாலும் கிடைப்பதில்லை. அப்படிக்கிடைத்தாலும் அந்த மருந்து பூச்சிகளைச் சரியாகக் கொல்லக்கூடியதாக இல்லை. பயிர்கள் பூச்சியினால் அழிந்துவிட்டாலும் இப்போது சர்க்கார் லோன் கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி என்றால் மத்தளத்திற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் இடி என்ற மாதிரி விவசாயிகள் இரண்டு பக்கங்களிலும் இடி படுகிறார்கள். கிராமத்தில் இருந்தால் பஞ்சத்தால் வாடுகிறார்கள், அங்கு அதிகாரிகளிடம் சென்றால் லஞ்சத்தால் வாடுகிறார்கள். ஆகையால் அரசாங்கம் லஞ்ச ஊழலை முக்காலும் ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழை விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து வரி கட்ட முடியவில்லை. வாங்கிய கடனுக்கும் வட்டி கொடுக்க முடியவில்லை; மருந்து வாங்க முடியவில்லை; உரம் வாங்க முடியவில்லை; இப்படித் திண்டாடுகிற இந்த நேரத்தில் அங்கு சென்றால் அவர்கள் லஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு தக்க பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கள்ளக்குரிச்சி வட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இந்த லஞ்ச ஊழலை ஒழித்து, அதோடு உடனடியாக உரம், புண்ணாக்கு, பூச்சி மருந்து இவைகளைக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10th December 1959] [Sri M. Anandan]

அதோடு கூட ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டும் வகையில் தரிசு, புறம்போக்கு நிலங்களை அடமானம் செய்ய வசதி செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இது உடனடியாக நடைபெறவில்லை. ஆமை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனித்து நிலங்களை வாங்கி ஹரிஜனங்களுக்கும், ஹரிஜனங்களல்லாத ஏழைகளுக்கும் கொடுத்து வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட எங்கள் தொகுதியில் விரியூர், ராமராஜபுரம், பழவனூர், வட்சிரலூர் என்ற ஊரைச் சுற்றிலும் 10 அல்லது 12 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. பாண்டாலம் வழியாக சங்கராபுரம் போலீஸ் ஸ்டேஷன் வரவேண்டும், பஸ் ஸ்டாண்ட்டிக்கு வரவேண்டும் என்றால் ரோடு இல்லை. மேற்படி இடத்திற்கு ரோடு போடவேண்டும். இதை யெல்லாம் செய்தால் இந்த கிராமங்களிலுள்ள விவசாய மக்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதியும் மற்ற வசதிகளும் கிடைக்கும். ஆகவே, இவைகள் விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையைப் பற்றி விவாதிக்கும் படியான இந்த சமயத்தில், இதுவரையில் கவர்னர் பெருமான் ஆற்றியுள்ள பல உரைகளிலிருந்தும் நாம் படிப்படியாக எல்லா விஷயங்களிலும் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை எதிரீ் கட்சியில் இருப்பவர்கள்கூட எடுத்துக் கூறியது குறித்து நான் மகிழ்ச்சி படைக்கிறேன். எனது நண்பர் திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி இதிலே இரண்டு விஷயங்கள் மிக முக்கியமான விஷயங்கள். இதுவரையில் யாரும் குறிப்பிடாத விஷயம் என்பது ஒரு மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம், சர்க்கார் எதற்காக இருக்கிறதோ அதற்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய விஷயங்கள்.

முதலாவது உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றம் நமது மக்களில் பெரும் பகுதியினரான விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயப்பதாக இருக்கலாம் என்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்கும் நிலையில், நான் ஒரு விவசாயி என்ற நிலையில் பேசுகிறேன். புள்ளிவிவரங்கள் கொடுத்துப் பேசிய நேரத்தில் கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் விவசாயப் பொருள்களின் விலை ஏற்றத்தினால் மக்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவு ஏறியிருக்கிறது என்றும், விவசாயப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். புள்ளிவிவரக் கணக்குக் கொடுத்துப் பேசும் போது 450 புள்ளியிலிருந்து 490 புள்ளிகளாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்களும் மற்றவர்களும் சாப்பிடக் கூடியவர்களுடைய நிலையைப்பற்றித்தான் சொன்னார்கள். பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும்படியான விவசாயிகளுடைய புள்ளிவிவரங்களை அவர்கள் கவனித்தார்களா என்று கேட்கிறேன். இதுவரையில் இந்தச் சட்டசபையில் யாரும் இதைப்பற்றி கவனிக்கவில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். 1939-ம் வருஷத்தில் இருக்கும்படியான விலை எண் 100

[Sri P. G. Karuthiruman] [10th December 1959]

என்று வைத்துக்கொண்டு, யுத்தத்திற்குப் பின்னர் இருக்கக்கூடிய விலைவாசிகளை வைத்துக் கணக்குப் பார்க்கவேண்டும். 1939-ம் வருஷத்தில் உற்பத்திக்கு ஆகின்ற செலவை வைத்துக்கொண்டு இப்போது எவ்வளவு புள்ளி அதிகமாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் கணக்கிட்டுப் பார்த்தார்களா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அப்போது ஒரு ஏக்கர் நஞ்சைக்கு “காஸ்ட் ஆப் கல்ட்டிவேஷன்” 50 ரூபாயாக இருந்தது. இப்போது அதே அளவுள்ள நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய நீங்கள் ஒரு ஆராய்ச்சிப் பண்ணை வைத்து, அதற்கு ஆகக்கூடிய சாகுபடிச் செலவை வைத்துப் பார்த்தால் அது இப்போது 300 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக்கொள்வீர்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அப்போது 50 ரூபாயாக இருந்தது இப்போது 300 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது என்றால் இப்போது இருந்த நிலையை 100 புள்ளிகள் என்று வைத்துக்கொண்டால் இப்போது 600 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதை நண்பர்கள் உணர்ந்தார்களா என்று கேட்கிறேன். அப்போது இருக்கும்படியான நிலையில் மூட்டை 5 ரூபாயாக விற்பது. அப்போது உற்பத்திக்கு ஆகக்கூடிய செலவு 50 ரூபாய். இப்போது 300 ரூபாய் உற்பத்திச் செலவு ஆகும் போது, அதைப் போல 6 பங்கு விற்பதும் விவசாயி செய்வது நியாயமா அல்லது அநியாயமா என்று இந்தச் சபையின் முன்பு சமர்ப்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன். எல்லாம் அதிகமாகப் போய் விட்டது என்று மட்டும் பேசிக்கொண்டு போனால் மட்டும் சரியாகப் போய் விடுமா? நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசியபோது இதனால் ஏழை மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். சொன்னபோது ஒரு அழகான பாய்ண்டாக இருக்கலாம். அப்போது—அந்தக் காலத்தில்—இருந்த கூலி நிலவரமே இப்போதும் இருந்து கொண்டிருந்தால், விலை அதிகமாகி விட்டது என்று சொன்னால் நியாயமாக இருக்கும். அப்போது 4 அணாவிற்கு கூலியாட்கள் ஊக்கத்துடன் உழைத்த நேரத்தில், இப்போது 1½ ரூபாய் கொடுத்தாலும் அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலையானது பாதிதான் இருக்கிறது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் இந்தத் தோழர்தான் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஒரு பக்கத்தில் இந்தத் தோழர் உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் வேண்டுமென்று கிளப்பி விட்டுவிட்டு, இன்னொரு பக்கத்தில் போஸ்டரில் 12 அணாவிற்கு அரிசி வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மாதிரி 1½ ரூபாய் கூலி கொடுத்து சாகுபடி செய்து படி அரிசி 12 அணாவிற்கு எந்தக் கடையில் விற்பார்கள் என்று கேட்கிறேன். உதாரணமாகவாவது ஒரு ஆராய்ச்சிப் பண்ணை நடத்தி, 1½ ரூபாய் வீதம் கூலி கொடுத்து, சாகுபடி செய்து, அங்கிருந்து கிடைத்த பொருளை 12 அணாவிற்கு இந்த இடத்தில் விற்கிறேன் என்று விற்றுக் காட்டினால் அது நிச்சயமாக வரவேற்கத் தகுந்த அம்சம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் இதுவரையில் எந்த இடத்திலும் செய்யவில்லை. விவசாயிகள் காலை முதல் மாலைவரையில் நிலத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும். சங்கம் அமைத்துக்

10th December 1959] [Sri P. G. Karuthiruman]

கொண்டால் சாதம் போட முடியாது. மேலே மழை பெய்து கொண்டிருக்கும்போது நிலத்தில் வேலை செய்தாக வேண்டும். விலைவாசி ஏறி விட்டது, விஷம் போல் ஏறி விட்டது, இதை உடனடியாகத் தடுக்க வேண்டும், நியாயமான விலை இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நியாயமான விலை என்றால் எந்த விலை? ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தால் இன்றைய தினம் பணக்காரர்களிடத்தில் இந்த பூமி சிக்குண்டு இருக்கிறது, அவர்கள் பணத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். 1939-ம் வருஷத்தில் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸிலும், பாங்கிலும் பார்த்தால் புரோ நோட்டாகத்தான் இருந்தது. அப்போது சில பேர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்திருக்கிறார்கள். சில பேர்கள் புரோ நோட்டிற்காக பூமியை விற்பிறுக்கிறார்கள். இப்போதுதான் சுபிட்சம் இருக்கிறது, குடியானவன் நல்ல நிலையில் இருக்கிறான் என்றால் இந்த விலைவாசி இருப்பதால்தான். உற்பத்தி பெருகிய காரணத்தினாலும் விலைவாசி ஏறி இருக்கிறது. திட்டத்தினால் உற்பத்தி ஓரளவு பெருகியிருக்கிறது, விலைவாசிகளும் இரண்டு பங்கு பெருகியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாக இருக்க வேண்டிய விலையில்தான் விற்கிறது. உற்பத்திக்கு ஆகக் கூடிய செலவை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் 15 ரூபாய்க்குக் கம்மியாக விற்குந் நிச்சயம் லாபம் கிடைக்காது. இதில் சந்தேகமே கிடையாது. ஆங்கிலத்தில் “பாரிடி” என்று சொல்வார்கள். 1939-ம் ஆண்டில் 100 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்கள் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். அப்போது குடியானவர்கள் அல்லல் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். உழவன் உணவு கொடுப்பவன் என்ற பெருமை இருந்ததே தவிர அப்போது 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருந்த விவசாயி நல்ல நிலையில் இல்லை. இப்போது அவர்களுடைய துரதிர்ஷ்டம் போய், பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத் தாண்டு காலமாகக் கஷ்டப் பட்டது கொஞ்சம் மாறி அவர்கள் இப்போது கொஞ்சம் சௌகரியமாக இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி 50 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை அல்லது 100 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தான் பொற்காலம் கிடைக்கிறது. பொற்காலம் கிடைக்கிறது என்றால் எமாற்றுவது என்பதல்ல. இப்போது இந்த நன்மையை அனுபவிப்பவர்கள் யார்? அனுபவிக்கும் நிலையில் இருப்பவர்கள் யார் என்றால் விவசாயத் தொழிலாளிதான். பணக்காரர்கள் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் இங்கு இருக்கும்படியான பணக்காரர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. இப்போது இருக்கும்படியான நிலையில் பார்த்தால் புள்ளி விவரம் ஏறி விட்டது என்றால் இருக்கலாம், இருக்கிறது; அதை மறுக்கவில்லை. உற்பத்திக்கு ஆகும் செலவு விஷயத்தில் விவசாயிகளுடைய நிலையைக் காப்பாற்றாத வரையில் நம் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக முடியாது என்று அதற்கேற்றவாறு, குடியானவர்களைக் காப்பாற்றும் வகையில் திட்டங்களைப் போடவேண்டும். இதற்கு கவர்னர் பெருமான் உரையில் ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு வழி வகை இருக்கிறது என்று இப்போது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வழி நிச்சயமாக இருக்கிறது என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.

[Sri P. G. Karuthiruman] [10th December 1959]

வடக்கு வளர்கிறது என்று சொல்லும் தோழர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய மாகாணமான உத்திரப் பிரதேசத்தில் 1,000 கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நமது மாகாணத்தில் 8,000-திலிருந்து இப்போது 10,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல. எதை வேண்டுமானாலும் பேசி விடலாம். சத்தம் போட்டுப் பேசினால் ஐயித்து விடலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரக் கட்டணம் கூடப் போய் விட்டது என்று கூச்சல் போடுகிறார்கள். உலகத்திலேயே விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுப்பது சென்னை மாகாணத்தில்தான் என்று நான் உறுதிப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

அந்த சமயத்தில், கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்; சேலத்திலும் அல்புரனியம் தொழிற்சாலை வர வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதனால் எல்லாம், விவசாய உர உற்பத்திப் பெருகும். நைட்டரஜன், யூரியா போன்ற உரங்கள் கிடைக்கும். அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதிகமாக உரத்தைப் பெருக்க வேண்டும். இதனால் தான் எல்லா விவசாயியும் குறையுமே தவிர, மற்றதால் அல்ல. உற்பத்தியைப் பெருக்காத வரையில் விவசாயி குறைவதற்கு நியாயம் இல்லை. இது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

கவர்னர் உரையில் நிலச் சீர்த்திருத்தம் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி பல அபிப்பிராயங்கள் இருக்கலாம். சர்க்கார் கொண்டு வருவார்கள். அதில் ஒன்றும் சந்தேகம் வேண்டாம். நிச்சயமாக வரும். பட்லே அவர்கள், 1946-ம் வருஷத்திலே, அரசியல் நிர்ணய சட்டசபை கூட இருந்த போது, இங்கிலாந்து தேசத்திற்குச் சென்றிருந்தார். ஆகஸ்ட் 9-ம் தேதி கூடுவதாக இருந்த அரசியல் நிர்ணய சட்டசபை, கூடுமா, கூடாதா என்று இருந்தது. அப்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள் “உலகமே புரண்டாலும், இடியே விழுந்தாலும், குறிப்பிட்ட தேதியில் கூடும்” என்று. அதே போல், நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம் நிச்சயமாக வந்தே தீரும், வந்தே தீரவேண்டும்; அது வருவதை எந்த சக்தியும் நிறுத்த முடியாது. நிச்சயமாக வரும். ஆகவே, எந்த முறையில் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று பார்க்க வேண்டும். வரவிருக்கும் முறையிலே, சென்னை ராஜ்யத்தில் மொத்தம் 1,80,000 ஏக்கர் சாகுபடியில் இருக்கின்றன. ஜனத் தொகையோ மூன்று கோடி இருக்கிறது. சிறு சிறு துண்டாகப் போட்டாலும், ஒருவருக்கு ஒரு ஏக்கர் கூட வராது, வருவது சந்தேகம். அதிகமான நிலம் கொஞ்சம்தான் இருக்கும். ஆகவே, விவசாயம் லாபகரமான தொழிலாக இருக்கமுடியாது. விவசாயத்தையே எல்லோரும் நம்ப வேண்டாம். வேறு தொழிலில் ஊக்கம் காட்ட வேண்டும். அதிகமாகக் கிடைக்கும் நிலத்தை விநியோகம் செய்வது முக்கியமான நோக்கம் அல்ல. அது தவறு. உணவு உற்பத்தி ஏற்படாது. விவசாயம்

10th December 1959]

[Sri P. G. Karuthiruman]

.....
 வையக முழுவதும் வறிஞ னோம்புமோர்
 செய்யெனக் காத்தினி தரசு செய்கிறான்

என்று தசரதன் நாட்டை எப்படி ஆள்கிறான் என்று கம்பன் கூறுகிறான். இதன் கருத்து, பொருளில்லாத ஒருவன் தனக்கு உள்ள சிறு கழணியை காப்பது போல், உலகம் முழுதையும் காத்தான் என்பது. அம்மாதிரி அரசாட்சி செய்தான். ஆகவே தான், அகல உழுவதை விட, ஆழ உழவேண்டும் என்கிறோம். அது தான் இண்டென்ஸிவ் கல்டிவேஷன். அதற்குத்தான் நிலச் சிர்த் திருத்தம். இந்தக் கண்ணோக்கோடு பார்த்தால், கவர்னர் உரை விவசாயிகள் பெருமைக்கும் எவ்வாறு பொருந்தும் என்பதைப் பாராட்டி, என் சிற்றூரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது, நமது கட்சிக் கொரடா அவர்கள் கவர்னர் உரை மீது பேசி, கோடையிடிபோல் முழக்கமாக முழங்கிப் பேசி விட்டார்கள். எல்லா விஷயங்கள் பற்றியும் பேசி ஆகிவிட்டது. ஜாஸ்தி விரிவாகப் பேச வேண்டியிருந்தது.

எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து விவசாயப் பொருள், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கூக்குரலாகச் சொல்லுகிறார்கள். முக்கியமான விஷயம் அதுதான். சர்க்காரில் எவ்வளவு தூரம் விவசாயிகளுக்கு எந்தெந்த வகையில் ஒத்தாசை செய்ய வேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் செய்து வருகிறார்கள்.

முக்கியமாக விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டுமானால் அவர்களுக்கு முக்கியமாக உரம் வேண்டியதாக இருக்கிறது இப்பொழுது சர்க்காரில் ரசாயன உரம் சப்ளை செய்கிறார்கள். அப்படி சப்ளை செய்வது விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதில்லை. கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே அநேகமாக ரசாயன உரங்களைப் போடுவதில்லை. திருச்சி ஜில்லாவில் சில இடங்களில்தான் போடுகிறார்கள். அங்கேயெல்லாம் அதிகமாகப் போட்டு உணவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு ரசாயன உரம் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும். அங்கே உரத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் அதை மார்க்கெட் விலைக்குக் கொடுக்காமல் ப்ளாக் மார்க்கெட் விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். வெளியிலுள்ளிருந்து கொண்டு வந்து அங்கே ப்ளாக் மார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள். சர்க்கார் சப்ளை செய்யக்கூடிய உரத்தை வாங்கி வந்து திருட்டுத்தனமாக திருச்சி ஜில்லாவில் சில இடங்களுக்குக் கொண்டு போய் வியாபாரிகள் ப்ளாக் மார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள். முப்பது ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டிய மூட்டையை அறுபது ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். இதைப் பற்றி சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில சமயங்களில் அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கும்போது அவர்களையும் ரசாயன உர மூட்டைகளையும் பிடித்து வந்து தாலுகா ஆபீசில் வைத்து விடுகிறார்கள். மூட்டைகளை 400 அல்லது 500 என்று பிடித்து வந்து மாதக்

[Sri G. Annamalai Muthuraja] [10th December 1959]

கணக்கில் ஆபீசில் வைத்து விடுகிறார்கள். அதனால் வியாபாரிகளுக்கும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கும் உரம் கிடைக்காமல் கடஷ்ப்படுகிறார்கள். அப்படி பிடிபடுகிற உரமும் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தப்படாமல் வீணாகக் கிடக்கிறது. ஆகவே வியாபாரிகள் மீது உடனுக்குடன் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து உரத்தை விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் சப்ளை செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி சப்ளை செய்யும்போது கண்ட்ரோல் விலைக்கு அந்த மூட்டைகளை சப்ளை செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நலமாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் திருச்சி கலெக்டருக்கு உத்தரவு கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காலா காலத்தில் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும். இதைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே கலெக்டரிடம் சொல்லியும் அவர் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே திருச்சியிலுள்ள கலெக்டருக்கு உடனேயே அந்த உர மூட்டைகளை விற்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் பூச்சி மருந்துகள் கிடைப்பதும் ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பூச்சி மருந்துகளை கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பாதி விலைக்குக் கொடுத்து வந்தார்கள். அதுவும் விவசாய இலாகா மூலமாகக் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது கொடுக்கும்போது அதிகப்படியாக விலை வைத்து கொடுப்பதோடு அந்தப் பாதி விலையையும் சர் சார்ஜாக வசூல் செய்து வருகிறார்கள். விவசாய இலாகா மூலமாக அதைக் கொடுக்கும்போது இப்படி அதிகப்படியான விலை வைத்துக் கொடுக்கக்கூடாது. அதிகப்படியாக பாதி விலையையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் அது விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு சாதாரண விலைக்குக் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நிவாரணக் கடைகளை அமைக்கும்போது கூடுமான வரையில் நகரங்களில்தான் அமைக்கப்படுகின்றன. கிராமங்களில் அமைப்பதாகவே இல்லை. திருச்சி ஜில்லா அந்தநல்லூரில் அநேகம் கூலி வேலை செய்யக்கூடிய ஆள்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தாமல் இருப்பதால் அங்குள்ள கூலியாட்கள் விலைக்கு உணவு தானியங்களை வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. கூலி வேலை செய்துவிட்டு வந்து அரிசி வாங்குவதாக இருந்தால் அவர்களால் முடியவில்லை. கிராமத்தில் அரிசி கிடைக்காமல் இருப்பதால் 15 அல்லது 20 மைல்கள் சென்று அரிசி வாங்கி வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் பலர் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட இடங்களில், கிராமங்களிலும் பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களிலும் நியாயவிலைக் கடைகளை அமைக்கும்படியாக சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வதோடு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

10th December 1959] [Sri G. Annamalai Muthuraja]

அடுத்தபடியாக உச்ச வரம்பு கட்டுவது சம்பந்தமாக பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. பெரிய மிராசதார்கள்தான் ஏராளமான நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னையிலிருந்துக்கொண்டு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். நஞ்சையாக இருந்தால் 30 ஏக்கரும் புஞ்சையாக இருந்தால் 100 ஏக்கரும் என்று வரம்பு கட்டப்போவதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்த முறையிலேயே பல பல கூட்டங்களிலும் பேசி வருகிறார்கள். சட்டசபையிலும் கூட இம்மாதிரியாக பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப்பற்றியே ரொம்பவும் விரிவாகவும் ஆதாரமாகவும் பேசிவருகிறார்கள். நில உச்ச வரம்பு கட்டும்போது அந்த நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் அந்த நிலங்களை எப்படி சம்பாதித்தார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு எவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டு அந்த நிலங்களை அவர்கள் சம்பாதித்தார்கள் என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஜமீந்தார்கள் மாதிரி அவர்களுக்கு நிலங்கள் கிடைக்கவில்லை. கஷ்டப்படாமல் இனாமாக அவர்களுக்கு அவைகள் வந்தது அல்ல. பெரிய மிராசதார்களுடன் சிறிய மிராசதார்களையும் சேர்த்து அம்மாதிரி செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அது நியாயமாக இருக்காது. ஆகவே நில உச்ச வரம்பு கட்டும் போது நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் வித்தியாசம் காட்ட வேண்டும். 100 ஏக்கருக்குக் குறைந்த நடுத்தர மிராசதார்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி ஒருவரும் பேசவில்லை. அதன் காரணம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. அவைகளைத்தவிர சிறிய நில சொந்தக்காரர்களைப்பற்றியும் பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களைப்பற்றியும்தான் பேசி இருக்கிறார்கள். நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் இடையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு வித நிலத்தைப்பற்றி ஒருவரும் பேசவில்லை. அதாவது அவைகளுக்கு இரவை நிலங்கள் என்று சொல்வது, கையேறு, மாட்டுவாரம் என்று சொல்லக்கூடிய மாதிரி இரவை நிலங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு வகை நிலம் இருக்கின்றன. அவைகளில் சாதாரணமாக எல்லா விதமான தானியங்களையும் பயிர் செய்யலாம். நஞ்சை நிலத்தை விட அந்த நிலங்களுக்கு மதிப்பு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக அவற்றிற்கு ஏற்றுப்போட்டு இறைத்து விவசாயம் செய்வார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலம் பெரும் அளவில் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் ஆற்றுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும், ஆற்றில் ஏற்றுப் போட்டு தண்ணீர் இறைத்து சாகுபடி செய்வது வழக்கம். அதனால் வருஷம் 365 நாளும் அந்த நிலங்களில் பயிர் செய்யலாம். உச்ச வரம்பு கட்டும்போது அந்த நிலங்களைப்பற்றி ஒருவரும் சொல்லவில்லை. அந்த நிலங்களை என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. ஆற்றில் தண்ணீர் இல்லாத காலங்களில் கிணறுகளை வெட்டி வெள்ளாமை செய்யலாம். அவைகளைப்பற்றி இதுவரையிலும் யாராவது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. உச்ச வரம்பு கட்டும்போது அவைகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[10th December 1959]

SRI C. N. ANNADURAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் இந்த சபையில் ஆற்றிய உரையின் மூலம் இந்த மாநிலத்திலுள்ள மக்களுக்குத் தெரிவித்தக் கருத்துக்களைப் பற்றி இரண்டு நாட்களாக நடைபெற்ற கருத்துரை வழங்குகையில் நான் இன்றைய தினம் கலந்துகொள்ளுகிறேன். நான் கலந்து கொள்வதையே ஒரு நிகழ்ச்சியாக ஏன் குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது என்றால் நேற்று, அதற்கு முன் தினம், அப்பொழுது இல்லாமல் இன்றைய தினம் பேசுவதைப்பற்றி இன்றைய தினம் பேசிய இரண்டு கனம் அங்கத்தினர்கள் இது சரிதானா என்ற முறையில் அவர்களுடைய ஐயப்பாட்டை எழுப்பினார்கள். அதுவும் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஜாடையாக அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னவுடன் “கவர்னர் அவர்கள்” உரை ஆற்றிய நேரத்தில் வராமல் இருந்தவர்கள், ஒன்று கடைசி வரையில் வராமலிருந்திருக்க வேண்டும் அல்லது முழுவதும் வந்திருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார். அதிலும் எனது நண்பரும், திருப்பூர் தொகுதி உறுப்பினருமான கனம் பழநிசாமி கொண்டர் அவர்கள், கவர்னர் உரையைப்பற்றி மட்டுமல்ல, அன்று மாலையில் நடந்த விருந்தைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் எல்லாம் கலந்து கொள்வது நாங்கள் மேற்கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கு உகந்தது அல்ல என்ற முறையில், நாங்கள் இந்த தடவையில் மட்டுமல்ல இதற்கு முன்பெல்லாமே கலந்து கொள்ளாமலிருந்திருக்கிறோம். நண்பர் அவர்கள் சொல்வதும் ஒரு முக்கியமான கருத்துதான். கவர்னர் பெருமான் இங்கே வருகிறார், உரை ஆற்றுகிறார், அப்பொழுது வராமல் உரை ஆற்றிய பிறகு ஏன் வந்து கருத்துரை சொல்லுகிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார். கவர்னர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் உரை ஆற்றுவதன் மூலம் இந்த மாநில மக்களுக்கு சில செய்திகளைச் சொல்லுகிறார். இந்த மாநில மக்கள், வெளியிலேயும் சரி, சட்டசபையிலேயும் சரி தங்களுக்கு சரி என்று தோன்றுகிற கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது நானும் என்னைச் சார்ந்த எங்கள் கழகத்தினரும் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறோம். கவர்னர் உரையின்போது கலந்து கொள்ளாதவர்கள் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்று தங்களுக்கு இருக்கிற எண்ணிக்கை பலத்தை வைத்துக்கொண்டு புதிய விதிகளை ஏற்படுத்தி விட்டால் அதனால் யாருக்கும் சங்கடம் இருக்காது. சில குறிப்பிட்ட அபிப்பிராயத்தை கருத்தில் கொண்டு ஓரிரு அங்கத்தினர்கள் அதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் கவர்னர் பெருமான் உரை ஆற்றிய விழாவில் கலந்துக் கொண்டவர்கள், மாலை விருந்திலே மிக்க விருப்போடு கலந்து கொண்டவர்கள் அந்த உரையின் மீது நடைபெருகிற விவாதத்தில் அனைவருமாவது பரிபூர்ணமான திருப்தியைத் தெரிவித்தார்களா என்றால், கவர்னர் பெருமான் உரையில் நல்ல கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன என்று முதலில் துவக்கிவிட்டு அந்த உரையில் இல்லாத கருத்துக்களைப் பற்றியும், நாட்டை ஆளுகின்றவர்கள் செய்த தவறுகளைப் பற்றியும், செய்யத் தவறிய கருத்துக்களைப் பற்றியும் தம் தமக்கு

10th December 1959] [Sri C. N. Annadurai]

என்ன தேவை என்பதைப் பற்றியும், எத்தனை முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றியும்தான் விரிவாகப் பேசினார்கள். ஆகவே விழாவில் கலந்து கொண்டவர்கள், விருந்துக்குச் சென்று உண்டவர்கள் கவர்னர் பெருமானின் உரையை பூர்ணமாக ஆதரித்துப் பேசத்தான் வேண்டும் என்பது இல்லாதது போலவே விழாவில் கலந்து கொள்ளாதவர்கள் இந்த உரையின் மீது கலந்து கொண்டு தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது என்பது ஜனநாயக முறையில் கிடையாது என்பதைப் பணிவன் புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் பெருமானின் பதவியை எப்படி அதிகமான சில அதிகாரங்களையும், பொறுப்புகளையும் அவர்களிடத்தில் ஒப்படைக்காமல் பெருந்தன்மையானதாக நாம் எப்படி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோமோ அப்படியே அவர்கள் உரையிலும் சில பெருந்தன்மையான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும், நாட்டுக்குப் பெரும் ஆபத்து வர இருக்கிற காலத்தில் எல்லாக் கட்சிகளும் நாட்டு நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு ஒற்றுமையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிற பெருந்தன்மையான கருத்து அதிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டு நன்மையில் அக்கறையுள்ள யாரும் அந்தப் பெருந்தன்மையான கருத்துக்கு இதயபூர்வமான ஒப்புதலை அளிக்காமல் இருக்க முடியாது. நாட்டுக்கு பெரிய ஆபத்து ஏற்படக்கூடும் என்ற கருத்துப்பட இருப்பதால் அப்படிப்பட்ட ஆபத்து எதுவும் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி ஏற்படக்கூடுமானால் அந்தச் சமயத்தில் கட்சியின் பாடுபாட்டை எல்லாம் மறந்து நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து எதிராளியைச் சமாளிக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பை நாட்டில் உள்ள எல்லாக் கட்சியினர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதில் எனக்குத் துளிக்கூட ஐயப்பாடு இல்லை. ஆனால் அப்படி ஒத்துழைக்க அழைக்கும்போது ஒரு கட்சியைக் குத்தலாகப் பேசுவதன்மூலம் ஒற்றுமையைக் குலைப்பதற்கு ஒரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வெகு பிரயாசை பட்டு அந்த முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் நான் ஒன்று சொல்வேன். ஆபத்துக் காலத்தில் எங்கே சில கட்சிகள் துரோகிகளாக மாறிவிடுவார்களோ என்று ஐயப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைவிட, யுத்தம் ஏற்படக்கூடும் என்ற சூழ்நிலையை வைத்துக்கொண்டு முதலாளிகள் ஏழைகளின் வயற்றில் அடிக்கப் போகிறார்கள் என்ற பயம் இல்லாமல் போகவில்லை. எப்படி எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் அவர்களுக்கு தேசத்துரோகியாகத் தோற்றுகிறார்களோ அப்படியே தேசபக்தி என்ற போர்வையினால் சுரண்டல் காரியத்தில் ஈடுபடப்போகிறவர்கள் அவர்களால் நாட்டுக்கு உண்டாகப் போகிற கேடுகள் எல்லாவற்றையும் என்னால் எடுத்துக் காட்டிவாதாட முடியும் ஆகவே இன்றைய தினம் கவர்னர் பெருமான் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைத்து நாட்டில் நல்லாட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற மனப்பான்மையை நாம் அனைவரும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன் புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri C. N. Annadurai]

[10th December 1959]

கவர்னர் உரையில் இந்த ஆட்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய முறைகளைப் பற்றியோ புதியதான கொள்கை விளக்கங்களைப் பற்றியோ ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. பொதுவாகவே நான் விவாதத்தைக் கவனித்துக்கொண்டு வந்ததில் இருந்து இந்த ஆட்சியாளருக்குத் தனியான நடைமுறைக் கொள்கை எதுவும் இல்லையென்பதை நான் உணர்கிறேன். அவர்களுக்கு ஏதாவது நல்ல கொள்கை என்று இருக்குமானால் நம்முடைய நாட்டுக்கு நல்லாட்சி அமையவேண்டும் என்கிற நினைப்பு ஒன்றுதான் என்பதை மதித்துப் பாராட்டுகிறேன். இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே இந்த ராஜ்ய அமைச்சர்கள் எடுத்துக்கொள்வது போல அதிக அக்கறை மற்றவர்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்களா என்பது உண்மையில் விவாதத்திற்குரியதாகும். அந்த முறையில் நல்ல அதுபவமும் அக்கறையும் இருக்கிற நம் மாநில அமைச்சர்களுக்கு போதுமான அதிகாரமும், சுதந்திரமும் இல்லாத காரணத்தினால்தான் பல பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியவில்லை என்று சொன்னால் அது பலருக்கு வேதனையாகத்தான் இருக்கச் செய்யும். ஆனால் போதுமான அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினால்தான் நமக்குப் பல குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. ஏனென்றால் என்னுடைய மாநில அமைச்சர்கள் திறமைக் குறைவானவர்கள் என்று சொல்லிவிட்டு இவர்களிடத்திலே மத்திய சர்க்கார் அதிகமான அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வாதிடுவது தத்துவ முறைக்குப் பொருந்தாது. ஆகவேதான் நான் நம்முடைய மாநில அமைச்சர்களது அதுபவத்தையும், திறமையையும் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. இவர்கள் மிகுந்த திறமைசாலிகள். ஆனால் இவர்களிடத்தில் உண்மையாகவே போதுமான அதிகாரம் தரப்படவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. நான் இங்கே பேசுவதற்கு முன்னால்தான் சில குறிப்புகளை எழுதினேன். உச்ச வரம்புச் சட்டம் ஏன் இன்னமும் கொண்டுவந்து இயற்றப்படவில்லை என்றால் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் அதைப்பற்றி கலந்து ஆலோசனை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் தென் மண்டலத்தில் இருப்பதனால் நமக்கும் பெரும் பாதகம் ஏற்படுகின்றது, ஆகவே நாம் தனி மண்டலமாக ஆகவேண்டுமென்று நமக்கெல்லாம் அறிவு விளக்கம் ஆற்றின பிறகு ஏன் அந்த முறை இன்னும் ஏற்படவில்லை என்று கேட்டால் மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறோம், அவர்கள் இன்னும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்ற பதில் தரப்படுகிறது.

ஸ்டேட் ட்ரேடிங் என்ற தான் வியாபாரத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்வார்களேயானால் இந்த பஞ்ச நிலைமை நீங்கிவிடுமென்று அமைச்சர்கள் நமக்கு அறிவுறுத்தினார்கள். ஏன் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை? என்று கேட்டால் மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகியிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் ரசாயன உரங்கள் தேவை என்று அனைவரும் அமைச்சர்களுக்கு அறிவுறுத்தி வருகிறார்கள். அது ஏன் கிடைக்கவில்லை என்றால் மத்திய அரசாங்கம் கொடுப்பது போதுமானதாகயில்லை, கூடுதல் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். என்று

10th December 1959] [Sri C. N. Annadurai]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். சாதாரண புரி, மிளகாய் இவைகளுக்கு ஏன் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு விட்டது என்று கேட்டால் அமைச்சர்கள், இது வெளியே ஏற்றி அனுப்பப்படுகிறது. அதனால் விலை ஏறி விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஏற்றுமதி செய்வதை தடுப்பதுதானே என்று கேட்டால் சொல்கிறார்கள், அதுபற்றி மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வலியுறுத்தப் பட்டிருக்கிறது, என்று. நெய்வேலியில் எப்பொழுது நல்ல நிலைமை ஏற்படும் என்று கேட்டால் அதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். சேலத்தில் உள்ள இரும்புக்கனியை தோண்டி எடுத்து நல்ல தொழில்களை எப்பொழுது நடத்தப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டால் மத்திய அரசாங்கம் அதைப் பற்றி தீவிரமாக ஆலோசித்து வருகிறது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அது எடுக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி அளிக்கிறார்கள். சேலத்தில் ஒரு அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதா என்று கேட்டால் மத்திய அரசாங்கத்தின், அவர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நிபுணர்களிடம் கருத்துரை கேட்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். சர்க்கரை ஆலைகளை ஏன் அதிகம் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்டால் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் அதற்காக அனுமதி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், அனுமதி கிடைத்ததும் ஆரம்பிப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். நமது மாகாணத்திலிருக்கிற மண் வளத்தை ஆராய்ச்சி செய்வது, கனிப்பொருள்களை தோண்டி எடுப்பது, அல்லது பூமிக்கு அடியிலிருக்கும் எண்ணைக் கிணறுகளை தோண்டுவது ஆகியவை பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் அதற்காக ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறார்கள் அது வேலை செய்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். காகித ஆலையை ஆரம்பித்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்டால் மத்திய அரசாங்கம் அதைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சினிமாத் தொழிலை, கனம் அங்கத்தினர் எழுமலை அவர்கள் அதிகிலிருக்கிற சுவையையும் அதிலுள்ள லாபத்தையும் சரித்துச் சொன்னார்கள், அதை சர்க்கார் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று. அதற்காக ரா பிலிம் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஆரம்பிப்பீர்களா என்று கேட்டதற்கு உதகமண்டலத்தில் அப்படி ஒன்று ஆரம்பிக்க மத்திய அரசாங்கம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், ஆலைகள் அதிகப்படுத்துவதற்காக முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா என்று கேட்டால் அதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குள்ள ரிபேட்டை ஏன் குறைத்தீர்கள் அதிகமாக கொடுக்கக் கூடாதா என்று கேட்டால் நம் மாநில தொழிலை அமைச்சர் அவர்கள், எனது இதயம் பூராவும் கைத்தறி நெசவாளர்களிடம்தான் இருக்கிறது, ஆனால் இதற்கான பணம் டெல்லியில் இருக்கிறது, கேட்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். சிங்களத் தீவில் இருக்கும் நமது தோழர்கள் சீர்குலைவாக நடத்தப்பட்டு திரும்பி வருகிறார்களே அவர்களுக்காக என்ன செய்கிறீர்கள்? செய்ய வேண்டிய வேலைகள் பல இருக்க, ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போது அவர் சொல்வதைக் கேட்காது அவசியமில்லாத காரியங்களை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், பைலை பார்க்கிறார்கள். . . .

[10th December 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் எதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று தெரியாமல் எப்படி ஊகித்துச் சொல்கிறார்களோ அதே போல் மற்றவைகளையும் ஊகித்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI : அவர்கள், சர்க்கார் பைல்கள் எங்கள் கண்களுக்கு படாது என்று நினைத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அது என் கண்களுக்கு பட்டு விட்டது. இங்கு நடக்கும் காரியங்களைப் பார்த்தால், இவர்கள் இந்த நாட்டில் செய்கிற ஆட்சி போலி ராஜ்யமே தவிர அது உண்மையில் ஷேமநல சர்க்கார் அல்ல என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : On a point of order சர்க்கார் நடக்கும் முறை, ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கு என சில விஷயங்களும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கென சில விஷயங்களும் ஒதுக்கப் பட்டு அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு சட்ட திட்டத்தின் கீழ் நடக்கிறது. அப்படியிருக்க அதற்கு உட்பட்டு நடக்கிறோம் என்று பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டு, அதைத் தெரிந்து கொண்டு இந்த சபையில் வந்திருந்து இப்படியெல்லாம் பேசுவது எந்தளவிற்கு சட்டப்படி ஒழுங்கானது என்பதை சபாநாயகர் அவர்களிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இதில் ஒழுங்குப் பிரச்சனை ஒன்றுமில்லை. அமைச்சர் பதில் சொல்லும்போது கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதற்கு பதில் சொல்வார்.

SRI C. N. ANNADURAI : நான் இப்பொழுது குறிப்பிட்ட துறைகளை எல்லாம் நம்முடைய மாநில சர்க்கார் ஏற்றெடுத்து நடத்துவதற்கு திறமையில்கூட என்று குறிப்பிடவில்லை. நமது மாநில சர்க்கார் நடத்துகிற ராஜ்யம் ஒரு போலீஸ் ராஜ்யமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்கு பொருத்தமாக இருக்கின்ற வகையில் நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் உணவுத் துறையையும், போலீஸ் துறையையும் ஒரு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஊரில் எல்லாம் உணவு விலை அதிகமாகிவிட்டது என்று எல்லோரிடத்திலும் கூறிக் கொண்டிருக்கின்ற மக்களை ஏன் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் போய் சொல்லியிருக்கக் கூடாது என்று நான் அடிக்கடி எண்ணுவதுண்டு, அவர்கள் கையில்லாதான் போலீஸ் துறையும் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால்தான் போய் சொல்லவில்லையோ என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே உணவும் போலீஸும் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களிடத்தில் இருப்பதை மாற்றி உணவுத்துறையை மட்டும் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களிடத்தில் ஒப்படைத்துவிட்டு, போலீஸ் துறையை உங்களிடத்தில் விரலையும் கையையும் காலையும் ஒடிக்கக்கூடிய திறமையான ஆட்கள் இருக்கின்றார்கள்—அவர்களிடத்தில் இந்தத் துறையை ஒப்படைத்தால் போலீஸ் இலாகா மிகவும் சுறுசுறுப்புடன் நடந்து கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சமீபத்தில் போலீஸ் துற்றாண்டு விழா நடந்ததின் பின்னாலாவது போலீஸ்காரர்கள் “உங்கள் நண்பன்” என்று ஏற்றுக்கொண்டிருப்பீர்கள் என்று

10th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

நம்பினேன். ஆனால் இப்போதும் பழைய மனப்பான்மையிலேயே இருக்கின்ற திரு. அண்ணாதுரை அவர்களைப் பார்த்து நான் பரிதாபப்படுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : எனக்கும் போலீசுக்கும் முன் காலத்திலிருந்தே நட்பு உண்டு. மக்களுடைய கருத்து என்ன என்பதைத்தான் நான் இப்போது குறிப்பிடுகிறேன். இந்த நிலையில் இங்கு நடந்து கொண்டிருப்பது போலீஸ் ஆட்சியாகத்தான் இருக்கின்றது என்பதை இங்கு போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் கூட சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த ராஜ்யம் க்ஷேம நல சர்க்கார் என்ற முறையில் ஆட்சியை நடத்துவதற்கு லட்சியம் என்னவாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் . . .

. . . A Welfare State is not the product of a paper Constitution. There can be no welfare without economic welfare. Now one of the most unfortunate features of the present Indian Constitution is that the position during last few years in respect of even the basic necessities has been worse than at any time during the period of the war. So far, therefore, from an improvement in the economic wellbeing after the transfer of power there has been a distinct deterioration.

என்பது க்ஷேமநல சர்க்கார் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது, நாம் சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பிறகு நாம் சுதந்திரம் வாங்குவதற்கு முன்னால் இருந்ததைவிட இப்போது நல்ல நிலையில் வாழுகிறோம் என்பதை தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் எழுமலை அவர்கள் “நாங்கள் சுதந்திரம் வாங்கினதினால் தானே, உங்களுக்கு எல்லாம் இங்கு உள்ளே நுழைய முடிந்தது” என்று பெரிய மனது வைத்து எங்களுக்கு வழி செய்து தந்திருப்பது போல் கூறினர், அதற்காக நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். இருந்தாலும் அதற்குப் பிறகு அனைவரும் கூடி அரிசி கிடைக்கவில்லை, கிடைக்கிற அரிசியும் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது, என்று இங்கேயுள்ள ஒவ்வொருவரும் அழுது கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில்கூட, இதையெல்லாம் போக்குவதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அது மட்டுமல்ல, இந்த நிலையை போக்குவதற்காக எல்லாக் கட்சிகளையும் அழைத்து இதைப்பற்றி ஆலோசிக்கப்படவில்லை. முக்கியமாக சொல்லப் போனால் எந்த விஷயத்திலும் இந்த சர்க்கார் திட்டவட்டமான கொள்கையை இதுவரை அனுசரிக்கவில்லை. சர்க்காரின் இந்த நிலைக்கு காரணமே எல்லா விஷயத்திலும் திட்டவட்டமான கொள்கையை நிர்ணயிக்காததுதான். அதுமட்டுமல்ல அமைச்சரவையில் இருக்கின்ற அமைச்சர்களுக்குடைய திட்டவட்டமான அபிப்பிராயம் கிடையாது. பல்வேறு மனப்பான்மை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் மடாலயங்களிலுள்ள சொத்துக்களை எடுத்து பறிமுதல் செய்து மக்களுக்கு பங்கிட்டு கொடுக்கவேண்டும் என்று பகுத்தறிவு பேசுகின்ற மனப்பான்மை ஒரு பக்கம் இருக்கிறது, இன்னொரு பக்கத்தில் ஆலயங்களின் பக்கத்தில் போய் கை வைத்தால் அஷ்டமத்தில் சனி பிடித்துவிடும்

[Sri C. N. Annadurai]

[10th December 1959]

என்ற தாழ்வான கருத்தைக் கொண்டவர்கள் ஒரு பக்கம், விலை வாசிகள் எல்லாம் சூறைய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற வெகுஜனக்குரலை மதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இருப்பவர்கள் ஒரு பக்கம், ஊருக்குள்ளேயே நுழையக் கூடாது என்ற பழங்கால எண்ணத்துடன் இருப்பவர்கள் ஒரு பக்கம், இத்தனை மாறுபட்ட கருத்துள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள் ஒரே அமைச்சரவையில். எங்கள் பக்கத்தில் வேண்டுமென்றால் எவ்வளவோ வேறுபாடுகள் இருக்கலாம், ஏனென்றால் நாங்கள் நாலைந்து கட்சிகளாக இங்கே இருக்கிறோம். எங்களிடையே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி யாரும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆனால் ஒரே கட்சியிலிருக்கின்றவர்களிடத்தில் முரண்பட்ட கருத்து இருப்பதை பார்க்கின்ற நேரத்தில் இந்த ஆட்சியாளர்களுக்கும் ஒரே விதமான கருத்து இருக்காது என்பதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இவர்களுக்குள்ளேயே எந்த விஷயத்திலும் ஒருமித்த கருத்தே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்பதை நான் நிச்சயமாக கருதுகிறேன். ஆகையினால்தான் நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும் என்பதைப்பற்றி இப்போது பேசிய கனம் காங்கிரஸ் கட்சி கொரடா அவர்கள், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டியது அவசியந்தானா என்பதைப்பற்றி இனிமேலும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டியதுதான் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கட்சிக்கு கட்டுப்பட்டிருக்கும் இவர்கள் இவ்விதம் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், காங்கிரஸ் கட்சி விடுத்த தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் . . .

‘On the land, all intermediaries must be progressively removed so that the land is owned by the cultivator himself. The principle of ceilings on land has been accepted and should be progressively introduced so as to bring about a better distribution of land.’

Better production அல்ல better distribution.

அந்தக் காலத்திலேயே நீங்கள் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் ‘பெட்டர் ப்ரொடக்ஷன்’ என்ற வார்த்தைகளைப் போடவில்லை. ‘பெட்டர் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன்’ என்ற வார்த்தைகளைத்தான் போட்டிருக்கிறீர்கள். ‘நிலங்களை ஒரே இடத்தில் குவித்து வைக்காமல் பரவலாக பல பேர்களிடத்தில் பங்கிட்டுத் தருவோம்’ என்று தேர்தலின் போது குறிப்பிட்டு ஒட்டு வாங்கித் தான் சட்டசபைக்குள்ளே நீங்கள் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். இப்போது ‘உற்பத்தி பெருக வேண்டுமே’ என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு வந்திருக்கிறது. இப்போது இருக்கும் முறையை மாற்றினால் உற்பத்தி இன்னும் கெட்டுவிடும் என்பது போல, நிலத்தைப் பிரிப்பதால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு விடும் என்பது போல, நீங்கள் இப்போது பேசுகிறீர்கள். உற்பத்திப் பெருக்கிற்கும் நிலச் சீர்த்திருத்தத்திற்கும் சம்பந்தம் ஏற்படுத்தியதே கனம் நிதி அமைச்சரின் சாமர்த்தியத்தால் ஏற்பட்ட கொள்கைதான் என்று நான் நம்புகிறேன். இரண்டும் இரண்டு துறைகளாகவும், இரண்டுமே ஏககாலத்தில் இருக்கக்கூடிய வெவ்வேறு துறைகளாகவும் இருக்கும்படி செய்யமுடியும். நிலத்தைப் பிரிப்பதால்

10th December 1959] [Sri C. N. Annadurai]

உற்பத்திப் பெருக்கம் பாதிக்கப்பட்டு விடும் என்று இவர்கள் சொல்வதையும், உற்பத்திப் பெருக்கம் வேண்டுமானால் நிலத்தில் கை வைக்கக்கூடாது என்ற சுதந்திரக் கட்சியின் கொள்கையையும் பார்க்கும்போது, ஒருவர் 'தியரெடிகலாகவும்' மற்றொருவர் 'ப்ராக் டிகலாகவும்'. இருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. ஒருவர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். வேறு சிலர் அவ்வாறு நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்சிக்காரரிடம் கனம் நிதி அமைச்சருக்கு நெடுங்காலமாக இருந்த பாசத்தை நினைக்கும்போது எனக்கு ஒரு சந்தேகம் கூடத் தோன்றுகிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் யாரைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் என்று எனக்குத் தெரிகிறது. எனக்கும் கூட ஒரு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. கனம் அங்கத்தினர் யாரைப்பற்றிப் பேசுகிறாரோ அவரே 'எனக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், இந்த நாட்டின் பிரிவினை விஷயத்தைத் தவிர, கொள்கை வேறுபாடே இல்லை' என்று சொன்னார்; அவர் உண்மையைத் தான் சொல்வது வழக்கம். அவர் அவ்வாறு சொன்ன பிற்பாடு, நிலச் சீர்த்திருத்தம் வேண்டும் என்று சட்டசபையில் பேசும் கனம் அங்கத்தினர் அங்கே அவரிடம் வேறுவிதமாகப் பேசியிருக்கிறாரோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்பட்டது.

SRI C. N. ANNADURAI : கனம் நிதி அமைச்சரின் சந்தேகத்தைப் போக்க வேண்டியது என் கடமை. நான் அங்கே அப்படிப் பேசவில்லை. 'சுதந்திரக் கட்சிக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், நாடு பிரிவினை விஷயத்தைத் தவிர, வேறு எதிலும் கொள்கை வேறுபாடே இல்லை' என்று பேசிய அவர் மறுநாள் திருச்சிணைப்பள்ளியில் 'காங்கிரசும் இதர கட்சிகளும் ஒன்றாகப் போய்விடும், கடைசியில் நான் மட்டும்தான் தனியாக இருப்பேன்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, 'கொள்கையில், நாடு பிரிவினை தவிர, சுதந்திரக் கட்சிக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் வேறுபாடு இல்லை' என்று அவர் பேசியிருப்பது அவருடைய அரசியல் தத்துவத்திற்கு உகந்த பேச்சாக இருக்குமே தவிர அதில் வேறொன்றும் இல்லை. ரகசியப் பேச்சு எதுவும் நடந்திருக்குமானால், கனம் நிதி அமைச்சருக்கும் அவருக்கும் இடையே ரகசியப் பேச்சு நடந்திருக்கக்கூடுமே தவிர எனக்கும் அவருக்குமிடையே ரகசியப் பேச்சு நடந்திருக்க முடியாது. ஆகவே கனம் அமைச்சருக்கு அப்படிப்பட்ட சந்தேகமும் இருக்க வேண்டியதில்லை.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு, நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு, சட்டம் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியத்தை மறுக்கும் வகையில் சில வேடிக்கையான காரணங்களும் யத்தை மறுக்கும் வகையில் சில வேடிக்கையான காரணங்களும் இங்கே வலியுறுத்தப்பட்டன. "நிலத்தைப் பிரிக்கத் தானே சட்டம்? அதற்குச் சட்டம் எதற்கு? சட்டம் வராதபோதே மக்கள் நிலத்தைப் பிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்று பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். ஸ்ரீ அண்ணாமலை டபுத்து ராஜா அவர்களுடைய தொகுதியின் பெயர் எனக்கு இப்போது

[Sri C. N. Annadurai] [10th December 1959]

ஞாபகம் இல்லை. அவர் வாதாடியது எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அவர் கூறிய வார்த்தைகள் அவருடைய உள்ளத்திலிருந்து வந்த வார்த்தைகள். “யாருடைய நிலத்தை யார் பிரிக்கச் சொல்வது? கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்திருந்தால் தானே இது தெரியும்?” என்று அவர் சொன்னார். யாருக்கும் அப்படிச் சொல்லத்தான் தோன்றும். ஆனால் வேறு சிலர் “எங்களிடம் எங்கே நிலம் இருக்கிறது. இருக்கிற நிலம் எங்கள் வயிற்றுப் பாட்டுக்கே போதாது” என்று கூறினார்கள். அவ்வாறு கூறியவர்கள் கம்பனிலிருந்து காளமேகம் வரை அழைத்து ‘கழனியைக் கொடுத்துவிடு. அதற்குப் பிறகு நாங்கள் செய்ய வேண்டிய பூஜைகளைச் செய்கிறோம்’ என்று சொன்னார்கள். நாம் விவசாய வருமான வரி போட்டிருக்கிறோம். வாழ்க்கைச் செலவிற்கு ஆனது போக அதற்கு மேல் இருக்கக்கூடிய விவசாய வருமானத்திற்கு வரி விதிக்கப்படும் வகையில் தான் நிலக்காரர்களுக்கு விவசாய வருமான வரி போட்டிருக்கிறோம். அந்த வரி கறவைப் பசுவாக இருக்கிறதே தவிர மலட்டு மாடாக இல்லை. அந்த வரியின் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு கொஞ்சம் வருவாய் கிடைத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது. எனவே மாநிலத்தில் நிலம் இருக்கத் தான் செய்கிறது. அதைப் பிரித்துக் கொடுப்பதானால் அதை நில மில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கலாமா அல்லது அதை கூட்டுப் பண்ணையாக வைத்து நடத்தலாமா என்று விவாதங்கள் நடக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தத்துவ விவாதங்கள் நடக்கும்போது பல கட்சிகள் கூடிப் பேச வேண்டும். அப்படி பல கட்சிகள் கூடிப் பேசும்போது புள்ளி விவரங்களைக் காட்டி என்னென்ன செய்யலாம் என்று கேட்காமல், “இன்னின்ன தத்துவங்களின்படி காரியங்கள் செய்ய எண்ணுகிறோம். இந்தத் தத்துவங்கள் குறித்து உங்கள் கருத்து என்ன” என்று கேட்க வேண்டும். சர்வ கட்சிக் கூட்டங்கள் அந்த முறையில் நடக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை இந்த சமயத்தில் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணை விஷயத்திலேகூட ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற அந்த முக்கியமானவர்களுக்குள்ளேயே ஒருமித்த கருத்து இருப்பதாக என்னால் உணர்ந்து பார்க்க முடியவில்லை. அதைப்பற்றி நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கே ஐயப்பாடு இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். கூட்டுறவுப் பண்ணை சரிவர நடைபெறவில்லை என்றும், ஐந்து அல்லது ஆறு ஆண்டு காலத்தில் பல பண்ணைகள் போய்விட்டது என்றும், இப்போது ஓரிரு பண்ணைகள்தான் உயிர் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும் இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு முறை பேசியிருக்கிறார்கள். இப்போது பொது மக்கள் என்ன எண்ணிப் பார்ப்பார்கள் என்று நாம் ஒருமுகமாக, நாம் சார்ந்திருக்கிற கட்சிகளை மறந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நாம் மக்களுக்குச் சொல்லுகிறோம் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று. நாம் மக்களுக்குச் சொல்லி வந்திருக்கிறோம் நிலத்தைப் பிரிக்கப் போகிறோம் என்று. மறுபடியும் நாமே நிலத்தைப் பிரிப்பதில் சங்கடம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறோம். பிறகு நிலத்தைப் பிரிப்பதில் கூட சங்கடம் இல்லை, அப்படிப் பிரித்தவுடன் யாருக்குக் கொடுப்பது என்பதில் தான் சந்தேகம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறோம். அதிகப் படியாக உள்ள நிலங்களை கூட்டுப் பண்ணைக்குக் கொடுக்கலாமே என்று ஒரு இடத்தில் சொல்லுகிறோம். வேறொரு இடத்தில்

10th December 1959]

[Sri C. N. Annadurai]

கூட்டுறவுத் துறை சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்ற ஐயப்பாட்டை நாமே கிளப்புகிறோம். வியாபாரிகள் கொடுமை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறோம். விவசாயிகள் நெல்லைப் பதுக்கி விட்டார்கள் என்று நாமே சொல்லுகிறோம். உற்பத்தி போதுமான அளவு பெருகவில்லை என்றும் நாமே சொல்லுகிறோம். உற்பத்தி பெருகி விட்டது என்றும் நாமே சொல்லுகிறோம். இப்படி நீங்கள் கொள்கையில் தெளிவில்லாமல் எடுத்துச் சொல்லுகிற கருத்துக்கள் பொது மக்களுடைய மனதில் எந்த விதமான குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும் என்று எண்ணிப் பார்த்தால், திட்ட வட்டமான கொள்கை இல்லாத காரணத்தினால், சமயத்திற்குத் தகுந்தபடி பதிலளித்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பது தெரியும். இந்த மாமன்றத்தில் இதற்கு முன்னால் நடைகபற்ற உணவு விவாதங்களில் வியாபாரிகளைப்பற்றி வெகு பலமாகக் கண்டிக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறது. உணவு அமைச்சர் முதல் வேறு அங்கத்தினர் ஈராக அத்தனை பேர்களும் வியாபாரிகள் பொருள்களைப் பதுக்கி வைத்து கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் நோக்கம் கொண்டிருக்கிறார்கள், இந்த வியாபாரிகளை நம்பியிருக்கும் வரையில் காரியம் உருப்படாது, ஆகையால் நாங்களே நெல்லை கொள் முதல் செய்யப் போகிறோம் என்று இதே மாமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நேரத்தில் வியாபாரிகளைப் பற்றிய கவனமே ஏற்பட்டால் இளைவரும் வேறு விதத்தில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து திட்ட வட்டமாகக் கூறவேண்டும். வியாபாரிகளைப் பற்றி நீங்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்த கருத்து அப்படியே இருக்கிறதா அல்லது வேறு விதமாக மாறியிருக்கிறதா? அதே போல “ஸ்டேட்டி ரேடிங்”—அதாவது தானிய வியாபாரத்தை சர்க்காரே மேற்கொள்ளுவது—என்ற கொள்கை அப்படியே இருக்கிறதா அல்லது அதை மாற்றிக்கொள்ளப் போகிறீர்களா? இந்திய சர்க்காருடைய துணையில் வாழுகிற சர்க்கார் என்ற முறையில், இந்திய சர்க்கார் உணவு அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதனால் அதாவது உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுமானால் வெளி நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்படும் என்ற கொள்கை இருக்கிறதா அல்லது கைவிடப்பட்டு விட்டதா? இதற்கெல்லாம் விளக்கம் தெரிந்தால் அல்லவா நாங்கள் யோசனைகளைச் சொல்ல முடியும்? இதற்கு விளக்கம் ஏதும் தராத நிலையில் “உங்களுக்குத் தோன்றிய யோசனைகளைச் சொல்லுங்கள், உங்களுக்குத் தோன்றிய யோசனைகளைச் சொல்லுங்கள்” என்று எதிர்க் கட்சியிலுள்ள எங்களைக் கேட்டால் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? இப்படி விளக்கம் தராத நிலையில் கூட, “லெனி” வையுங்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் சாவதானமாக “அது நல்லதுதான், ஆனாலும் இதில் இருக்கக்கூடிய சங்கடங்கள் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று” என்று அவருடைய கஷ்டங்களைச் சொல்வார்கள். கடைசியில் எதிர்க் கட்சிகள் யோசனை சொல்லவில்லை, சொன்ன யோசனைகள் சரியில்லை என்று கூறி அவர்களுடைய மேதா விலாசத்தில் நம்பிக்கைவைத்து இப்படி பொழுது போக்காகப் பேசிக்கொண்டிருந்தால் பிரச்சனைகள் காத்துக்கொண்டு இருக்காது. நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? அவைகளை தயவுசெய்து சொல்லுங்கள். நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்பதை

[Sri C. N. Annadurai]

[10th December 1959]

எடுத்துச் சொன்னால், செய்ய இருக்கிற காரியம் சரிதானா அல்லவா என்பதை எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நீங்கள் நாட்டு மக்களுக்குப் பதிலளிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் நாட்டு மக்களுக்குச் சோறு போடக் கடமைப் பட்டிருக்கிறீர்கள். பல அங்கத்தினர்கள்—எங்கள் தரப்பு அங்கத்தினர்கள்—இந்த உரையிலே உப்பு இல்லை, சப்பு இல்லை, காரம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இதிலே உப்பு இல்லாதது மட்டுமல்ல, காரமில்லாதது மட்டுமல்ல, சாரம் இல்லாதது மட்டுமல்ல, வெறும் சோறு கூட இல்லை. இன்று சோறுகூட இல்லை என்று கவர்னர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கு மட்டுமல்ல, சில திங்களுக்கு முன்னால் நடந்த கவர்னர்கள் மாநாட்டில், நம் மாநில கவர்னர் உட்பட எல்லா கவர்னர்களும் கூடி நம் நாட்டில் இரண்டு வித ஆபத்துக்கள் இருக்கின்றன என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஒன்று எல்லைப் பிரச்சனை, மற்றொன்று வயிற்றுப் பிரச்சனை. இந்த இரண்டு பிரச்சனைகளும் சீரான, சரியான முறையில் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இப்படி அனைவருக்கும் இருக்கிற இந்தப் பிரச்சனைக்கு என்ன பரிகாரம் என்று கவனிக்கும்போது, இதற்குப் பரிகாரம் “உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள், உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள்” என்று மட்டும் சொல்வதில் என்ன பிரயோசனம் இருக்கிறது?

நான் சர்க்காரின் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காக, கசாப் பூக் கடை வையுங்கள், கோழிப் பண்ணை வையுங்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில், நிதியமைச்சர் சாமர்த்தியமாக, “ஐயையோ, கோழி முட்டையிடுமா, பத்து வருடம் காத்துக் கொண்டு இருக்கலாம்” என்று அழகாகச் சொன்னார்கள். அதே விதத்தில், உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள், பெருக்குங்கள் என்று நீங்கள் சொல்லும் நேரத்தில், “வாருங்கள், அனைவரும் வாய்க்கால் வெட்டுவோம், அனைவரும் உழுவோம், நாற்று நடுவோம்—தெரியா விட்டால், காங்கிரஸ் கட்சி கொரடா மறந்து விட்டிருக்க மாட்டார்கள் சிறு வயதில் செய்த உழவை; இதோ பார் காட்டுகிறேன் என்று சொல்வார்கள், அதுகூட நமக்குத் தெரியாது—இப்படித் தான், அப்படித்தான் உழுது, வளர்ந்து அறுவடையாகி அதற்குப் பிறகு சாப்பாடு என்று சொல்கிறார்களா? அல்லது, சில மாய மந்திரங்கள் சொல்வது போல் உணவு உற்பத்தி ஆகும் வரை எல்லா மக்களும் மயங்கிக் கடக்கக் கடவது, அடுத்த தேர்தலின்போது எழுந்து வரக்கடவது என்று சாபம் கொடுக்கலாம். (சிரிப்பு.)

திருப்பித் திருப்பி எங்களை, திட்டம் கொடுங்கள், திட்டம் கொடுங்கள், என்றால், எங்களிடத்திலே நீங்கள் என்ன தகவலைத் தந்தீர்கள்? உங்கள், புள்ளி விவரங்களைச் சந்தேகிக்கிறேன். நீங்கள் சேகரித்திற்கும் புள்ளி விவரங்கள் உண்மை நிலையைக் காட்டவில்லை என்ற ஐயப்பாடு பரவலாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்திய சர்க்காரே, இராஜ்யங்களிலிருந்து வரும் உணவு உற்பத்தி புள்ளி விவரங்கள் ஐயத்திரிபர அமையவில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அடிப்படைக்குப் போனால், உங்கள் புள்ளி விவர சாத்திரமே, பரிபூரணமானதாயில்லை. உங்கள் புள்ளி விவரம் அந்தந்த நேரத்தில், மக்களை அடக்க, இந்த மாமன்றத்திலே கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல, பயன் படுகிறதே

10th December 1959] [Sri C. N. Annadurai]

தவிர, சரியாகச் சீராக இல்லை. ஆனால், என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று அறிந்து கொள்ளலாம் என்றால், இந்தப் பிரச்சனையை கவர்னரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டாமா. கவலையைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். யாருக்குத்தான் கவலை இல்லை? குழந்தைக்குப் பால் இல்லையென்று தாய்க்குக் கவலை; கொண்டைக்குப் பூவில்லை யென்று அவளுக்குக் கவலை யென்று வேடிக்கையாகப் பாடுவார்கள். கவலை இருக்கத்தான் செய்யும். கவலை இருக்கும் நேரத்தில் கவலையைப் போக்க செய்யப்பட்டது என்ன? ஒரு கட்சிக்காரர்கள், இன்னொரு கட்சிக்காரர்களோடு வார்த்தை யாடுகிறோம். கனம் ஏழுமலை சினிமாவுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டு என்று சொல்வதும், நான் மோட்டாருக்கு உச்ச வரம்பு கட்டு என்று சொல்வதுமாக இப்படி நலங்கு விளையாடிக் கொண்டிருந்தால் என்ன பயன்? கொள்கையில் உறுதி இருக்க வேண்டும். திட்டம் போட்டுக்கொண்டே இருந்தால் போதாது. உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு, உரம் தேவை என்று சொல்லி விட்டு, உரம் எங்களிடம் இல்லையென்றால் என்ன பயன். உணவு உற்பத்தி எப்படிப் பெருக முடியும்?

பல அங்கத்தினர்கள் உணவு விலையை இறக்க வேண்டாம், அது விவசாயத்தைப் பாதிக்கும் என்று அவர்கள் உணர்ந்து பேசினார்கள். அவர்களுடைய உணர்ச்சியை மதிக்கிறேன். ஏனென்றால், விவசாயிக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பணம் கொடுக்காவிட்டால், நம் நாட்டுப் பொருளாதாரம் இன்று இருக்கும் நிலையில், மிக முக்கியமான ஒரு பகுதி சமுதாயத்தில் ஒடிந்துபோகும். விவசாயிக்கு, விவசாயத்திற்கு வந்து இருக்கும் கஷ்டம் என்ன? விவசாயியின் கஷ்டம். ரூ. 50 முட்டு வழிக்குச் செலவிட்டு ரூ. 100 கிடைத்தால், ரூ. 50 லாபம் கிடைக்கும். முட்டு வழிக்கு ரூ. 250 ஆகி, ரூ. 300-க்கு விற்பல், அப்பவும் லாபம் ரூ. 50 தான். இதில் முக்கியமானது, (Ratio of profit) செலவுக்கும் விற்பனைக்கும் இடையிலே, கணிசமான லாபம் வருகிறதா என்பதுதான் அவர்களுக்குக் கவலை, முக்கியமானது. இப்பது ரூபாயில் முடிந்தாலும் ஒன்றுதான், முன்னாறு ரூபாயில் முடிந்தாலும் ஒன்று தான். ஆட்சியாளர்கள் உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க என்ன வழி சொல்லி நாங்கள். வேண்டாம் என்றோம்? எப்போதாவது, விவசாயிக்கு நீங்கள் உரத்தை ரூ. 5-க்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், இல்லை, இல்லை, ரூ. 5-க்குக் கொடுக்கக்கூடாது, ரூ. 17¼-க்குத்தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று வாதாடினோமா? எங்கே நீங்கள் திட்டங்களைக் காட்டினீர்கள்? எங்கே உங்களைத் திட்டம் போட விடுகிறார்கள்? திட்டத்தைக் கொடுப்பதற்கு மேலே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, திட்டம் போடுவது உங்கள் இடத்தில் எங்கே இருக்கிறது? எந்தத் துறையை உங்களிடம் விடுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

டில்லியில் உணவு மந்திரி எதற்காக? சென்னையிலே உணவு மந்திரி இருக்கிறார், சென்னை ராஜ்ய மக்களுக்கு உணவு அளிக்க; ஆந்திர ராஜ்யத்திலே உணவு மந்திரி இருக்கிறார், ஆந்திர மக்களுக்கு உணவு அளிக்க; கேரள ராஜ்யத்திலே உணவு மந்திரி இருந்தார், அந்த மக்களுக்கு உணவு கொடுக்க. டில்லி மந்திரி எந்த ராஜ்ய மக்களுக்கு உணவு அளிக்கிறார்? எந்த ராஜ்யம்

[Sri C. N. Annadurai]

[10th December 1959]

அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது? மாநிலத்தில் உள்ள மந்திரிகள் கொடுப்பதை தொகுத்து அனுப்பவும், அப்படி அவர்கள் ஏதாவது திட்டம் கொண்டு வந்தால், அது சரியில்லை யென்று சொல்வதற்கும், அவர்கள் போட்டிருக்கும் திட்டங்களைச் சேர்த்து இணைப்பதற்கும், இதற்கு ஒரு உணவு மந்திரி இருப்பானே? அரசியல் சட்டத்தின்படி ராஜ்யமே செய்துகொள்ளக்கூடிய காரியம் என்று ஏன் வலியுறுத்தக்கூடாது? ஒரு Minister for co-ordination என்று, இதையெல்லாம் இணைப்பதற்கு மட்டும் ஒரு பெரிய மந்திரி இருக்கட்டும். ஒவ்வொரு துறைக்கும் தேவையில்லையென்று ஏன் வலியுறுத்தக்கூடாது? எதற்கெடுத்தாலும் நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கௌன்சிலுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தின் நல்ல காலம், நம்முடைய கருத்தை வலியுறுத்த ஒரு சாமர்த்தியசாலி நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறார்— நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்கள். அங்கு போவதால் அவர் வாதாட வேண்டியதாக இருக்கிறது. எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் ஒரு வக்கீலை நம்பி வாழ முடியும். எந்த நாளில் எந்தக் கட்சியைச் சேரப் போகிறார்களோ நமக்குத் தெரியாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது வரைக்கும் நான் எந்தக் கட்சியிலிருந்தும் மாறியது இல்லை. கட்சியைவிட்டு வேறு கட்சிக்கு மாறுவது என்பது எனக்குக் கிடையாது.

SRI C. N. ANNADURAI: அப்படி அவர் மாறாமல் இருப்பதால் அவருக்கு லாபகரமாக இருக்கலாம். லாபகரமாக இருப்பதால் தான் ஒரே கட்சியில் இருக்கிறீர்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: லாபத்தை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. லாபத்தை எதிர்பார்த்தும் நஷ்டத்தை எதிர்பார்த்தும் நான் கட்சி மாறுவது இல்லை.

SRI C. N. ANNADURAI: எதிர் பார்க்காமலேதான் லாபம் வருகிறதே. நம்முடைய நாட்டில் இங்கே ஒரு உணவு அமைச்சரும் அங்கே ஒரு உணவு அமைச்சரும் எதற்கு? இங்கு உள்ள உணவு அமைச்சர் சொல்வதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்களா? உணவு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு தென் மண்டலத்தை கலைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதை கலைக்க முடியாது உங்களுக்குத் தேவையான உணவைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உணவு மண்டலத்தைக் கலைக்க முடியாது என்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்லக்கூடிய காரணம் என்னவென்றால் கேரளாவுக்கும், மைசூருக்கும், மற்ற இடங்களுக்கும் நாங்கள் அரிசி அனுப்பிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது, 9½ லட்சம் டன் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டி தென் மண்டலத்தைக் கலைக்க மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய பொறுப்பை மறந்துவிடுகிறார்கள். அங்கே இருக்கிற உணவு அமைச்சர் பதவி எவ்வளவோ ஆபத்தானது என்பது தெரியவருகிறது. அவர்களுடைய ஆயுள் காலத்திற்குள் அந்தப் பதவி ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பனிரெண்டு ஆண்டில் ஐந்து உணவு அமைச்சர்கள் டில்லியில் மாறியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் இந்த உணவுப் பிரச்சனையை எப்படி தீர்க்கப் போகிறோம் என்பதுதான்

10th December 1959] [Sri C. N. Annadurai]

தெரியவில்லை. அதைப்போலவேதான் இப்பொழுது நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்பதும். இது பத்து ஆண்டு காலமாகவே அனைவருடைய மனதிலும் இருந்துகொண்டு வந்தது. பலர் பலவிதமாக இம்மாதிரி பிரித்து விடுவார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியாதா? அப்படி தெரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய ஆற்றல் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆட்சிப் பொறுப்பிலுள்ளவர்களுக்கு அதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஆதாரங்கள் கிடைக்காமலா போய்விட்டது. அவர்களுடைய சுற்றுப் பிரயாணத்தில் அவர்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்களை சந்திக்கவில்லையா? அப்படிப்பட்ட நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கதர் அணிந்த கனவான்களாக இன்றையதினம் இல்லையா? இப்படி நிலத்தை எல்லாம் அவர்கள் பிரித்துவிடப் போகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியாதா? அதைத் தெரிந்துக்கொண்டு அதைத் தடுப்பதற்கு என்ன? அதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள்? இன்ஷூரென்சு கம்பெனி, பாங்குகள் முதலியவைகளை தேசிய மயமாக்குவதாக இருந்தால் உடனே அங்கே இருக்கக்கூடியவைகளையெல்லாம் ப்ரீஸ் அதாவது முடக்கி வைக்கிறார்கள் அல்லவா? அதைப்போலவே இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே அவர்களுடைய நிலத்தை முடக்கி வைப்பதற்கு என்ன? அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள ஏன் தாமத்கிறார்கள்? அப்படி முடக்கி வைத்தால் கட்சியே கல்கலத்துப்போய்விடும் என்ற அச்சம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்களா? அந்த அச்சத்தின் காரணமாகத்தான் அப்படி நிலங்களை முடக்கி வைக்காமல் இருக்கிறார்களா? அதே நேரத்தில் பஸ்களை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் காங்கிரஸ் கட்சியைக் கெடுக்கத்தானே அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்கள். தாங்கள் பெரிய தேசியவாதிகளாக வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சி கேட்டாலும் பரவாயில்லை. நாடு வாழ்ந்தால் போதும் என்ற கொள்கையை உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாடு கெட்டாலும் சரி காங்கிரஸ் கட்சி வாழவேண்டும் என்று நினைப்பது அறம் கலந்த அரசியல் ஆகாது. ஆகவே நான் சொல்லுகிறேன், இப்படி நில உச்ச வரம்பு கட்டுவதைப்பற்றி மக்களுக்கு எவ்வளவு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். உழவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்று பேசிய காங்கிரஸ் பெரும் தலைவர்கள் யார்? பேசாது இருந்து நிலத்தைக் கேட்காத உழவன் யார்? அதை வாங்கித் தருவதற்கு காங்கிரஸ் கட்சியினால் முடியுமா? அதை வாங்கித் தருவதற்கு காங்கிரஸ் கட்சியினால் முடியாது என்பதை உணர்ந்து புரட்சிகரமான திட்டத்தையுடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால்தான் கொண்டுவர முடியும் என்று கூறியதால்தான் உழவர்கள், பெருங்குடி மக்கள் பெருவாரியாக சென்ற தடவை அவர்களை ஆதரித்தார்கள். மறுபடியும் அந்த உழவர் பெருங்குடி மக்களை தங்கள் பக்கத்தில் இழுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே 60-40 என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது உங்களுக்குத்தான் நிலம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களை தங்கள் பக்கத்தில் இழுத்துக்கொள்வதற்கு சில கருத்துக்களை இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பள்ளிக்கூடங்களுக்கு எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும் ஆலயங்களுக்கு எழுதி வைத்திருக்கின்றார்கள் என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள்.

[Sri C. N. Annadurai] [10th December 1959]

கிறார்கள். நீங்கள் எல்லோரும் ஒரே முகாமில் இருப்பதால் அவ்வப்போது உங்களுக்கு இந்தச் செய்திகள் எல்லாம் கிடைத்திருக்கின்றன. ஆனால் நான் தொலைவில் இருப்பதால் எனக்கு இந்தப் பிரச்சனைகள் எல்லாம் அவ்வளவாகத் தெரியாது. ஆனால் இன்றைக்கு நிலத்தைப் பிரித்து விடுகிறார்கள் என்று தோன்றுகிற நேரத்தில் அவர்களுடைய நிலத்தையெல்லாம் முடக்கி இருக்கலாம். ராஜஸ்தானத்தில் அதைப்போலவேதான் இடைக்காலத்தில் நிலத்தை பகிர்ந்து கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்த நேரத்தில் ப்ளானிங் கமிஷன் குறுக்கிட்டு சட்டத்தில் அவ்வாறு இடம் இல்லை அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் போடக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் சொல்லக்கூடிய வாதங்களை வலியுறுத்தினால் உங்களுடைய கரங்கள் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றன. டில்லியிலுள்ள எதாச்சிகாரத்திற்கு நீங்கள் பதில் சொல்லிவிட்டுத்தான் திரும்ப வேண்டுமே தவிர ஒரு துறையிலாவது உங்களுக்கு சுதந்திரம் அளிக்கப்படவில்லை. உங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற சுதந்திரம் எல்லாம் உங்கள் பக்கத்து எண்ணிக்கை குறைந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொண்டு மகிழ்ந்திருப்பதற்குத்தான் தரப்பட்டிருக்கிறது. மக்களுடைய கோப தூபம் எங்கே தங்கள் பக்கம் திரும்பிவிடப் போகிறதோ என்று மோட்டாருக்கு முன்னால் வைக்கிற ஷாக் அப்சர்வரைப்போல் தங்களுக்கு முன்னே உங்களை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வருகிற கோபம் எல்லாம் உங்கள் பேரில் பாயட்டும், நாம் தொலைவில் இருந்து வேடிக்கை பார்ப்போம் என்கிற ரீதியில் தான் உங்களை இங்கே முன்னணியில் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்களே தவிர உண்மையான அதிகாரத்தை, பிரச்சனையைத் தீர்க்கக் கூடிய அதிகாரத்தை உங்களிடம் அவர்கள் ஒப்படைக்கவில்லை.

புதிதாக வந்த மத்திய உணவு மந்திரி சொன்னார், “நான் அமெரிக்காவுடன் பேசி இந்த நாட்டில் உணவு பாங்க் வைக்கப் போகிறேன். அமெரிக்க நாட்டார்கள் இன்றையதினம் தங்கள் நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற அதிகமான உணவை பத்திரமாகச் சேமித்து வைப்பதற்காக மட்டும் 500 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். அங்கே அப்படிச் சேமிப்புக் கிடங்குகளை வைப்பதற்குப் பதிலாக இந்தியாவில் கொண்டுவந்து புட் பாங்கை வைத்து இங்கு உள்ள மக்களுக்கு பஞ்சம் வருகிற நேரத்தில் அந்த உணவைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும்படியாகச் செய்யப்போகிறேன்” என்று சொன்னார்கள். இப்போது அந்த அமெரிக்க நாட்டின் குடியரசுத் தலைவர் டெல்லிக்கு வந்திருக்கிறார். நம்முடைய நிதி மந்திரி அவர்களும், உணவு மந்திரி அவர்களும் டெல்லிக்கு முன்பு அடிக்கடி போன காலத்தில் எல்லாம் இப்படி அவர்களது ஆணைக்கு அடிபணிந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறார்களே என்று நான் வருத்தப் பட்டிருக்கிறேன். அப்படி இன்றுவரை அவர்கள் கூப்பிட்ட போதெல்லாம் போய்க்கொண்டிருந்தவர்கள் இன்று நாட்டு மக்களுடைய சார்பில் டெல்லிக்குச் சென்று ஐசன்ஹோவரைச் சந்தித்து இந்தியாவில் புட் பாங்க் ஏற்படுத்துவது என்றால் அதைச் சென்னையில் வைக்கச் சொல்லுங்கள். வடக்கே வைத்தால் கோதுமை பாங்காகத்தான் வைப்பார்கள். இங்கு அதைக் கொண்டுவந்தால் அரிசி பாங்காகவாவது வைக்கலாம். (ஒரு

10th December 1959] [Sri C. N. Annadurai]

குரல்—அமெரிக்காவில் அரிசி ஏது?) தென் அமெரிக்க நாட்டில் இருந்து, அரிஜன்னைடை நாட்டில் இருந்து அரிசி கொண்டு வரலாம். (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்ரமணியம்:—அதற்கு ஐசன்ஹோவரைச் சந்தித்துப் பயன் இல்லை) அப்படி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது ஐசன்ஹோவரின் செல்வாக்கைக் குறைத்து மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றல்ல. அவர்களுக்கு இருக்கிற செல்வாக்கை இப்படி உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வது அரசியல் நாகரீகம் அல்ல என்பதற்காகப் பேசுகின்றார்கள். ஐசன்ஹோவர் பார்த்தால் அரிசியை வாங்கித்தரவா முடியாது.

இன்னொன்று. ப்ரொக்யூர்மெண்டு அல்லது லெவி இந்த இரண்டிலே எதை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறதோ அதை தைரியமாகக் கொண்டுவரவேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு முன்னால் தாங்கள் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்ற கருத்தை இந்த மன்றத்தில் சொல்லுங்கள். அதன்பேரில் பல அங்கத்தினர்களும் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடும். அதைவிட்டுவிட்டு நாங்கள் எதைச் செய்தாலும் குற்றம் சொல்லுகிறார்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்று சொன்னால் அது சரியானதாக ஆகாது. ரூபாய்க்கு இரண்டு படி அரிசி விற்கிறது என்றால் நாங்கள் குற்றம் சொல்ல முடியுமா? கேட்கக்கூடியவர்களுக்கு புளி, சர்க்கரை எல்லாம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் நாங்கள் குற்றம் சொல்ல முடியுமா? அப்படிச் சொன்னாலும் யார் காதுக்காவது அது ஏறுமா? குற்றம் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் இருக்கக்கூடிய குற்றங்களை எடுத்துச் சொல் கிறோமே தவிர இல்லாததை எடுத்துக் கற்பனையாகச் சொல்ல வில்லை. இருப்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்கே நாங்கள் திண்டாடுகிறோம். அதையும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒட்டியும், வெட்டியும் தகர்த்து பேசி குறைகள் என்று எடுத்துக் காட்டிய வற்றைக்கூட இல்லையென்று வாதிடுகிற திறன் படைத்தவர். இன்னும் இல்லாததைக் கொண்டு வந்து நாங்கள் எப்படி ஸ்தாபிக்க முடியும்?

ஆகையால் நாட்டில் பஞ்சம் இருக்கிறது. உணவுப் பொருள் விலை ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் விலை இப்படி ஏறாவிட்டால் விவசாயிகளுக்குத் துன்பம் வந்துவிடுமோ என்று அவர்கள் பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் உணவுப் பொருள்கள் தட்டுப்பாடு ஏற்படாமல் இருக்க சில லட்சம் டன் உணவுப் பொருள்களாவது நமது சர்க்காரிடத்தில் பப்பர் ஸ்டாக்காக இருக்கவேண்டும். அதைப் போலவே விவசாயிகளுடைய அடக்கவிலையைப் பார்த்து அவர்கள் கணக்குப்படி அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படாதிருக்க சப்ஸிடி கொடுப்பதற்கும் இந்தச் சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். புரட்சி கரமான திட்டங்களை வைத்திருக்கிற சீன நாட்டில் கூட விவசாயிகளுக்கு அம்மாதிரி பணம் கொடுப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஆனால் இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அதுவும் அந்தச் சீனச் செய்தியை எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனாலும் விவசாயிகளுக்கு தொல்லை உண்டாகாதிருக்க அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டியது நம் அரசாங்கத்தின் கடமை. அவர்களுடைய நிலை, மக்களுடைய நிலை ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்து இணைத்துப் பார்த்தால் பப்பர்

[Sri C. N. Annadurai] [10th December 1959]

ஸ்டாக்கும் கையில் எப்போதும் வைத்திருக்கவேண்டும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படாத வகையில் சப்ளிடி கொடுப்பதற்கும் பணம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கவேண்டும்.

அதற்கு ஏது எங்களிடம் பணம்? எப்படி ஒதுக்குவது? அதற்கு முன்னால்தான் டெல்லியில் உள்ளவர்கள் இன்ன இன்ன திட்டங்களுக்கான இன்ன இன்ன தொகை ஒதுக்கிவிடுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்களே?

ஆகையால் தான்—நான் திருப்பித் திருப்பி பழைய பாட்டையே பாடுகின்றேன் என்று சிலர் என்னிடத்தில் வருத்தம் அடைந்தாலும் கூட நான் சொல்லுகிறேன். இவர்களுக்குப் போதுமான அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினால் தான் இந்தப் பிரச்சினை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை நீடிக்காமல் இருக்க வேண்டுமானால் உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தமட்டில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் நாளையதினம் இந்த மன்றத்தில் திட்டவட்டமாக இது தான் எங்கள் கொள்கை என்று சொல்லி அதையும் விவாதத்திற்குக் கொண்டு வந்து, மன்றத்தின் முடிவு இது, இந்த வகையில் தான் நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கப் போகிறோம் என்று கண்டிப்பாக அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அப்போது நிச்சயமாக உணவுப் பிரச்சினை வெற்றி கரமாக தீர்க்கப்படுவதற்கு வழியாவது ஏற்படும்.

உணவுப் பிரச்சினை தீர்க்கப் படாவிட்டால் திட்டங்கள் எவ்வளவு தீவிரமாக போடப்பட்டாலும் நிச்சயமாக அவைகள் வெற்றி பெறாது என்பதை அவர்களே உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதைச் சொல்லும்போது திட்டங்களைப் பற்றி நான் ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும், ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று பல தடவை அன்பழைப்புகள் நம் அமைச்சர்களால் தரப்படுகிறது. நான் அந்த அன்பழைப்புகளைப் பெரிதும் மதிக்கிறேன். ஆனால் அந்த அன்பழைப்புகளைத் தரும் அதே சமயத்தில் வெளியேயுள்ள அவர்களது அதிகார வர்க்கமும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் எந்த வழியில் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல எனக்குச் சந்தர்ப்பம் வந்ததில்லை. ஆனால் இன்றையதினம் அதுபற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்திற்கு ஒரு கல்விக் கூடத்தை திறக்க வந்தார்கள். இங்கேயிருந்து புறப்படுகிறபோது அவர் என்னிடம் சொன்னார், உங்கள் ஊருக்கு நான் போகிறேன், நீங்கள் வரவில்லையா என்று கேட்டார்கள். நான் அன்றையதினம் அதற்கு பதில் சொல்ல வெட்கப் பட்டேன். ஆனால் இன்றையதினம் நான் வெட்கத்தை விட்டுச் சொல்கிறேன், எனக்கு அழைப்பு அனுப்பப்படவில்லை என்பதை. நேற்றையதினம் உணவு அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் எனது தொகுதியிலுள்ள சிங்கடிவாக்கம் என்றயிடத்தில் ஒரு மருத்துவ மனையைத் திறக்கச் சென்றார்கள். அதற்கும் எனக்கு அழைப்பு அனுப்பவில்லை. அப்படி அழைப்பு அனுப்பாவிட்டாலும், அதோடு அவர்கள் விட்டு விடுவார்களா? அந்தயிடத்தில் போடப்படும் காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் மக்களிடம் கேட்பார்கள், உங்கள் தொகுதி எம். எல். ஏ. இங்கு நடக்கிற நடவடிக்கையில் கலந்து கொண்டாரா? என்று. என்னென்ன செய்து எதிர்க்கட்சிகளை அழிக்கலாம் என்றே மனப்

10th December 1959] [Sri C. N. Annadurai]

பால் குடிக்கிறார்கள், ஆளும் கட்சிக்காரர்கள். இப்படிச் சொல்லி விட்டு உயரே இருந்து கொண்டு எங்களோடு ஒத்துழையுங்கள், ஒத்துழையுங்கள் என்று சொன்னால் நாங்கள் அவர்களிடம் எப்படி நம்பிக்கை வைக்க முடியும்? சமுதாய நலத் திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற முறையும், அவை நிறைவேற்றப்படுகிற தன்மையும் கட்சி அடிப்படையில்தான் நடத்தப்படுகிறது. இதை, ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் எந்தயிடத்திலும் ஆதாரங்கள் காட்டி நிரூபிக்க முடியும், என்னால். என்னோடு அமைச்சர்கள் இரண்டு நாட்கள் இந்தப் பகுதிகளுக்கு வந்தால் எந்தெந்தயிடங்களில் திட்டங்கள் போடப்பட்டு நடத்தப்படுகிறது, அவைகள் அரசியல் லாபத்திற்காகத்தான் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது, கட்சி லாபத்திற்காகத்தான் அவைகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதை அவர்களே நேரில் பார்க்க முடியும். கட்சிக்காக இந்தத் திட்டங்கள் பயன்படுத்தக் கூடாதென்று பெருந்தன்மை குணம் அவர்களுக்கு இருக்குமென்ற நம்பிக்கையுடன் சொல்கிறேன். அவர்களும் அவர்களது கட்சிக்காரர்களைப்போல் அவைகள் கட்சி லாபத்திற்காகத்தான் நடத்தப்படுகிறது என்று சொன்னால், காலம் வரட்டும் என்றுதான் காத்திருக்கவேண்டும். ஆக, கோடிக்கணக்கில் செலவு செய்யப்படும் பணம், சமுதாயநலத் திட்டங்களுக்காக செலவு செய்யப்படும் இப்பணம், எப்படிச் செய்தால் தங்கள் கட்சிக்கு வலு ஏற்படும், எப்படிச் செய்தால் தங்கள் கட்சிக்கு செல்வாக்கு கிடைக்கும் என்று தேடி நடத்தப்படும் காரியங்களாக இருக்கிறதே தவிர இத்திட்டங்கள் மக்களுக்கு எங்கே மன மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது? இந்த திட்டங்கள் பற்றி மக்களுக்கு மனமகிழ்ச்சி ஏற்பட்டதாக நீங்கள் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறீர்களா? சமுதாயநலத்திட்டங்கள் பற்றி டெல்லியில் உள்ளவர்கள் அமைத் திருக்கிற ஸ்டடி மம் சொல்லியிருக்கிறது, எல்லாம் சரி; ஆனால் மக்களின் ஒத்துழைப்பு இருக்கிறதா? எல்லாம் இருக்கிறது; ஆனால் மக்களுக்கு ஆர்வம் இல்லையே என்றுதான் சொல்கிறார்கள். இப்படி மக்களுக்கு ஆர்வம் இல்லாமல் போவதற்கு காரணம் என்ன? கட்டிடங்கள் கட்டுகிறார்கள். அதனால் கான்ட்ராக்டர்கள் தான் பிழைக்கிறார்கள் என்பது மக்களுக்குத் தெரிகிறது. மருத்துவ விடுதிகள் திறக்கிறீர்கள் ஆனால் அங்கு மருந்து சரியானபடி வருவதில்லையென்று மக்கள் சொல்கிறார்கள். போன திங்கள் எங்கள் தொகுதியில் ஒரு மருத்துவ மனை திறக்கப்பட்டது. அது சோஷியல் வெல்பெயர் போர்டால் கட்டப்பட்டது. இன்றைய தினம் எப்படியோ தெரியாது, ஆனால் நேற்றையதினம் வரை அங்கு மருந்துகள் போகவில்லை. அந்த மருத்துவ மனை சோஷியல் வெல்பெர் போர்டால் கட்டப்பட்டது. அதற்கு இந்திய அரசாங்கம் தாராளமாக மான்யம் தருகிறார்கள். ஆனால் இதுவரை அங்கே மருந்துகள் செல்லவில்லை. ஏனெனில் ஏற்கெனவே வாங்கிய மருந்துகளுக்காக ஸ்பென்ஸர் கம்பனியில் 10,000 ரூபாய்க்கு கடன் இருக்கிறது. அதை அந்த போர்ட் கட்டவில்லை. அந்தக் கடனை அடைத்த பிறகு மருந்துகள் வாங்கித் தருகிறோம் என்கிறார்கள். இப்படியிருந்தால் உங்கள் திட்டங்களைப் பற்றி மக்கள் பல்லாண்டு பாடுவார்கள் என்று கருதுகிறீர்களா? மக்களிடையே ஆர்வம் எழவில்லை, எழவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? அதற்கு காரணம் மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு அந்தத் திட்டங்கள்

[Sri C. N. Annadurai]

[10th December 1959]

அமைவதில்லை. ஆளும் கட்சியின் செல்வாக்கிற்காகவும், அதிகார வர்க்கத்தின் செல்வாக்கிற்காகவும் தான் திட்டங்கள் இருக்கின்றனவே தவிர மக்களிடையே புது விழிப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்துவதற்கு அந்தத் திட்டங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இன்னொன்று சொல்வேன், இதைவிட அதிகம் பணம் எந்த கட்சியும் செலவழிக்க முடியாது. ஆறு கோடி, எட்டு கோடி, பத்து கோடி என்று கோடிக்கணக்கில் தாராளமாக பேசுகிறோம், அந்தக் கடன்களை எப்போழுது கேட்கப்போகிறார்களோ, எவ்வளவு அதிக வட்டி கொடுக்கப் போகிறார்களோ, தெரியாது. எவ்வளவு கோடி செலவழித்தபோதிலும் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு போதுமான அளவிற்கு ஊதியம் கிடைப்பதில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு போதுமான ஊதியம் கிடைப்பதில்லை. என். ஜி. ஒ-க்களின் மனதில் திருப்தியில்லை. இவைகளுக்காக இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் நாம் செலவு செய்த பணம் இதற்காகத்தான் என்றால் இதை விட அதிகப்பணம் நாம் எப்போழுது செலவழிக்கப்போகிறோம்? எத்தனை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போடுகிறோம். பண்டித நேருவின் கணக்குப்படி ஐந்து ஐந்தாண்டுத்திட்டங்கள் போடலாம் என்ற கருத்து இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில் இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். இதற்காக இவ்வளவு பணம் செலவு செய்தாலும் கூட நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒரு வேளை சாப்பாட்டுக்காவது வழி கிடைக்குமா என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். நகரத்திலுள்ள மக்கள் பண்டங்களுக்காக கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், கிராமத்திலுள்ள மக்கள் பணத்திற்காக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நாம் எவ்வளவு செலவு செய்தாலும் என்ன பயன்? நாமோ நம்முடைய தகுதிக்கு மீறி எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்யப்போகிறோம், இப்போதும் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம், இந்தப்பணங்கள் எல்லாம் மக்களுக்கு சரியாகப் போய் சேருகிறதா என்பதை யாராவது கண்காணிக்கிறீர்களா? எதிர் தரப்பிலிருந்து இவைகள் எல்லாம் சொல்லப்படுகின்றன என்கின்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல் ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களை எண்ணிப்பார்த்து, இந்தவிதமான நஷ்டங்கள் எல்லாம் ஏற்படாமல் நஷ்டங்கள் ஏற்படுவது என்றால் எல்லோருக்கும் தான்—நமக்கும் இனிமேல் உள்ளவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் உங்களுக்கும்—ஏற்படும் கஷ்ட நஷ்டங்களை எல்லாம் உணர்ந்து செயலாற்றவேண்டும். நாம் எவ்வளவோ கடன்களை வாங்கி செலவு செய்தாலும் கூட இதனால் கஷ்டமடையக்கூடியவர்கள்—நாம் மட்டுமல்ல நமது பிற்கால சந்ததியார்கள் இந்த கடன் சுமையை தீர்க்கவேண்டிய நிலைமை வந்து சேரும் என்பதையும் நாம் ஞாபகத்தில் இருத்திக்கொள்ள வேண்டும். நாம் எவ்வளவோ முயற்சிகள் எல்லாம் செய்திருக்கிறோம், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம் என்று போட்டிருக்கிறோம்—சமுதாய நல வளர்ச்சித்திட்டம் என்று போட்டிருக்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் சரியான முறையில் நடைபெறுகின்றனவா என்பதை நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தீர்களா? இதன் மூலம் ஏற்படுகின்ற பயன் என்ன நிலைமையில் இருக்கின்றது என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்தீர்களா? இவைகளை எல்லாம் நேரில் போய் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். நீங்கள் எல்லாம் அமைச்சர்களாக போனால் இந்த கஷ்டங்கள் எல்லாம் இதில்

10th December 1959] [Sri C. N. Annadurai]

இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் எல்லாம் புரியாது, மாறு வேடம் பூண்டு போவதாக சொல்லப்படுகிறதே—கனம் அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் கூட சமீபத்தில் மாறு வேடம் தரித்து போனார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். அது பத்திரிகை வேடமா அல்லது நிஜ வேடமா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அம்மாதிரி மாறு வேடம் போட்டுக் கொண்டு போய்ப் பார்த்தார்தான் இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக் முடியும். சமுதாய நலத்திட்டத்தின்கீழ் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து வாங்கப்பட்டிருக்கும் புது ஜீப்பில் அதிகாரிகளுக்கு மீன் வாங்கிக்கொண்டு போகிற காட்சிகளை நான் என் கூட அமைச்சர் அவர்கள் வருவதாக இருந்தால் காட்டுகிறேன், சமுதாய நலத்திட்டத்தின்கீழ் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கட்டிடங்களை கட்டினவர்கள் மட்டுமல்ல, மேலும் கட்டுவதற்கும் அதன் மூலம் லாபம் சம்பாதிப்பதற்கும் வேண்டி அமைச்சர்களுக்கு விருந்து நடத்துவதற்காக காங்கிரஸ் தொண்டர்களின் பின்னால் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற கண்டிராக்கர்களைக் காட்டுகிறேன், மாடுகளை வாங்கி எஜமான் வீட்டுக்கு உடனே கொடுத்துவிடுகிற காட்சிகளைக் காட்டுகிறேன், கட்ட வேண்டிய பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் கட்டியாகிவிட்டது என்று ஏட்டில் இருந்தும் உண்மையாகவே கட்டப்படாத காட்சிகளைக் காட்டுகிறேன், போட்டிருப்பதாகக் கூறும் ரோடுகள் எல்லாம் போடப்படாதிருப்பதை நான் காட்டுகிறேன். இவைகளை எல்லாம் நான் நிரூபித்துக் காட்ட முடியவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களேயானால், இப்போது நான் பேசியதை எல்லாம் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள நான் தயாராக இருக்கிறேன். சமுதாய நலத்திட்டத்தின் மூலமாக நீங்கள் நாட்டுமக்களுக்கு செய்யவேண்டும் என்று கருதுகிற காரியங்களை எதிர்பார்த்து, ஆளும் கட்சியாக இருந்து கொண்டிருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கின்ற உங்களுக்கு மக்கள் காட்டுகின்ற பயத்தை நீங்கள் பக்தி என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், மக்கள் உங்களை நம்பி வாழ வேண்டியிருப்பதின் காரணமாக போட்ட வோட்டுகளை எல்லாம் உங்களுடைய உண்மையான பலம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்—இவ்விதம் எல்லா விதத்திலும் நீங்கள் தப்புக்கணக்குப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்—மக்களுடைய உள்ளங்கள் எல்லாம்—எண்ணங்கள் எல்லாம் எந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள முயல் வேண்டும்—இன்றைக்கு ஆட்சியில் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற காங்கிரஸ் மக்களுடைய பணத்தை எல்லாம் செலவு செய்வதைப் பார்த்து மக்களுடைய பணம் எல்லாம் “கடலில் கரைத்த பெருங்காயமாகத்” தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று கிராமப்புரத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம், நகரப் புறங்களிலுள்ள மக்கள் பரவலாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு ஏன் நீங்கள் கெட்ட பெயர் வாங்கவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். இவ்விதம் கெட்ட பெயர் வாங்க வேண்டுமென்றால் நீங்கள் எல்லாம் எதற்காக இங்கே இவ்விதம் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும்? இந்த அமைச்சரவையே தேவையில்லை, இந்த மாமன்றமே தேவையில்லை என்றுதான்—சமீபத்தில் ஆச்சாரிய கிருபளானி அவர்கள் “யூனிட்டரி பார்ம் ஆப் கவர்மெண்ட்” என்று குறிப்பிட்டது போல்—இவையெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டாம் என்றாவது சொல்லித் தொலையுங்கள் என்றுதான் நான்

[Sri C. N. Annadurai]

[10th December 1959]

குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் யாரோ பொறுப்பு என்ற எண்ணந்தான் சாதாரண மக்களுக்கு தோன்றும், மந்திரிகளுக்கும் இவையெல்லாம் தோன்றுவதில்லை. அமைச்சர்கள் மாலை வேளைகளில் மந்தகாசமான நேரத்தில்—மக்கள் போடும் மாலை களை கழுத்தில் வாங்கிக்கொண்டு மக்களைப்பார்த்து புன்சிரிப்போடு “செளக்கியமா” என்று கேட்டுவிட்டு, மக்கள் எல்லாம் பரிபூரண அன்போடு தங்களை வரவேற்றார்கள் என்ற எண்ணத்துடன், அவர்கள் கேட்கும் கோரிக்கைகளுக்கெல்லாம் “ஆகட்டும் பார்க்கலாம்” என்று சொல்லிவிட்டு அமைச்சர்களாகிய நீங்கள் வந்து விடுகிறீர்கள், வந்து விட்டு இங்கே வந்து உட்கார்ந்து விட்டு 1,488 மைல் ரோட்போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிடுகிறீர்கள். ஆனால் போடப்பட்டிருக்கிற ரோடுகள் எல்லாம், எவ்விதம் இருக்கின்றன என்று பார்ப்பதற்கு வேண்டியாவது சில கிராமங்களுக்கு நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் போவார்களானால், அந்த கிராமத்திற்குப் போன பின்னால் மழை பெய்து விட்டது என்றால், கிராமத்திற்கு போன அமைச்சர் அவர்கள் திரும்ப வர முடியாமல், நெப்போலியன் எல்பா தீவில் சிறை வைக்கப்பட்டது போல, சிறை வைக்கப்படுவார்கள் என்பதோடு மட்டுமல்ல—பின்னால் ரோட்டில் வந்தால் கூட அங்கேயிருக்கின்ற மண்ணில் அமைச்சர் அவர்களுடைய கார் அமிழ்ந்து, அதை வெளியே எடுத்து விடுவதற்கு அந்த கிராமத்திலுள்ள காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் போதாது என்று வெளியூரிலிருந்து காங்கிரஸ் தொண்டர்களை கொண்டு வந்தாலும் கூட (சிரிப்பு) வெளியே கொண்டு வர முடியாது. இந்த நிலையில் மின் சாரத்தை மட்டும் 8,000 கிராமங்களுக்கு கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவதில் எந்தவித பயனும் இல்லை. இந்த விதமாக இருக்கின்ற நிலையை—இந்த தன்னுளையைப் பார்ப்பதற்கு வெளிச்சம் வேண்டும் என்று கிராமத்திலுள்ளவர்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். எரிக்கரை உடைந்து போகிறது, அதையெல்லாம் கவனிக்காமல் விளக்கு எதற்கு என்று பேசிக்கொள்கிறார்கள், தமிழ் நாட்டில்கூட ஆடம்பரமாக இருக்கின்றவர்களைப் பார்த்து வெளிச்சம் போடுகிறார் என்று சொல்வதுண்டு. அதைப்போல வெறும் வெளிச்சம் மட்டும் போட்டு என்ன பிரயோசனம்? இதனால் சாதாரண கிராம மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையுமில்லை. உள்ளத்திற்கு அந்த ஒளி வர வேண்டுமானால் அவர்கள் உட்கார்ந்து சாப்பிடுகிற சமயத்தில் அவர்களுக்கு திருப்தி இருக்க வேண்டும். நான் ஏற்கெனவே இந்த சபையில், அவர்கள் சாப்பிடும்போது ஒவ்வொரு கவனத்தை உட்கொள்ளும்போது கனம் நிதி அமைச்சரை அவர்கள் வாழ்த்த வேண்டும் என்ற என் விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆனால், இப்போது, அவர்கள் தாங்கள் சாப்பிடும்போது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சரை நினைக்கக்கூடாது என்று, அவர் என் நண்பர் என்ற முறையில், நான் விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இன்னுள்ள நிலைமையில், அவர்கள் சாப்பிடும்போது அவரை நினைத்தால் அவர்கள் அவரை வாழ்த்துவதற்குப் பதிலாக என்ன சொல்லுவார்கள் என்று சொல்லவும் எனக்கு வாய் கூசுகிறது; சாப்பிடும்போது அவரை நினைத்தால் அந்த அளவிற்குச் சொல்லிவிட்டுத்தான் அவர்கள் சாப்பிடுவார்கள். நீங்கள் ஏன் இந்த அளவிற்குக் கெட்ட பெயர் எடுக்கிறீர்கள். நீங்கள் டெல்லியில் சொல்லிவிடுங்கள் :

10th December 1959] Sri C. N. Annadurai]

“எப்படியோ நாங்கள் சாமர்த்தியத்தால் தள்ளிக்கொண்டு போகிறோம்.” பம்பாயைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று ஒரு கட்சியார் சொன்னபோது அந்த ராஜ்ய அமைச்சர்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் ஆரம்பத்தில் “இவ்வளவு இருந்தும் பம்பாயைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை” என்று சொல்லவில்லையா? அதைப்போல் நீங்களும் படிப்படியாகக் கேளுங்களேன் “மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரத்தை - எங்களுக்கு மாற்றுங்கள்” என்று நீங்கள் டெல்லியில் கேளுங்களேன். உங்கள் விருப்பமெல்லாம் “மத்திய சர்க்காராக நாமே ஆகிவிடலாம்” என்பதுதான். ஆகவே, இந்திலையில் கவர்னர் அவர்களுடைய உரை பொம்மைக் கல்யாணம் போல்தான் இருக்கிறது. பொம்மைக் கல்யாணத்தில் நலுங்கு பாடுவார்கள். பெண் நன்றாக இருக்கிறது என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். பிள்ளை நன்றாக இருக்கிறது என்று வேறு சிலர் சொல்வார்கள். அதே போல், சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கவர்னர் அவர்கள் கூறிய விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு “அவர் எவ்வளவு பெருந்தன்மையாக இவைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்” என்று கூறினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஏழுமலை அவர் சொல்லாததைக் குறிப்பிட்டு “சொல்லாமலே செய்வார் பெரியோர்” என்று, அவரிடம் தமக்குள்ள நெருங்கிய நட்பு காரணமாகச் சொன்னார். இது உபசாரத்திற்காகப் பேசப்படும் பேச்சு. அவரது உரையில் “கடந்த ஆண்டிலிருந்து இந்த ஆண்டிற்குள் எத்தனை பெரிய தொழிற்சாலைகளைத் துவக்கியிருக்கிறோம், எத்தனை லட்சம் பேருக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறோம். விலைவாசி ஏற்றத்தை எவ்வளவு தூரம் தடுத்திருக்கிறோம்” என்ற விவரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றனவா? இல்லை. அடுத்து வரும் பட்ஜெட்டில் நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அந்த விவரங்களைச் சொல்வார். அந்த உரையில் சேலம் அலுமினியத் தொழில் இருக்காது, இரும்பு தெர்மல் ஸ்டேஷன் இருக்காது, அடாமிக் ஸ்டேஷன் இருக்காது. அவர் குறிப்பிடக்கூடியவை ‘நட்’ களும் மறைகளும் தான். “நட் தொழிற்சாலையை விருத்தாசலத்தில் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். மண்பாண்டத் தொழிற்சாலையை பன்ருட்டில் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். பனைமரத் தொழிற்சாலையை பத்தமடையில் ஆரம்பித்திருக்கிறோம்” என்று அவர் சொல்லப் போகிறார். அவ்வாறு, இவர்களுக்கென பிரத்யேகமாக ஒதுக்கப்பட்ட இலாகாக்களைக் காட்டப்போகிறார். நான் மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கேட்கிறேன் “உங்கள் திறமை இதுதானா?” நான் உங்களை மதிக்கிறேன். உங்கள் சொந்தக் கட்சிக்காரர்கள் உங்களை மதித்து உங்களுக்கு ஏன் அதிகாரங்களைத் தரக்கூடாது? இப்படியே போனால், கவர்னர் உரையும் கனம் அமைச்சர்களின் சொற்பொழிவுகளும் நடைபெற்றுக்கொண்டே போகும்; நிலைமை இப்படியே இருக்கும்; மக்களுக்கு அதிருப்தி இருந்துகொண்டே இருக்கும்.

ஒன்றை கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு கனம் உணவு அமைச்சர் நாளை பதிலளிப்பார் என்று நம்புகிறேன். வியாபாரிகளைப்பற்றி அவர் பேசியிருப்பதைப்பற்றி இங்கே நான் அப்படியே குறிப்பிட வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். அதை நான் குறிப்பிட்டால் வியாபாரிகள் மிகவும் வருத்தமடையக் கூடும். ஒரு சமயம் வியாபாரிகளை மிகவும் கண்டித்துப் பேசியுள்ள அவர்

[Sri C. N. Annadurai] [10th December 1959]

வியாபாரிகளிடம் சென்றிருக்கும்போது “உங்களிடம் எனக்கு அவ்வளவு அசூயை இல்லை. தர்மத்திற்குப் பொதுவாக நடந்து கொள்ளுங்கள்” என்றும் அவர்களிடம் பேசியிருக்கிறார். தர்மத்தையே போதித்துக்கொண்டிருந்தால் எல்லாம் நடந்து விடுமா? தர்மத்தை போதித்துக் கொண்டிருக்க இவர் என்ன சங்கராச்சாரியாரா? “நீங்கள் எவ்வளவு தர்மத்தோடு நடக்கிறீர்கள்” என்று அவர்கள் இவரிடம் திருப்பிக் கேட்க மாட்டார்களா? (குறுக்கீடு) கனம் நிதி அமைச்சர், என்னை இந்தப் பக்கத்தில் மோதவிடப் பார்க்கிறார். நாங்கள் ‘மோதிக் கொள்வ தில்லை’ என்று ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைத்தான் நான் முன்பே சொன்னேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : மோதிக் கொள்ளாமல் இருப்பது ஒன்று; ஆலிங்கனம் செய்துகொள்வது வேறொன்று. கோளத்தில் நீங்கள் செய்துகொண்டிருப்பதுபோல நாங்கள் அவசர ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ள மாட்டோம்.

வியாபாரிகளால் உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறதா அல்லது விவசாயிகளால் அது ஏற்பட்டதா என்று ஆராய்ந்த மத்திய சர்க்கார் ஆய்வுக் குழுவின் “வியாபாரிகளாட்கூட உணவு நெருக்கடி வரவில்லை; விவசாயிகள்தான் உணவுப் பொருள்களை அதிகமாகப் பதுக்கிவைக்கிறார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கின்றனர். ‘அக்ரோ-இக்னமிக் ஸ்கீம்’ என்ற ஒரு திட்டத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதை வங்காளத்தில் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். நோய் இன்னது என்றே கண்டு பிடிக்கவில்லை, ஆளுக்கு ஒரு மருந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்கள் மருந்தை எந்த நோயான சாப்பிடுவான். ஆகையால்தான். இந்தப் பிரச்சனைபற்றி திட்டவட்டமாகச் சொல்லவேண்டும்.

அதோடு தொழில் பிரச்சனை பற்றியும் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லவேண்டும். தேசிய மயமாக்கும் பிரச்சனை பற்றியும் திட்ட வட்டமாக அறிவித்துவிட வேண்டும். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் பேசும்போது தேசியமயமாக்குவது நமது கொள்கை என்று சொன்னார்கள். அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த மற்றொரு அங்கத்தினர் “தேசியமயமா? அது இப்போது வேண்டாம்” என்று சொன்னார்கள். யார், யாரைக் கேட்டுக் கொண்டு எப்படி நடக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் அமைச்சரவை கொண்டுள்ள கருத்துக்களுக்கு மாறாகப் பேசுவதை நான் குறிப்பிடுகிறேன். ஒரு கனம் அங்கத்தினர் இங்கே பேசுகிற நேரத்தில், நிலத்தைப் பிரித்து நிலம் இல்லாத உழவர்களுக்குத் தரப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்போது இந்தக் கருத்தை எனக்கு எதிரிலிருந்து உணவு அமைச்சர் அவர்களிடம் சுட்டிக் காட்டி இப்படித்தான் செய்யப் போகிறீர்களா என்று நான் கேட்டேன். நான் கடைசியில் விவாதத்திற்கு பதிலளித்துப் பேசும்போது இதைப் பற்றிச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களில் பலர் விலைவாசிகளைக் குறைக்கவேண்டும்

10th December 1959] [Sri C. N. Annadurai]

என்று சொன்னார்கள். விலைவாசிகளைக் குறைக்கக் கூடாது என்று இரண்டொருவர் அழுத்தமாக வாதாடினார்கள். நீங்கள் எந்தப் பக்கத்தில் நிற்கப் போகிறீர்கள்? இதைப்பற்றி தெளிவாக்க வேண்டும். அந்தக் கருத்தில் தெளிவு ஏற்பட்டால்தான் அதைச் குறித்து மற்றவர்களுடைய கருத்து என்ன என்று எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகையால், ஏதோ ஒரு சில வகுப்பாருடைய கல்யாணத்தில் கல்யாணப் பிள்ளைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய பெண் வயதானவளா, இள வயதுடையவளா, அழகானவளா அல்லது அழகற்றவளா, அவள் கருப்பா சிகப்பா என்று ஏதும் தெரியாமல் முக்காடிட்டு இருக்கிற காரணத்தினால், பெண் எப்படி இருப்பாளோ என்று அந்தப் பையன் அங்கலாய்த்துக்கொண்டு இருப்பது போல, எப்போது முக்காடு போய் அவளை நேராகப் பார்க்கலாம் என்று இருப்பது போல, இப்படி பெண்ணைக் காட்டாமல் இருப்பது போல நீங்கள் திட்ட வட்டமாக ஏதும் சொல்லாமல் இருக்கிறீர்கள். இந்த உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து, தொழில் துறையை வளர்த்து மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த எல்லாக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் கேட்கும் இந்த நேரத்தில் நான் சார்ந்திருக்கும் கட்சியானது ஒத்துழைப்பைத் தருவதில் தயங்காது என்று எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு, அதே நேரத்தில் இந்திய எல்லையில் பயம் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு டில்லிக்காரன் என்றாலேயே கோபம் என்றால், பீகிங்காரன் என்றால் சகித்துக் கொள்வோம் என்று யாரும் கருதவேண்டாம். டில்லிக்காரனை முயற்சி செய்து எப்படி விரட்டுவது என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது, பீகிங்காரன் எப்படிப்பட்டவன் என்று நமக்குத் தெரியாது. அவன் சிரிக்கிறானா, சந்தோஷமாக இருக்கிறானா, கோபமாக இருக்கிறானா அல்லது அழுகிறானா என்று கூடக் காட்ட முடியாத முக பாவத்தை ஆண்டவன் அவனுக்குத் தந்திருக்கிறான். அவனை நம்பி, அரசனை நம்பி புருசனை கை விட்ட கதையாக இங்குள்ள எந்தக் கட்சியும் ஐயப்பாட்டுக்கு உட்படாது, அதற்காக கடுமையான பதங்களை உபயோகித்து—கனிஸ்லிங், ட்ரைட்டர்ஸ் என்ற பதங்களை உபயோகித்து—பேசத் தேவையில்லை. நமது கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் டில்லிப் பட்டணத்தில் ஐஸ்தோவரை கோலாகலமாக வரவேற்புக் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் இந்திய எல்லைப் பிரச்சனையில் வேறு விதமாக நடந்து கொள்வார்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். அப்படி நினைக்க தேவையில்லை. நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஏதாவது நமது எல்லையைப் பாதுகாப்பதற்காக இங்கிருந்து ஒரு படையைத் திரட்டி அனுப்பி சீனாக்காரன் முன்னால் நிறுத்தினாலும், அம்மாதிரி படையை அனுப்பும் முன்னால் சோறு போட்டு அனுப்பக்கூடிய படைகளை பட்டினியாக அனுப்பி சீனாக்காரன் பார்க்கிறபோதே செத்து விழும்படியாக விட்டு விடாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தச் சபை இப்போது கலைந்து நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

The House then adjourned.